titulum. qꝛ ex quo ius cõe eis reſiſtit cum nõ habẽt parochiam nõ poſſunt ſine titulo preſcribere vt ꝓbatur in. c. j. de preſcrip. li. vj. ⁊ adde glo. in. c. in aliquibus. ſ. eo. in fi.

Interdicimus Breue eſt ⁊ ideo non ſũmatur. ¶ Nota ꝙ laicus non põt pignorare decimas nec clericis vt hic nec laicis. vt in. c. ꝓhibemus. ſ. eo. ⁊ iõ iſte tex. ſolũ fecit mentionẽ de clericis. qꝛ in. d. c. ꝓhibemꝰ ſatis fuit cautum in laicis ¶ Scðo no. ꝙ diſpoſitio cõcernẽs vniuerſos extenditur ad ſingulos. ⁊ in hoc tene menti iſtũ tex. ⁊ vide qð no. in. c. nimis. el. j. j. de exceſ. pla. ¶ In glo. j. in fi. cõcluſio glo. ē ꝙ tex. iſte ꝓcedit tã in decimis a laico de facto poſſeſſis ꝙ̃ i decimis ſibi conceſſis in feudũ ab antiquo. ⁊ rõ ꝓhibitionis ē vt decime citius perueniant ad eccliam ad quã expectãt. ¶ Sʒ dubiũ eſt nũquid laicus habẽs decimas in feuduʒ poſſit eas ipignorari alteri clerico de cõſenſu diocesani. Hoſti. tenet ꝙ ſic. nam ſi põt ſibi donare cũ cõſenſu epi. vt in. c. cũ aplica. de his que fi. a pla. ergo fortius pignorare. cõtrariũ cõcludit Jo. an. mouetur qꝛ iſta lr̃a loquitur indiſtincte. Itẽ qꝛ decime citius ꝑueniẽt ad eccliam cui debenꝛ ſi nõ põt alteri pignori dare. ſed do. Pe. approbat dictũ Hoſti. qð etiã mihi plus placet qꝛ cui cõcediꝛ maiꝰ videꝛ ⁊ cõceſſũ minus. vt in. c. ex pte. ſ. eo. ¶ Itẽ hoc concernit fauorem ecclie vniuerſalis vt citius decime eripianꝛ de manibꝰ laicoꝝ. ⁊ ex hac rõne emanauit. d. c. cum aplica que cũ habet locũ pariter in pignoratione debet habere locũ ipius diſpoſitio. vt in. c. cũ dilecta. de cõfir. vti. vel inuti. ſed ſi decime detinentur a laico. ſine titulo non ſufficit etiã cõſenſus epi. vt dixit hic Gof. ⁊ bene. tũ qꝛ nemo poteſt rem alienam pignorare. tũ qꝛ ecclia videꝛ approbare ipſius malam detentionẽ.

¶ De regularibꝰ ⁊ trãſeuntibꝰ ad religionẽ. Rbrica.

¶ Supra viſum ē de clericis ſecularibus ⁊ de rebꝰ eorũ merito reſtat videre de regularibꝰ ⁊ rebꝰ coꝝ vel ſic. Quia viroꝝ eccleſiaſticoꝝ duo ſunt genera. quoddã eſt genꝰ clericoꝝ ſeculariũ. qðdam religioſorũ. vnde viſo de primo genere. merito ſubijciꝛ ð ſecũdo. Vñ autẽ dicaꝛ regularis. dicit Jo. an. ꝙ a regula que tñ dupliciter capiꝛ vt no. in rubrica. de re. iu. li. vj. ſꝫ quãtũ ad ꝓpoſituʒ dicꝛ a rectitudine viuendi. ⁊ dic ꝙ ille ꝓprie dicunꝛ habere regulaʒ ꝗ ꝓfitenꝛ tria ſubſtãtialia cuiuſlibet religionis approbate videlicet pauptatẽ caſtitatẽ ⁊ obedientiã. vt in c. cũ ad monaſteriũ. ð ſta. re. Alij vero licet aliqua ꝓmittãt nõ dicũꝛ ꝓprie habere regulã ſed potius quẽdã modũ viuẽdi licet ille modus ſit approbatꝰ a papa. de quo vide gl. no. in. cle. j. de reli. do. ⁊ i cle. cũ ex eo. de ſen. ex. Ex quo inferri poteſt ad. q. quotidianã ꝙ diſpoſitio odioſa concepta erga regulares nõ cõprehendit illos qui nõ ꝓmiſerunt illa tria ſubſtãtialia. ⁊ ſic iſti fratres ſancti Franciſci de tertio ordine vel iſti ieſuite vel iſte mulieres mãtellate nõ dicuntur ꝓprie regulares vnde nõ cõphendũꝛ in diſpoſitione odioſa. ſecus in diſpoſitione fauorabili qꝛ largo modo videnꝛ ſub regula rõne promiſſionis facte ſuperiori eorum. ⁊ hoc. noſ. Scðo principaliter queriꝛ qui dicanꝛ religioſi. Hoſ. dicit Jo. an. ꝙ quãꝙ verba capiunꝛ in latiſſima ſignificatione ⁊ tũc oĩs chriſtianꝰ diciꝛ religioſus. vñ i pluribus locis diciꝛ religio chriſtiana. vt in. c. gaudemꝰ j. de diuoꝛ. ⁊ in. c. ꝑ humani. de homici. li. vj. Quãdoꝙ hoc. vᵒ. capitur late ⁊ tũc ꝯprehendit omnẽ hominẽ honeſte viuentẽ. non autem quẽlibet chriſtianũ vt in. c. eccleſia. ſ. de conſti. ⁊ in. c. ſi. ſ. de re. ecc. nõ alie. vbi diciꝛ ꝙ laici quãtũcũꝙ religioſi. ⁊ tũ. Qñꝙ capitur minus late ⁊ cõprehendit clericos ſeculares. j. q. iij. c. ſaluator. Quãdoꝙ capiꝛ ſtricte ⁊ ſolũ cõprehendunꝛ illi qui ꝑ profeſſionẽ ſubiecerunt ſe abbatis imperio. ⁊ dic ꝙ inquantũ ꝗs magis deo exibet religionẽ tanto magis poteſt dici religioſus vnde ſi bene cõprehendis quanto quis eſt alienus a cultu diuino tanto magis deuiat ab hoc nomine nam noĩa debent eſſe ꝯſ̃itia rebus. inſti. de donaꝛ. in. §. eſt. ⁊ aliud in. c. cum ſm. de preben. Sed non ponit Jo. an. qualiter debeat hoc verbũ accipi i iure vel in ſtatutis. vnde alš in hac ciuitate accidit de facto. hec. q. Statuto huius ciuitatꝭ caueꝛ ꝙ religioſi nõ poſſũt ſumi ad officia cõmunitatis. demum ꝗdam qui erat rector hoſpitalis de miſericordia portans veſtem certi coloris cum cruce in pectore fuit extractus de prioribꝰ qui ꝑ prius ante aſſumptiõeʒ illius regiminis fuit noĩatus ⁊ inburſulatꝰ dubitatur nunquid ad illud officiũ potuiſſet aſſumi. ⁊ hec queſtio viſa fuerat ſatis difficilis dño Pe. qui tunc legebat in hac ciuitate ſed tamẽ viſus ē reſpõdiſſe ꝙ exiſtendo in illo habitu non poterat aſſumi ad illud officium. qꝛ verba ſtatuti debẽt aliquid opari. vnde ſi intelligereꝛ ſtatutũ de religioſis ſtricte ſumptis nihil opabaꝛ cum ſatis ſit in iure cautuʒ ꝙ nec religioſi nec clerici poſſunt habere officia ſecularia j. ne cle. vl̃ mo. quaſi per totũ. ⁊ ſic ſtatutũ debebat intelligi de religioſis largo modo ſumptis tamẽ ille dimiſit habitũ ⁊ exercuit officiũ qꝛ ñ erat ita aſtrictus quin potuiſſet dimittere habitũ. Ego dubito an hec deciſio ſit vera. nam ſtatutũ inhabilitãs ad officia eſt ſtricti iuris. ergo debet intelligi in ſtricta ſignificatione. ar. in. c. cum dilectus. de cõſueꝛ. ⁊ in c. in noſtra. de iniur. ſꝫ certum ē ꝙ i ſtricta ſignificatione illi dicunꝛ religioſi ꝗ ꝓmiſerũt tria ſubſtantialia. vt. ſ. dixi. ⁊ vide duas glo. no. vltra predictaʒ in cle. j. de deci. in glo. j. ⁊. ij. vbi clare Jo. an. in gl. ſuis cõcludit ꝙ in materia odioſa hoc verbũ dʒ capi multũ ſtricte niſi adijciaꝛ aliqð verbũ generale. puta ſi diceret quicũꝙ religioſi. nã tũc cõprehẽderenꝛ hoſpitalarij ſm illã glo. ⁊ intellige de hoſpitalarijs hieroſolymitanis qui largo mõ ſũt religioſe perſone cum nõ poſſunt ꝯtrahere matrimoniuʒ et ꝓmittũt obedientiã ſupiori nec poſſunt retrocedere ab iſto ſtatu. vnde iſtis vel ordini eoꝝ cõferunꝛ eccleſie ⁊ decime. vt dixi in. c. ꝗuis. ſ. de deci. ſꝫ iſti rectores hoſpitaliuʒ vtentes matrimonio ⁊ deferẽtes certũ habitũ nõ ſunt religioſi nec largo mõ nec ſtricto. vnde Lau. ⁊ Jo. de lig. in cle. ij. de preben.

dicūt ꝙ iſti nō gaudent ꝑuilegio clericali nec in per
ſona nec in rebus patrimonialibꝰ eoꝝ. ⁊ vide qḋ di
xi de hoc in. c. ij. de fo. compe. ⁊ vide Bar. in. l. j. ff.
de pe. q̄ dicit apte qḋ iſti qui dicunt̄ fratres gaudē
tes nō ſunt religioſi licet gaudeant priuilegio q̄ ad
forum. ⁊ ſic nō video ꝙ tales hoſpitalarij vel alij re
ligioſi improprie dicti cōprehendant̄ i ſtatuti odio
ſis. nec ob. motiuū dn̄i pe. de peru. nc ꝓuiſio ſit in
utilis. ⁊c. qꝛ dico ꝙ vbi ſtatutū loquit̄ in materia iu
ris cōmunis nō debent verba ampliari vt ſtatutū
aliquid operetur ſed ſatis eſt ꝙ inducit aliud remedi
um p̄ter ius cōmune. vt no. ſentit Bar. in. l. j. ff. ad
l. fal. niſi ius cōmune loqueret̄ iproprie. nā ſi tunc
ſtatutum loquat̄ iproprie ſicut ius cōmune dꝫ tunc
ſtatutū ꝓprie intelligi vt aliq̄d addat ad ius cōmu-
ne. vt no. elici videt̄ ex dictis Bart. in. l. iiij. §. p̄tor
ait. ff. de dam. infec. ⁊ h̄ no. qꝛ faciūt ad multa.

Nullus. Breue eſt ⁊ pōt ſic ꝑ
alia verba ſummari
Non pōt quis ad religionē admit
ti niſi volēs ⁊ in etate idoneus.
¶ Nota p̄mo ibi ſpōtanea. ꝙ ad va
liditatē ꝓfeſſionis etiā requirit̄ vo
luntas ſpontanea. ⁊ ſic nō ſufficit voluntas niſi ha
beat qualitatē ꝙ ſit ſpontanea. Ex quo infero ꝙ ꝓ
feſſio facta ꝑ metū ē ipo iure nulla. nec ē opus ꝙ re
ſcindatur ꝑ actionē qḋ me. cā. nā vbicūqꝫ requirit̄
in actu ſpōtaneus ſeu liber cōſenſus nō valet actꝰ
ſi interuenit metus. ꝓ hoc vide glo. no. xxxiij. q. v.
in. c. notificaſti. facit. c. cū locū. ⁊ qḋ ibi no. de ſpon.
⁊ rō eſt. qꝛ licet coacta volūtas ſit volūtas in. c. me-
rito. xv. q. j. ⁊ in. l. ſi mulier. ff. qḋ me. cā. nō tn̄ ē vo
lūtas ſpontanea. ⁊ vide ad hoc bo. gl. in. c. abbas.
ō. qḋ me. cā. facit qḋ no. in ſili glo. in. c. vt circa. de
ele. li. vj. que dicit ꝙ ſi ad actū requirit̄ iuramētum
cum tactura ſcripture nō ē ſatiſfactū diſpoſitioni ſi
preſtat̄ iuramentū ſine tactura licet i veritate ſit iu-
ramentū ſine tactura. ¶ In glo. j. ibi. ad ꝓfitenduꝫ
glo. ſatis caute locuta eſt. intelligit eni tex. ꝙ nō de-
bet quis tonderi ante etatē legitimā ſcꝫ vt fiat mo-
nachus ꝑ profeſſionē. nam ceſſante ꝓfeſſione pōt
quis intrare monaſteriū ⁊ aſſumere habitū etiā in
infantili etate. vt in. c. j. proxi. vbi plenius dicet̄ de
hoc. ¶ Item no. ex glo. ꝙ poſt ſeptēnium pōt q̄s
aſſumere ordinē. ⁊ dic latius ꝙ minores pōt q̄s aſ-
ſumere ſtatim in principio pueritie poſt cōpletā in-
fantilem etatē que cōpletur in ſeptēnio. vt in. c. de
his. alle. in glo. ⁊ vide bo. gl. in. cle. generalem. de
eta. ⁊ quali. ⁊ eſt fi. ⁊ ibi habes tex. de etate requiſi-
ta ad ordines ſacros. vide tamē text. no. in. c. fi. de
temp. or. li. vj. qui videtur velle ꝙ etiaꝫ infanti pōt
cōferri tonſura ſi vult tranſire ad monaſteriuꝫ als
autē ſecus. ¶ Qui autē dicunt̄ idonei ad benefici
um reſpectu etatis dixi plene in. c. ſuꝑ inordinata.
ō. de preben. ⁊ dic vt ibi. Reſpectu vero monacha
tus ad hoc vt teneat profeſſio requiritur i maſculo
etas. xiiij. annoꝝ. vt in. c. ſignificatū. j. co. ti. lib. vj.
in femina vero ſufficit tempus. xij. annorum. vt in
c. cum virum. j. co. ⁊. xx. q. ij. in. c. puella. rō diuer-
ſitatis eſt. qꝛ citius pubeſcit femia q̄ꝫ maſculus. vn̄
etas apta ad matrimoniuꝫ carnale cenſet̄ apta ad
iſtud matrimoniū ſpirituale. ¶ In glo. ij. in fi. itel-
lige in maſculo vt. ō. dixi. Sed quero ſi ē cōtētio ſuꝑ
etate inter monaſteriū ⁊ iſtū ingreſſuꝫ quis habet
ꝓbare an monaſterium allegans legitimā etatē an
ingreſſus qui hoc negat. Dicit Jo. an. ꝙ regulariter
ille habet probare etatē maiorem vel minorē q̄ fun
dat ſe ſuper ea. pro hoc glo. no. lxxviij. di. preſbyte
ri. ⁊ rō eſt quia quis nō preſumit̄ maior vel minor
cū etas nō ſtat firma ſed momento currat. de quo
plenius no. in. c. in preſentia. de proba. ⁊ ꝑ Bart. i
l. de etate. ff. de mino. ⁊ ideo ſi ingreſſus vult exire
religionē allegando ſe minorē debet hoc probare.
vterqꝫ tamē poterit admitti ad probandū intentio
nem ſuam. ar. in. c. ſuꝑ hoc. de renun.

SI quis autem. Impubes
monaſteriū
ingreſſus poſt annū a parentibꝰ reuocari
nō poteſt. hoc dic p̄mo. Pubes ꝑ vim ingreſſus pᵒ
annū exire vel a parentibus reuocari nō poteſt. h.
d. ſecūdo. Lōis diuiſio ſcda ibi. ſi vero. ¶ Nota pri
mo ꝙ ante etatē legitimā pōt quis cū conſenſu pa-
rentum intrare monaſterium accipiendo habituꝫ
⁊ tonſurā nō intelligas tamē ꝙ per hoc obliget̄ per
petuo ipi monaſterio. nam requirit̄ etas ad hoc le
gitima. vt in. c. p̄cedenti. No. ſcḋo ꝙ parentes pn̄t
reuocare filium ingreſſum religionē ante puberta
tem ⁊ ſic impubes nō poteſt inuitis parentibꝰ itra-
re monaſteriū. rō naturalis poteſt eē iſta. nā per in
greſſum factū ante etatem nō deſinit eē in paterna
poteſtate iō cum ingreſſus nō teneat vt efficacit̄ ob
liget̄ monaſterio pn̄t parentes illum reuocare. naꝫ
tenetur ex diuino precepto parentibꝰ obedire ſed
poſt pubertatē poteſt intrare etiā inuitis parētibꝰ
vt in. c. j. ⁊. ij. xx. q. ij. ⁊ rō eſt. qꝛ per ꝓfeſſionē ſolui
tur paterna poteſtas. vt no. glo. in. d. c. j. quā tene-
bis menti. ⁊ idē no. glo. iuris ciuilis in. l. ſi ex cauſa
§. papinianus. ff. de mino. idem Bar. in. l. pat. ff.
de adul. ⁊ in auc. idēqꝫ. C. de bo. que lib. ⁊ eſt rō qꝛ
quo ad mūdū fingit̄ mortuus. xvj. q. j. placuit. idē
dic ſi pater intraret monaſteriū. nam incontinenti
ſoluitur patria poteſtas. qꝛ cum pater tranſeat i po
teſtatē abbatis. nō pōt habere filiū in ptāte. vt in. l.
ſi arrogator. ff. de adoptiuis. bn̄ facit. c. cū ſimꝰ. j. e
⁊ no. i auc. igreſſi ⁊ i auc. ſiq̄ mulier. C. ō ſa. ſan. ec.
¶ Et nota in. x̄. ad principē. iuncta glo. ꝙ papa pōt
appellari princeps. nam principatū tenet maxime i
ſpiritualibus. facit. c. j. ō. de ma. ⁊ obe. ¶ No. i. §.
ſi vero. ꝙ intrans monaſteriū ꝑ vim habet annum
ad reclamandū. In cōtrariū facit text. ō. in. c. j. qḋ
me. cau. ⁊ qḋ le. ⁊ not. in. c. ad id. de ſpon. nā vt ibi
no. ſi quis nō reclamauerit q̄cito poteſt videt̄ con
ſentire. So. tex. iſte pōt intelligi in pubere minore
tamen. xxv. annis. nam licet habeat etatem legiti-
mam ad profeſſionem non tamē habet eam diſcre-
tionē quā maiores. xxv. annis habēt. vt. ff. ō mio.
per to. ideo tex. iſte voluit ſibi dare annū ad recla-
mādum qḋ eſt dictū ſingulare ⁊ poteſt ſingu: indu
ci ad matrimoniū carnale ⁊ ad conſimiles actꝰ licet
alij velint intelligere iproprıando lrām ꝙ ſi ciuis

habuit oportunitatem debuit citius reclamare.qd
nō placet.q2 tunc fruſtra fieret mentio de anno.
Quero ꝑ declaratione littere ⁊ materie.q2 text.fa
cit hic mentionē de cōſenſu parentū in religionis i
greſſu nūquid parentes poſſint offerre filium mo-
naſterio.So.Inno.egregie tractat ⁊ in effectu vi-
detur concludere ꝙ ſic.⁊ intelligo de filio ipubere.
nam vſq3 ad pubertatē libera eſt poteſtas parenti-
bus offerre filium monaſterio.⁊ videtur ꝓbari.ij.
q.j.c.in primis.⁊ ea.cauſa.q.ij.c.j.Sed dubium ē
quid ſi pater ⁊ mater nō cōcordāt.vt q2 pater vult
offerre matre inuita vel ecōtra.dicit Inno.ꝙ pfer-
tur is qui cōtradicit q2 in re cōmuni potior eſt cōdi
tio ꝓhibentis.vt in regula.in re cōi.de re.iu.li.vj.
⁊ in.l.ſabinus.ff.cōi diui.Quidā tamē dixerūt vt
ipſe refert ꝙ pater ē preferendus cum habeat filiu3
in poteſtate ⁊ nō mater.vt inſti.de pa.po.⁊ in.c.j.
j.de cōuer.infi.ipſe tamen Inno.pſeuerat in pmo
dicto aſſignando vnā rōnem ſingularē que non ē
obliuioni tradenda.dicit enim ꝙ in iſtis ſpūalibus
magis eſt ſeruanda rō naturalis ꝙ̄ ciuilis.nam pa
tria ptās eſt de iure ciuili.naturaliter eni filius obli
gatus ē obedire matri ſicut patri.vnde deꝰ ſine di-
ſtinctione pcepit patrem ⁊ matrē honorari. Ex q̄
etiā infert ꝙ ſola mater pſe nō cōtradicente pōt of
ferre filiū monaſterio.pro hoc videt tex.in.c.q̄cun
q3.xx.q.j.⁊ hec dicta Inno.cōiter approbant hic p
docto.⁊ per Frede.cōſil.cclxxvij.ſed ego repio gl.
tenentē cōtrarium.xx.q.j.in.c.ij.que dicit matre3
nō poſſe offerre filium monaſterio cum nō habeat
eum in poteſtate.⁊ illam glo.ſequit ibi Archi.⁊ ad
c.quicunq3.rn̄det ꝙ factū narrat ⁊ non ponit ius.ſ
dictū Inno.vt dixi cōiter approbatur.⁊ ideo gl.vi-
detur dubitaſſe in.c.j.xx.q.ij.vbi dicit matre3 poſ-
ſe ſaltem quādo pater non ſupereſt.ſatis placet fa
uore religionis tenere dictum Inno. Sed dubi
tatur quid ſi auus habet patrē ⁊ nepotem in ptāte
nunquid pater poſſit offerre filium monaſterio in
uito auo.vel nunquid pater poſſit reuocare eū in-
greſſum inuito auo.Inn.tenet ꝙ ſic.per pmiſſam
rōnem.q2 in iſtis ſpūalibus potius ē attendenda
rō naturalis ſed naturaliter filius eſt magis aſtri-
ctus patri ꝙ̄ auo.⁊ hoc dictū Inno.cōmuniter ap
probat.Sed ſatis pōt dubitari.nam cum auus ha
beat nepotē in ptāte nec per iſtum actum factū an-
te pubertatē a ptāte aui eripitur nō video quō pōt
pater in preiudiciū aui iſtam oblationē facere cum
nō poſſit filius vouere in preiudiciū paterne pote-
ſtatis.vt plene dicetur in.c.ſcripture.j.de voto.
Queritur de tutoribus.nunquid poſſint offerre
pupillū monaſterio.Inno.ꝙ ſic.nam poſſūt eū re-
uocare ab ingreſſu.vt in.c.ij.xx.q.j.ſed Frede.cō-
ſilio palle.incident ſentit cōtrarium.dicit eni ꝙ licet
reperiat ꝙ tutores pſſt reuocare non tamē reperit
ꝙ poſſunt offerre.mihi tamē placet dictū Inno.p
illud.c.ij.nam ibi dicitur ꝙ ſi pupillus ē ingreſſus
monaſterium ⁊ tutores ſimulando cōſenſerint in-
fra annū nō poſſunt reuocare.ecce ergo ꝙ tacitur-
nitas annualis habet ꝓ oblatione expſſa.nā ceſſā-
te illa taciturnitate pupillus potuiſſet exire qn̄cūq3
ſed propter taciturnitatē tutoris que habet pro ob
latione non poteſt exire pupillus vſq3 ad puberta
tem.⁊ ſic inducendo illū tex.probat opi.Inno.lic3
do.Pe.teneat cōtrariū.q2 tutoris poteſtas non vi
detur extendi ad hunc caſū maxime cū in ꝯſequen
tiam perſone ſequatur alienatio bonoꝝ.ſed hoc di
ctum mihi nō obſtat quia abdicatio bonoum non
fit niſi per profeſſionem que non poteſt fieri niſi
poſt etatem perfectam.⁊ ſic poſt tutelā extinctam.
Sed dubito ſatis de vno circa pdicta nunquid
parentes ⁊ idē in tutoribus poſſunt offerre filium
impuberē inuitū.nam reperio tex.narratiue tū lo
quētē ꝙ pater obtulit filiū inuitū.vt in.c.patris.xx
q.iij.facit.c.monachum.⁊.c.quicunq3.xx.q.j.pro
hoc facit.q2 p talē actū iſte nō obligat irreuocabilit
monaſterio ſ tm̄ donec puenerit ad etatem pfecta3
Inno.tamē ſentit ꝙ ſi inuitus fuit oblatus pōt exi
re qn̄cunq3.ar.c.ij.xx.q.j.qd ſatis placet.Et p hoc
dicerem ꝙ inuitū filiū nō pōt offerre nec monaſte-
rium d3 recipere.q2 volūtariu3 militē diligit deus.
xv.q.j.in.c.nec eſt.⁊ hoc idē videt ſentire gl.xx.q.
j.in ſumma.⁊ ad cōfirmationē facio tale motiuum
oblatio parentū d impubere habet ſe ad ꝓfeſſionē
ſicut ſponſalia ad matrimoniū.ar.ea.cā.⁊.q.in q̄t
tuor pmis.c.ſ ex ſponſalibus cōtractis p parētes
filij nō obligant niſi tacite vel expreſſe cōſenſerint.
puta q2 ſunt pſentes ⁊ nō cōtradicunt.vt in.c.j.de
deſpon.impu.li.vj.ergo idē dicendū in hac oblati
one. Sed quero quid operat parentum oblatio
Sol.ex dictis Inno.⁊ aliorū cōcludē ſic ꝙ talis ob-
latio operat vt impubes oblatꝰ nō poſſit exire mo-
naſteriū ante aduentū pubertatis.p hoc.xx.q.ij.c
puella.idem eſt vt.ſ.dixi.qn̄ parentes expreſſe nō
obtulerūt ſed tacite diſſimulauerūt p annū ⁊ diem
ar.in.d.c.puella.ſi autē impubes fuiſſet ingreſſus
ſine tali oblatione parentum tunc pōt exire qn̄cun
q3 ante ꝓfeſſionē expreſſam vel tacitam.vt no.j.c.
ſignificatum.h tamē profeſſio nō poteſt fieri an̄ pu
bertatem.vt in.c.j.j.eo.li.vj.

v Clerici. Clericus ſecularl vtens habitu ⁊ nomine mona-
chali cogitur vt fiat monachus vel ab h de
ſiſtat.h.d. Nota bo.ar.ꝙ nouitius q̄ diu porta-
uit habitum probationis poteſt compelli vt ꝓfitea
tur vel vt exeat monaſterium ⁊ dimittat habitum.
Nota ſecūdo ar.cōtra fictos ⁊ eos q̄ portant ha-
bitum cuiuſdam ſanctitatis vt appareāt ſanctiores
ꝙ̄ ꝙ̄ nō ſint.debet eni vnuſq̄ſq3 ſe conformare mo
ribus illorum inter quos viuit als pſumit ſupſti-
oſus.de quo vide bo.tex.xlj.di.c.j. Nota ꝙ non
monachi nō pſſt vti habitu monachali. In glo.j.
ibi ex cauſa honeſta.no.glo.⁊ vide ad materiā bo.
tex.cum glo.in.c.qd interrogaſti.xxvij.di.vbi int
cetera glo.ponit vnā.q.in eo qui fecit ſe monachū
vt eſſet abbas.nam certe licet nō ſequat intentum
ſuum nihilominus remanebit monachꝰ q2 ex cā in
honeſta ſtabat monachatum.⁊ ex verbis glo.col-
ligitur vnus intellectus ad iſtum tex.vt intelligat
quādo ex cauſa honeſta quis aſſumpſit habitum ⁊
de hoc conſtat.puta propter timorem mortis.tunc

enim ceſſante cauſa nō cōpellitur durare in monaſterio ſed dimittere habitum vel profiteri. ⁊ q̄uis iſte intellectus ſit verus in ſe nō tamē cōgruit littere quia non ſe fundat ſuper honeſtate imo magis ſup fictione iꝓbata. Hoſti intellexit tex. ⁊ melius de his qui portant habitū extra monaſterium ⁊ cōgregationem monachorū. nam iſti quātūcunq̄ deferant habitū nō obligant religioni. ⁊ pro hoc allego tex. iuncta glo. in cle. eos. ī. eo. ti. ſed poſſunt tales cōpelli ad dimittendum habitū vel ad intrādū religionē ⁊ ita ꝓcedit iſta littera. nam ſm Inn. erāt quidā canonici ſeculares qui vt apparerent ſanctiores inter collegas ſuos vtebant habitu monachorum qꝺ voluit iſte tex. emendare. ¶ Vel quarto poteſt intelligi de his qui proteſtabant expreſſe. ꝙ per delationem habitus nō intendebāt profiteri. ⁊ no. hunc intellectum ꝓ intellectu iurium ꝺicentium ꝙ per delationē habit⁹ annalē inducit tacita profeſſio. hoc enī procedit niſi p̄cedat proteſtatio incōtrarium. idem voluerunt hic Io. an. ⁊ Hoſti. ⁊ vid gl. que h̄ approbat in. d. cle. eos. ⁊ eſt bona cautela cū quis nō intendit ita cito profiteri. ¶ Vltimo pōt intelligi ſm Hoſti. de his qui ingrediunt monaſterium vbi nō ſeruat regula antiquitus inſtituta etiā quo ad habitum. nam ingredientes profitētur nō regulam antiquitus inſtitutam ſed illā que ſeruatur de preſenti. tales enim ſm eum religioſi nō ſūt ſed reformato monaſterio cōpellunt ꝓfiteri aut exire. ⁊ no. hui⁹ caſus poſitionē. ⁊ vide qꝺ dicā. in. c. ſup eo. ī. eo. ti. ⁊ per hoc habes declaratā glo.

v **Vidua.** Nouitia que ſponte ſe ingerit actibus ꝓfeſſaꝝ p hoc cenſetur profeſſa. ⁊ eſt caſus multum no. ⁊ declara vt. ī. dicetur. primo ſoluitur dubiū. ſecundo ſolutionē ampliat. ibi. licet. ¶ Nota p̄mo ꝙ vidua poteſt intrare monaſteriū vt ſit monialis nō tamē cōſecrabitur vt alie virgines. vt in. d. c. deuo. xx. q. i. ¶ Que eſt autē ratio diuerſitatis inter epm ⁊ viduam monialem in eo ꝙ is qui habuit vxorē ⁊ etiā concubinam poſt ſolutū matrimoniū poteſt ꝓmoueri in epm ⁊ conſecrari. vt ī. c. fraternitati. xxxiiij. di. vidua autem ingreſſa monaſteriū nō conſecrat vide bonā glo. in. c. acutius. xxvi. di. que ponit rationem diuerſitatis. vide etiā ad mām bo. glo. ī. c. vidue. xxvij. q. i. ¶ Nota ꝙ nō ſemp in dependentibus a conſcientia ⁊ ab aīo alicuius ſtatur iuramēto illius. in cōtrarium tamē facit. c. ſi vero. el. ij. ī. d ſenten. excom. ⁊ c. ſignificaſti. ī. de homi. ſed dic ꝙ vbi certa p̄ſumptio extrinſeca cōiecturat animum nō ſtatur iuramento in cōtrariū i preiudiciū alterius. ⁊ ita loquitur hic quod tene menti. ¶ In contrario vero non erat ingens p̄ſumptio animi declaratiua. vnde cū animus probari nō poteſt ſtatur iuramento illius de cuius facto agitur. ⁊ vide ad hoc bo. glo. in cle. ī. de pe. in. v̄. cōmode. ¶ In. glo. ij. ī fi. de multiplici velo qꝺ imponit mulieribus intrātibus religionem. vide bo. glo. xx. q. i. in. §. velamē ⁊ inquantum glo. hic dicit ꝙ vidua poteſt ſibimet imponere velum cōuerſionis intelligo cōſentientibus illis qui poſſunt eā incorporare religioni. ad hoc quod no. in. c. porrectum. ī. eo. ti. ⁊ dicit velū cōuerſionis qꝺ imponitur conuerſis ſeu profeſſis. vnde cum in prin. littera facit mentionem de velo conuerſionis. poſtea ſubdit ꝙ inter velatas iſta vidua obtulit ſe. ⁊ ſic videtur intelligere de velo profeſſionis. id eſt qꝺ datur ingredientibus religionē tempore profeſſionis. ¶ In glo. in. v̄. oblationem ibi forte velate offerunt. ex his verbis glo. colligit intellectus ad tex. ꝙ iſta vidua cenſet eſſe profeſſa per illam oblationem quā fecit cū alijs velatis quoniā illa oblatio ex conſuetudine loci competebat ꝓfeſſis dūtaxat. ⁊ ſic ingerendo ſe actui profeſſarum videtur tacite profiteri. ⁊ pro hoc intellectu glo. adducit ſimile in ea que ſponte recipit habitum ꝓfeſſarum. p h̄ enim preſumit ꝙ voluit ꝓfiteri. vt in. c. ad noſtram. ī. eo. Io. an. ſequendo hunc intellectū latius exordiendo dicit ꝙ vbicūq̄ nouitius ſe ingerit actibus ꝓfeſſorū cenſetur profeſſus ſi p̄ſeuerauit triduo. ar. in. d. c. ad noſtram. qꝺ dicit procedere ſiue ille actus pertineāt ad profeſſos de iure cōmuni ſiue ex ſtatuto vel conſuetudine vt hic. ¶ Ex quo infertur ꝙ ſi nouitius vna cum alijs profeſſis interfuit electioni vel alijs actibus capitularibus cenſetur profeſſus quia nouitij non debent intereſſe capitulo cum profeſſis. vt in. c. ex eo. in fi. de electio. li. vj. ſecus dicit ſi non nouitius immiſceret ſe actibus profeſſorum. pone enī ꝙ clericus ſecularis vel laicus de facto vna cū profeſſis exercet actū ſolum profeſſis conuenientē. certe per hoc non iudicabitur profeſſus qꝛ ceſſant ille coniecture ſed in nouitio qui ſcienter ac ſponte ingeſſit ſe huiuſmodi actibus. aliud eſt dicendū propter primā p̄ſumptionem qꝛ intrauit monaſterium vt ꝓbaret regulā ⁊ ſic poteſt concordari varia opi. quā ponit h̄ Inn. Concludo ergo ꝙ ad hoc vt p exercitium huiuſmodi actuum quis dicat profiteri requiruntur plura. Primo ꝙ ſit nouitius. id eſt ꝙ intrauit monaſteriū animo vt efficeret religioſus. ¶ Scḋo ꝙ ſciat illū actum pertinere ad profeſſos tm̄. nam data ignorātia ceſſat preſumptio. ¶ Tertio requirit ꝙ ſe ſponte ingeſſerit ſec⁹ ſi per metum. vt in. c. i. qꝺ me. cā. Quarto ꝙ perſeuerauerit poſtmodū triduo in eo propoſito. ⁊ hoc videtur requirere Io. an. argu. c. ad noſtram. ī. eo. vbi dicit ꝙ aſſumptio habitus ꝓfeſſorum inducit ꝓfeſſionē cum perſeuerantia tridui. ergo eadem rō eſt in caſu noſtro. ſed do. Ant. dicit ꝙ in caſu huius. c. non requirit perſeuerātia tridui. vnde in eo ſit nulla mentio. ſed procedit tex. quādo duo cōcurrunt videlicet aſſumptio habitus ꝓfeſſorum ⁊ exercitium habitus conuenientis profeſſis. vnde h̄ duo ſimul iūcta ſufficiūt per ſe abſq̄ perſeuerātia tridui. ſed dictū Io. an. ꝓcederet vbi concurreret alterum tm̄. ⁊ iſte intellectus multum mihi placet. tum qꝛ cōgruit littere. tum qꝛ ingreſſio nō debet minus operari ſuſcepto prius habitu q̄ perſeuerantia tridui. Itē qꝛ duo vincula ſunt fortiora q̄ vnū. l. fi. C. de adop. ⁊ in. c. i. de treu. ⁊ pa. et ſm hūc intellectū dꝫ tex. intelligi de velo qꝺ dat ꝓfeſſis. ⁊ ex his habes declaratum intellectum hui⁹ c. qꝺ no. ⁊ vide quod dixi in. c. ij. de teſta.

i **Joannes.** Monachus ſ temere ad aliud monaſteriũ tranſire vel peculiũ habere nõ põt. prima deciſa ꝯſultatio. ſcda rñſio ibi. pñti. que duo facit. pmo ꝓhibet. ſcdo ſi cõtrafiat corrigi pcipit. ibi. ſed ſi. ¶ Nota primo ꝙ etiã in rebus honeſtis in ſe qñqꝫ temere agit̃ vnde licet monachꝰ poſſit intrare monaſteriũ aliud artius. ſi tñ temere facit. qꝛ nõ bono zelo hoc ſibi interdicit̃. ¶ Nota ſcdo ꝙ monachus obligatur monaſterio vbi ab initio intrauit nec poteſt ad libituꝫ deſerere monaſterium ⁊ aliud intrare. ¶ Nota tertio ꝙ abbas põt repetere monachũ ſuũ etiam ſi ſit in alio monaſterio. ⁊ clarius ꝓbat̃. xx. q. iiij. in. c. monachũ. ⁊. xviij. q. ij. c. abbates.

¶ Quarto no. ibi. cõpetenti coertione. ꝙ abbas habet coertioneꝫ in monachos ſuos ⁊ ꝙ coertio monachorum primo loco ſpectat ad abbatẽ. vnde nõ mandat̃ hic vt iſte eps qui fecit cõſultationẽ puniret iſtos temere tranſeuntes ſed vt reddãt̃ ſuis abbatibus ⁊ ab eis coerceant̃. ad hoc vide qḋ leg. no. in. c. quanto. de offi. ordi. pleniſſime dixi in. c. ſiqs cõtra clericũ. de fo. compe. in repet. ¶ Ultimo nota ꝙ ſolus abbas habet corrigere monachos ſuos nec tenet̃ requirere cõſiliũ ſeu cõſenſũ capituli. Cõtra hoc oppo. de. c. rephenſibilis. de appella. vbi fit mentio de. c. in correctiõe monachi. ſed dicit Jo. an. ꝙ ibi nõ capit̃ capituluꝫ ꝓ collegio ſ ꝓ loco vbi fit correctio regule vel intelligit̃ ð capitulo generali nõ aũt de cõuẽtuali. Nec ob. ſi dicat̃ ꝙ eps qui ẽ maior ꝑlatus nõ corrigit clericos ſuos ſine cõſenſu capituli. vt in. c. nouit. ⁊. c. quãto. j. de his que fi. a prela. ⁊. xv. q. vij. c. eps nullꝰ. nam fm eum h̄ procedit ex diſpoſitione regule q̃ eſt approbata ꝑ papã ſicut videmus ꝙ eps ex ꝯſuetudine põt ſolus corrigere clericos. vt in. c. ij. de ꝯſue. li. vj. qḋ ꝗ põt eps ex cõſuetudine põt abbas virtute regule. naꝫ ex tenore regule tota ptãs monaſterij eſt penes abbatẽ ⁊ vide bo. tex. in. c. nullã. xviij. q. ij. ſed ego recolo me legiſſe opi. hoſti. quã recitat Jo. an. hic. nec repugnat. c. j. de cenſi. li. vj. ĩ nouella q̃ habet ꝙ ſi abbas ẽ nimis ſeuerus in corrigendo tunc dꝫ adhiberi caplm. ⁊ ad hoc allegabat tex. in. d. c. rephenſibilis. ⁊ no. hunc intellectũ alio tñ iure nõ probatur.

¶ Sed quero qꝛ hic reprobat̃ peculiũ ĩ monacho. qḋ dicitur peculiũ quo ad hoc. So. dicit Jo. an. ꝙ illud dicit̃ peculiũ in monacho qḋ habet ignorante ſupiore ſuo vel habet animũ qḋ ad libitũ ſeu iuſſuꝫ ſupioris nõ reſtitueret qḋ latius no. in. c. cũ ad monaſteriũ. j. de ſta. reg. ⁊ nota hoc. qꝛ multi decipiũtur. nã nõ dicit̃ religioſus habere ꝓpriũ ſi habꝫ adminiſtratiõnẽ alicuiꝰ peculij pmittente ſupiore. naꝫ ⁊ ſeruus nõ habet ꝓpriũ. xiij. q. ij. illud. ⁊ tamẽ põt habere peculiũ nõ ſolũ dño expreſſe cõcedẽte ſ ſciẽte ⁊ nõ cõtradicente. vt in. l. q̃ꝫ tuberonis. ff. de pecul. ⁊ ad idem. c. inſinuante. j. qui cle. vel vouẽ. vbi no. Inno. abbatem poſſe cõcedere monacho vt habeat vſufructum certarum rerum in ſuas neceſſitates cõuertendum. ⁊ per Bar. in auc. ingreſſi. C. de ſac. ſanc. eccle. nam talis poteſt equiparari abbati qui licet non habeat proprium. liiij. di. in. c. abbati tamen habet adminiſtrationem bonorum ſpectantiũ ad monaſteriũ. ⁊ ita iſte ex permiſſione abbatis poteſt habere adminiſtrationẽ certarum rerũ ſpectantium ad monaſterium. Et vide no. q. quã format Jo. an. in regula nõ eſt obligatoriũ. de re. iur. li. vj. in mercu. vbi cõcludit valere ſtatutum monaſterij vt ꝓ indumẽtꝭ ⁊ alijs neceſſarijs recipiat q̄ſqꝫ monachoꝝ. x. de quo dic latius vt ibi ꝑ eum. Scire debes ꝙ Jo. an. cõmentauit hanc decretaleꝫ ⁊ oẽs que incipiunt Jo. ⁊ multa ponit que nõ cadũt hic. querit eni quid ſi monachus eligit̃ in papã inuito abbate ſuo. remittit ſe ad no. i. c. quã ſit. xviij. q. ij. ſed ſi in papam eligitur vxoratus dicit ꝙ papa debet reddere debitum vxori nec per hoc vitiatur electio. de quo vide glo. in. c. ſi papa. xl. di. ¶ Ultimo oppo. cum Jo. an. ⁊ videt̃ ꝙ trãſire poſſit monachꝰ de monaſterio ĩ monaſteriũ qꝛ iſtud nõ eſt apoſtatare. vt in. c. ex parte. de temp. or. nec debet ꝓhiberi cum tam in ſecũdo q̃ꝫ in primo tria ſubſtantialia obſeruent̃. de quibus in. c. cum ad monaſterium. de ſta. regu. in fi. ergo nõ refert ſi hic vel ibi moret̃ nec refert quid de eq̃pollẽtibus fiat. vt in. c. in his de. v̄. ſig. Sol. licet nõ dicatur verus apoſtata quo ad penas. vt in. c. ij. ne cle. vl̃ mo. li. vj. tamẽ large apoſtata eſt vt ibi no. licet religiones diuerſe ſint licet conueniant quo ad ſubſtantialia regule religiones permixte. ⁊c. lxxxviij. di. c. j. nec ob. ꝙ in prima ⁊ in ſecũda ſeruat regulam quia licet nõ ſit preuaricator in ſubſtantialibꝰ regule tamẽ quo ad obediẽtiam ſic quia tenetur abbati. vt i. c. ſicut. de iureiur. ⁊ per hoc patet ꝙ nec ad aliam eiuſdem ordinis trãſire poteſt. conuerſus autem eſt obligatus ꝓfeſſioni in genere. j. eo. c. conſultationi. ⁊. c. non ſolum. ⁊. c. cõſtitutus. li. vj. ¶ Oppo. de eo qḋ hic dicit̃ ꝙ monachus non poteſt habere peculium. ⁊c. iſtam etiam opi. vide hic per eum quomodo intelligatur quia ſpiritualia ſine temporalibus diu eẽ non pñt j. q. iij. ſi quis obiecerit. ⁊ vide hic per eum qḋ peculium prohibetur in clerico.

q **Uia in inſulis.** Uario modo intelligit̃ ſ habito reſpectu ad mentem littere ſic põt ſummari. Ubi eſt dura cõgregatio vel religio requirit̃ in profitente plena pubertas. ſ. tps. xviij. annorũ. ⁊ ẽ tex. ſingu. primo ponit̃ rõ. ſecundo prohibitio ibi prohibemus. ¶ Nota primo ꝙ in omni inſula videtur dura cõgregatio religioſorum. nam text. iſte nõ diſtinguit inter inſulas ſed generalit̃ loquitur ideo generaliter eſt intelligendꝰ. xix. di. ſi romanorum. ⁊ dicitur inſula quilibet locus mari circundatus. an hoc ſit vex indiſtincte. j. dicet̃. ¶ Scdo no. ꝙ appellatione pueroꝝ veniũt illi q̃ ſũt miores xviij. annis. dic tñ ꝙ proprie dicũtur pueri vſqꝫ ad xiiij. annum. nam abinde incipit adoleſcentia ⁊ appellant̃ adoleſcẽtes vſqꝫ ad. xxv. annum. ⁊ vide ad materiam bo. glo. in proemio. vj. li. que diſtinguit oẽs etates hoĩs. ⁊ ad iſtum tex. põt rñderi dupliciter. primo ꝙ improprie ponit̃ verbuꝫ pueri. ⁊ alludit vocabulo q̃rundã locorum. vel dic ꝙ loquit̃ de plena pubertate. nã plena pubertas durat vſqꝫ ad

ꝓ͛xiij.annū.vt in.l.mella.ff.ꝺ ali.⁊ ciba.le.vbi.tex.
no.fauore alimentoꝝ diſponit ꝙ ſi alicui reliquūt
alimenta vſqꝫ ad pubertatē intelligit de plena pu
bertate idem ſtatuit in adoptione.dꝫ eni adoptās
maior eē adoptato.xviij.annis.⁊ ſic excedere ado
ptatum in plena pubertate.vt inſti.de adop.§.mi
norē.Sed op.cōtra tex.nā in multis inſulis nō eſt
durior cōgregatio ꝗ̃ in alijs locis.⁊ pone exemplū
in ciuitate venetiaꝝ.So.dicit Jo.an.ꝙ quantū po
tuit inueſtigare nūqꝫ reperit ꝙ iſtud.c.ſeruaret in
aliqua inſula.vnde dicūt plerique arguendo a rōne
littere ꝙ ſi in inſula nō eſt durior cōgregatio ꝗ̃ ali
bi nō habet locū diſpoſitio huius.c.⁊ ſi in alijs loci
ab inſulis eēt durior cōgregatio tūc hꝫ locū diſpo
ſitio huius tex.vnde Pe.dixit hic ꝙ cū apud mino
res ⁊ predicatores ſit dura cōgregatio dꝫ obſerua
ri qḋ hic dicit qḋ mihi ſatis placet.nam quelibet di
ſpoſitio debet ampliari ⁊ reſtringi ad limites rōis
expreſſe etiam ſi verba nō patiant.vt in.l.adigere
.§.quāuis.ff.de iure pa.⁊ in.l.cū pater.§.dulciſſi
mis.de lega.ij.⁊ in.l.pater.§.fundum.ff.de lega.
iij.facit.c.cum dilecta.de confir.vti.vel inuti.⁊ bo
nus tex.i regula ſi.de reg.iur.li.vj.⁊ qḋ no.Bart.
in.l.item queritur.§.qui impleto.ff.loca.vnde cū
iſte tex.fundat ſe ſuper dura congregatione q̄ erat
in inſulis.ergo vbi eſt dura cōgregatio ibi dꝫ habe
re locum diſpoſitio huius tex.qꝛ papa nō intendit
prouidere locis ſed perſonis.⁊ forte tex.loquit qñ
vnicus locus ſolitarius eſt mari circūdatus ⁊ terri
torio anguſtatus.nō aūt credo hic papam intelle
xiſſe de inſulis maioribus vt de inſula anglie ſicilie
cypri ⁊ aphrice que ſunt ita ample vt nulla prorſus
ſit differentia inter alias ꝓuincias ⁊ hmōi inſulas
imo ſunt iocundiores in fructibus ⁊ fertilitate ter
re.⁊ hunc tex.ſeruant hodie cartuſienſes.⁊ credo
ſi memini ꝙ nō recipiunt ad profeſſionē ante.xx.
annū.Quero nunquid profeſſio facta cōtra ꝓ
hibitionē huius.c.ſit nulla.Hoſt.videt dicere ꝙ ſic
dicit eni notandū ex tex.pape potentiā.nā poteſt
impedire ꝓfeſſionis obligationē.⁊ ſic ſimplicit trā
ſeunt ceteri doc.ego tamē puto ꝙ ſi papa exprime
ret in cōſtitutione ꝙ profeſſio aliter facta eēt nulla
ꝙ tunc ſtandū eſſet verbis ſtatuti.qꝛ papa ꝓ bono
publico ⁊ vt euitent pericula animaꝝ poteſt impe
dire oblationem profeſſionis.ſicut videm⁹ in ſimi
li ꝙ in multis caſibus impedit obligationē mr̄imo
nialē.⁊ vt no.in.c.ſuper eo.de cogna.ſpi.⁊ qḋ no.
in.c.vnico.de voto.li.vj.ſed cum hic expreſſe non
annullet profeſſionē ſed ſimpliciter ꝓhibet ꝓfeſſio
nē recipi credo ꝙ nō impedit virtus ꝓfeſſionis qm̄
hic prouiſio principaliter cōcernit fauorem ipoꝝ
ꝓfitentium qui poſſunt renūciare fauori eoꝝ.pro
hoc vide bo.tex.⁊ quaſi expreſſum in.c.ad apl'icā.
j.eo.vbi patet ꝙ nō ſolum papa ſed etiā regula ꝓ
hibet profeſſionem fieri ante annū prohibitionis.
⁊ tamē profeſſio in cōtrariū facta tenet.licet abba
tes recipientes talem ꝓfeſſionē ſūt puniendi.Itē
cum hec obligatio queratur deo per miniſteriū ab
batis nō impeditur ex ſimplici prohibitione conſti
tutionis humane.Cape inſtantiam in prohibitiōe
matrimonij carnalis.nā ex ſimplici ꝓhibitione nō
impeditur vinculum matrimonij.licet cōtrahētes
veniant puniendi ex tranſgreſſione precepti cum
prohibitio nō habet perpetuā prohibitionis cauſā
ſed temporalem.vt probat.j.de ma.cōtra.ꝫ.inter
ec.per totū.⁊ vide ad predicta bo.glo.in.c.tua.de
ſpon.duo.⁊ per hoc patet reſpōſio ad.l.nō dubiū
C.de legi.⁊ ad regulā que cōtra ius.de reg.iur.li.
vj.vl' ſaltē talis profeſſio obligabit religioni i gene
re.vt in ſimili obſeruat in.c.nō ſolum.⁊.c.cōſtituti
onem.j.eo.ti.li.vj.ſed primum dictū plus placet.
qꝛ in mendicantibus cōſtituit ſpeciale in.d.c.non
ſolum.⁊ in odiū cōtrauenientiū ſtatuit ibi papa ꝙ
receptus ad profeſſionem cōtra illā ꝓuiſionē tātū
obligatur religioni in genere.ſi ergo non ſic proui
diſſet fuiſſet obligatus in ſpecie.

n On eſt. Si ciſtercienſis ſine licentia
ſui abbatis ad aliud mona
ſteriū tranſit ad propriū monaſteriū regre
di cogit.primo exordiū.ſecūdo mādatū ibi vniuer
ſitati.tertio aliud mandatū.ibi.⁊ ſi hi qui.Nota
p̄mo ibi vniuerſitati iuncta ſuprascriptione.ꝙ oēs
p̄lati alicuius ꝓuincie ꝯſtituunt vniuerſitatē.⁊ fac
hoc ꝓ nationib⁹ que cōgregant in cōcilio generali
vt quelibet natio dicat cōſtituere vniuerſitatē.qḋ
al's dixi ꝙ ad inſtar vniuerſitatis valebat quicquid
maior ps nationis faciebat.nā ſi cōſiderant vt ſin
guli nō ſufficeret maior ps vt no.in.c.cū omnes.ꝺ
cōſtit.ſed poſtmodū nationes oēs ſil' cōiūcte conſti
tuunt vniuerſitatē vniuerſalē vel generalē tot⁹ ec
cleſie ſicut in ſili no.Bar.in.l.ſi.ff.de colle.illi.hic
videmus ꝙ p̄lati prouincie cōgregant.⁊ cōſtituūt
cōciliū ꝓuinciale.vt in.c.ſicut.j.de accu.⁊ vide qḋ
no.Inno.in.c.graue.de preben.Nota ſecūdo
ibi monachos vl' cōuerſos.ꝙ cōuerſi differūt a mo
nachis ꝗ̃q̄ꝫ cōuerſi ꝓfiteant regulam.differūt etiā
ab oblatis.vnde ꝓprie oblatus dicit qui dedicat ſe
⁊ ſua monaſterio habitu nō mutato.cōuerſi dicun
tur qui obtulerunt ſe ⁊ ſua mutādo habitū ſunt ta
mē ſeculares qꝛ nō ꝓmouent ad ordines.monachi
dicūt illi qui ⁊ habitū mutant ⁊ ad ordines ꝓmo
uent tñ olim monachi nō erant clerici.vt in.l.gene
raliter.C.de epi.⁊ cler.canonizata.xvj.q.j.c.gene
raliter.⁊ vide ad p̄dicta qḋ no.Jo.de lig.in cle.j.ꝺ
deci.Itē no.ꝙ monachi ⁊ ꝯuerſi ſūt aſtricti mo
naſterio vbi ꝓfeſſionē fecerit ita ꝙ ſine licētia abba
tis illius monaſterij nō pñt ad alia monaſteria vel
eccl'ias cōuolare.⁊ vide glo.ſin.xxvij.q.j.vt lex cō
tinētie que dicit ꝙ iſti cōuerſi ⁊ oblati aſtringuntur
monaſterio magi ꝗ̃ monachi.vñ etiā cā artioris vi
te nō pñt tranſire ad alia monaſteria ꝗ̃q̄ꝫ petāt licē
tiā a ſuo ſupiore qꝛ efficiunt qſi ſerui monaſterij.
qḋ ſin.no.⁊ dic vt ibi no.Ultimo no.ꝙ p̄lati ad
inſtantiā abbatū tenēt cōpellere monachos vt re
deant ad ꝓpria monaſteria.pñt ꝗ̃ in hoc abbates implo
rare auxiliū p̄latoꝝ.vnde vbicūqꝫ monach⁹ vagat
poteſt per ſuū abbatē vendicari.xviij.q.ij.in.c.ab
bates.Sed quero ꝓ declaratione lr̄e qualit ſit i
telligendū ꝙ monachi nō debeāt recipi per cꝑatus
⁊c.Sol.Innoc.intellexit multum ſtricte vt etiam

ad hoſpitiū ſi recipiāt ſine licentia ſuoꝝ ſupioꝝ qđ
nō placet Hoſt. nec ceteri doctorib' p iſtā lrām in fi.
ibi celeriter. ⁊c. q̄ videt ſolū ꝓhibere diuturnā mo-
ram. Dic ergo ꝙ littera debet intelligi ꝙ nō debēt re
cipi ad profeſſionem in alijs monaſterijs vt diu ibi
morent nec etiā p eccl'ias ſeculares. naʒ religioſus
nullū beneficiū acceptare pōt ſine licentia ſui ſupe
rioris nec ſufficit in hoc cōſenſus epi. lviij. di. c. j. ⁊
ij. imo glo. mirabilis alibi tenuit ꝙ nec papa tui po
teſt ꝯſentire qꝛ vice dei habet abbatē ſup caput ſuū
⁊ ſic nō hꝫ velle vl' nolle ſed eius voluntas depēdet
a ſupiore. vt in. c. ſi religioſus. ⁊. c. quorundā. ð ele.
li. vj. ⁊ vide glo. p̄alle. in. c. q̄ꝫ ſit. xviij. q. ij. vide etiā
glo. in. c. cū paſtori. ij. q. vij. q̄ ponit caſum ſpēalēʒ
vt epūs poſſit inuito abbate aliquē monachū recipe
in cubiculariū qđ an ſit verū dic vt ibi no. ¶ In gl.
j. ibi. nō repitur ordo artior. vult ergo glo. ꝙ ordo
ciſtercienſiū ſit artior alijs religionib'. qđ nō placʒ
Hoſt. nā ordo cartuſiēſiū ē ſtrictior ⁊ idē dicī i pleriſ
q̄ꝫ alijs quos diſcrete tacere voluit. Ibi. dicit etiaʒ
ꝙ ordo minoꝝ ē artior. Et in fi. glo. no. bene hanc
glo. in eo ꝙ vult religioſū poſſe tranſire ad equaleʒ
religionē habita licentia ipſius abbatis dūmodo
iuſta cauſa ſubſit. ⁊ idem tenet glo. in. c. cum ſingu
la. de preben. lib. vj. ſed Inno. in. c. fi. de renunci.
dicit requirendam diſpenſationem epiſcopi. et ſm
euʒ diſpenſatio epiſcopi ſufficit ſi velit quis tranſi-
re ad equalē ſiue ad laxiorem iuſta de cā ⁊ no. hoc
vltimū. ⁊ idē tenet in. c. ſignificatum. j. e. ⁊ facit ibi
tex. in ar. idē firmat in. c. dilectus. ſ. de temp. or. et
vide in hoc qđ no. Jo. an. in. d. c. cū ſingula. in no-
uella. Et cōcludendo mām pōt ſic diſtingui. ꝙ aut
religioſus vult tranſire ad religionē ſtrictiorē ⁊ ſuf
ficit tūc petere licentiā ſui abbatis de quo dic vt ple-
nius le. ⁊ no. in. c. licet. j. eo. aut vult tranſire ad re-
ligionē equalē. ⁊ ſunt opi. ſi ſine cauſa puto ꝙ non
poſſit etiā cū licentia ſui epi. ſꝫ ſi ex cā placet mihi di
ctū huius glo. ar. huius tex. ⁊ in. c. ſtatuim'. xix. q.
vltima. cauti' eēt tñ habere diſpenſationē epi. aut
vult tranſire ad laxiorē ⁊ ſi ſine cā ſol' papa diſpen
ſat ſm glo. d. c. cum ſingula. ſed puto ꝙ q̄ ad deum
nō ſufficeret licēna pape cauſa ceſſante. ar. eius qđ
no. gl. in. c. nō eſt. j. ð voto. ſi xo ſubeſt cauſa tenet
Inno. vt. ſ. dictū ē epm poſſe diſpenſare. que opi.
ſatis placet. ar. c. nō mediocriter. de cōſe. di. v. vbi
Hiero. dicit no. illos peccare qui neceſſaria corpori
ꝓpter abſtinentiaʒ detrahunt. ⁊ dicit tales offerre
rapinā in holocauſtū q̄ aut ſomni penuria aut ege
ſtate nimia aut ciboꝝ penuria corpus macerāt pl'
debito. ⁊ ſic vbi religioſus ꝓpter debilitatē vel cor
poris cōplexionē nō pōt pati auſteritatē illius reli-
gionis ad quā ſe primo cōtulit licite diſpenſat per
epm vt poſſit intrare religionē laxiorē. facit. c. non
cogant. xij. di. q̄ꝫq̄ꝫ. do. An. hic dicat ꝙ ſi cā non exi
git celeritatē recurrendū ē ad papā ſed cā vrgente
poterit epūs diſpenſare. ſed primū vt dixi plus pla-
cet. Alie gl. ſunt faciles.

A Dnoſtram. Minor. xiiij. an-
nis per profeſſio-
nem religioni nō obligatur. idem in maio-
re qui ſine probatione ſuſcepit habitū ꝓfeſſoꝝ quē
dimiſit infra triduū. vel ſic. Profeſſio facta añ. xiiij
annum nō obligat. poſt. xiiij. vero ſi fit per ſuſcep-
tionem habitus ꝓfeſſoꝝ etiā nō obligat niſi detur
perſeuerantia tridui. prima pars narrat factuʒ. ſe-
cunda dat iudicē. ibi quo circa. ¶ No. primo ꝙ ma
ſculus nō pōt ſe obligare religioni ante. xiiij. annū
cōpletum. nā quēadmodū ante pubertateʒ nō pōt
cōtrahere matrimoniū carnale. vt in. c. puberes.
de deſpon. impu. ita nec obligare ſe ad iſtud quaſi
matrimonium ſpirituale. et eſt vnus caſus in q̄ nō
valet votum emiſſum ante pubertatē. de alijs vo-
tis dicet i. c. ſcripture. j. de voto. ¶ No. ſecūdo ꝙ
ſeductus ad intrandū religionē nō poteſt ad inua-
lidandū ingreſſum allegare ſeductionem. ⁊ hoc iō
qꝛ illa ſeductio eſt bona cū inuitetur quis ad melio
rem vitam. vt in. c. cum dilecti. qđ metus cā. facit. c.
dudum. ⁊ qđ ibi no. j. de cōuer. cōiuga. ⁊ tenet hic
Hoſti. nō eſſe reprobatū ꝙ religioſi ſeducant ſeu in
ducant alios ad religionē. puto tamē ꝙ non debet
ita fieri ſeductio blādis verbis vt poſtea ſequat ſa-
lutis diſpendiū. facit tex. in. c. nō ſolū. eo. ti. lib. vj.
vnde beatus Benedict' p̄cepit omnia dura regle
p̄dicenda. ¶ No. ex tex. ibi. ab impetitiōe. ⁊c. ꝙ re-
ligioſi pñt petere illos qui apud eos fecerūt ꝓfeſſi-
onē licet modico tpe in religione ꝑmanſerint. p ꝭ
xviij. q. ij. in. c. abbates. ¶ Ultimo no. ꝙ ꝓfeſſio q̄
fit tacite p' ſuſceptionē habit' ꝓfeſſoꝝ nō obligat im
mediate religioni ſꝫ requirit ꝑſeuerantia tridui.
Sꝫ circa ꝭ q̄ro nūq̄d i omi voto requirat ꝑſeuerā-
tia tridui. Inno. videt velle ꝙ ſpeciale ſit in voto ꝓ
feſſionis. tum qꝛ ibi requirit p̄cedēs ꝓbatio. tuʒ qꝛ
agitur de maiori piculo. tamē ſubtiliter aduerte qꝛ
nulla videt differentia in hoc inter votuʒ religiōis
⁊ alia vota. nā tex. iſte nō loquit de voto xbali ſꝫ de
eo qđ tacite fit p ſuſceptionē habit' ꝓfeſſorū. vñ qꝛ
pōt dubitari q̄ aio fiat talis habitus ſuſceptio. iō iu
ra voluerunt p̄figere terminū triū dierū ſꝫ in ꝓfeſſi
one xbali nulla requirit perſeuerantia tridui quē
admodū nec in alijs votis. vt ꝓbat in. c. cōſtitutio-
nē. in. §. j. j. e. ti. li. vj. facit. l. ij. ff. ð polli. ¶ Et ſcias
ꝙ ꝓfeſſio tacita q̄nq̄ꝫ inducit p delatione habit' in
diſtincti. dūmodo portet p annū ſꝫ talis ꝓfeſſio taci
ta obligat illi religioni in ſpecie. vt in cle. eos. eo. ti.
q̄nq̄ꝫ fit profeſſio tacita per ſuſceptionē habit' pro
feſſorum que inducitur quattuor cōcurrentib'. pri
mo debet eē habitus diſtinctus ab habitu nouitio
rum. ſcđo ꝙ ſciens q̄s receperit illū habituʒ. tertio
ꝙ ſponte. quarto ꝙ ꝑſeueret triduo. ⁊ talis ꝓfeſſio
nō obligat illi religioni in ſpecie ſꝫ in genere qꝛ pōt
tranſire ad aliam religionē etiā laxiorē. vt probat
in. d. §. j. ⁊ facit tex. j. c. pxi. ⁊ doc. excipiunt hic du-
os caſus in quibus nō requirit perſeuerantia tri-
dui. Prim' ſi in infirmitate q̄s recipit habitū ꝓfeſ-
ſorū. nā tūc videtur deliberate ſuſcepiſſe habitū. al
legat. c. ſic. cl. ij. j. eo. Scđs caſus q̄ñ pri' vouit q̄s
intrare religionē ⁊ deinū intrat recipiēdo incōtinē
ti habitū ꝓfeſſoꝝ. nā videt ðliberate feciſſe. Sꝫ ego
dubito ð vtroq̄ꝫ cāu p illđ. c. ꝯſtōem. vbi ponit ius
nouum circa iſtā tacitā ꝓfeſſionē. ⁊ ad ꝭ vt obliget

reqrunt illa q̄ttuoꝛ de qb⁹.ſ.⁊ poti⁹ putarē reqri
perſeuerantiā tridui in infirmitate q̄ꝫ tpe ſanitatis
cū turbet̄ propt̄ moleſtiā moꝛbi.ar.bo.in.l.cū anti
quitas.C.de teſta. ¶In glo.ij.in fi.no. ꝯcluſionē
glo.⁊ idē no.glo.in.c.cū in cunctis.ſ.de elect. vbi
no.de hoc ⁊ vide archi.in.c.ſi annū. de iudi.li.vj.
vbi dicit ꝙ regulariter annus debet eē cōplet⁹ niſi
aliud iure caueat̄. In dubio tñ vbi dubitat̄ q̄d ius
ſenſerit ſatis pōt teneri opi.hui⁹ glo.⁊ vide ad hoc
bo.glo.in cle.generalē.de eta.⁊ qua. ¶In glo.fi.
in fi.hodie hoc ē declaratū in.d.c.cōſtitutionē i.§.
fi.vnde nō pōt eē ſpeciale in pueris ſ; generalit̄ ob
tinet vbi ſine ꝓbatione quis ſuſcepit habitū ꝓfeſſo
rum niſi detur perſeuerantia tridui.nō obligat̄ re
ligioni etiā i genere.hec tñ vident̄ limitanda ſm ea
que dicent̄ in.c.poſtulaſti.j.co.

Uper eo. Qui recipit habitū pro
feſſoꝝ vbi diſtincti ſunt
habitus cōpellit̄ ibi vel alibi eē religioſus
ſed ſi recipit habitū nouitioꝝ pōt ad ſeculū redire.
Cōis diuiſio.ſcd̄a ibi.rñdemus.que diſtinguit int̄
ꝓfeſſos ⁊ nouitios. ¶No.primo ꝙ religioſus nō
pōt ꝯſequi bñficiū i eccl̄ia ſeculari ¶No.ſcd̄o ꝙ ha
bitus nouitioꝝ nō obligat ingreſſū quātocūq; tē
poꝛe ſteterit in religione.ad h̄ cle.eos.⁊ qd̄ ibi no.
eo.ti. ¶No.tertio ꝙ ꝓfeſſio q̄ inducit̄ ꝑ ſuſceptio
nē habitus profeſſoꝝ nō obligat illi religioni i ſpe
cie ſed pōt tranſire ad aliā religionē laxioꝛem. ⁊ ita
intellige hunc tex.⁊ latius ꝓbat̄ in.c.cōſtitutionē
j.co.li.vj.ſi eni ꝓfeſſio fuiſſet hic expſſe nō licuiſſet
intrare religionē laxioꝛem diſpenſatiue ꝑut dixi i
c.nō eſt.ſ.eo. ¶Oppo.cōtra tex.⁊ videt̄ ꝙ religio
ſus poſſit aſſumi in pꝛelatū eccl̄ie ſecularis.vt in.d
c.qd̄ dei.j.de ſta.re.⁊ in.c.j.xviij.q.j. Sol. dicunt
doc.ꝙ cōtraria ꝓcedūt diſpenſatiue ſed de iure cō
muni nō eſt licitū vt hic.⁊ de hoc dic meli⁹ vt dicet̄
in.d.c.qd̄ dei.⁊ ad iſtū tex.poteſt dici ꝙ loquit̄ d̄ be
neficijs ſimplicib⁹ obtinendis in eccleſijs ſeculari
bus.nam talia beneficia nō pōt religioſus habere
etiā diſpenſatiue.ad hoc ſolet allegari iſte tex.⁊ vi
de glo.in.c.quoꝛūdā.lxxiiij.di.q̄ dicit monachum
nō poſſe habere canonicatū in eccl̄ia ſeculari lꝫ poſ
ſit ibi eē eps.vt in.d.c.vno.ſed propt̄ bonū cure il
lud admittit̄ q̄ cauſa ceſſat in beneficijs ſimplicib⁹.
vt no.in.d.c.qd̄ dei. ¶Scd̄o querit̄ qꝛ tex.hic di
cit ꝙ iſti ciſtercienſes nolūt ſeruare auſteritatē reli
gionis.⁊c̄.pone ꝙ aliquis intrauit religionem vbi
nō ſeruabat̄ regula antiquit⁹ inſtituta.demū refoꝛ
mat̄ monaſteriū.nūquid is qui fuit ingreſſus diſ
ſolutionis tpe poſſit cōpelli ad obſeruantiā regule
reformate.qd̄ ſubtilis eſt ⁊ quotidiana. Inno. po
nit hic duas opi.p̄ma vt diſtinguat̄ inter diſcretū
⁊ indiſcretū vt diſcret⁹ cōpellat̄ quia potuit hoc co
gitare euenire poſſe.ar.in.l.ſi q̄s domuꝫ.ff.loca. ſ;
indiſcretus puta puer vel mulier no cōpellit̄ ibi eē
ſ; poterit intrare religionē laxioꝛem ſm ꝙ erat illa
quā intrauit tpe ingreſſus.ar.h̄.ſcd̄a opi.q̄ videt̄
placere Inno.ē vt cōpellatur ibi eē nō diſtinguen
do inter diſcretum ⁊ indiſcretum.mouet̄ eniꝫ tali
rōne.aut eni a principio intrauit dei indiſtinctu et
nō debet poſſe allegare ꝙ nō vult obſeruare regu
lam reformatā.aut dicit ſe intraſſe nō bono animo
ſed vt viueret ſm regulā vigentē ibi ⁊ nō dꝫ audiri
tanq̄ꝫ allegās turpitudinē ſuā.argu.in.c.inter dile
ctos.de fi.inſtru.fatet̄ tñ ꝙ ſi eſt ita delicatus ꝙ nō
poteſt ſeruare regulā reformatā ꝙ ꝑmittit̄ intrare
regulā laxioꝛem.ar.hic ⁊ in.c.ſignificatū.j.eo.⁊ de
hac materia vide ꝑ hoſti.in ſūma in ti.de voto.in
.§.vtrū.⁊.§.ꝑ quē.in.v̄.qd̄ ſi.vbi cōcludit ꝙ ſi igre
diens erat iuriſperitus cōpellit̄ ibi eē qꝛ p̄ſumit̄ ſci
uiſſe qualitatem regule antiquit⁹ inſtitute. Aut nō
erat iuriſperitus ⁊ tunc ſi fuit ſibi regula lecta ante
ꝓfeſſionē vł poſtea ⁊ ipſe noluit ſe obligare niſi ad
obſeruandā regulā q̄ ibi vigebat ⁊ non cōpellit̄ ibi
eē ſed poterit intrare laxioꝛē religionē.aut nihil re
ſpondit vel fuit ꝓfeſſus regulā ſimpliciter ⁊ tūc ob
ligat̄ ad obſeruantiā regule reformate niſi vt dixi
eēt impotēs ad illius obſeruantiā.hec oīa vidētur
ſane procedere q̄ ad eccl̄iam militantē que nō iudi
cat de occultis ſed reſpectu dei ⁊ ſic in foꝛo peniten
tie puto aīaduertendū intentionē iſti⁹ ingreſſi.naꝫ
votum oīno debet eē voluntariū.in.c.licet.j.d̄ vo
to.⁊.xxxij.q.j.integritas.id̄ ſi q̄s nō habuit animū
ſe obligādi niſi reſpectu regule que ibi obſeruabat̄
nō puto ꝙ apud deū iſte ſit obligatus. maxime qꝛ
tria tm̄ ſunt ſubſtātialia regule ſeu ꝓfeſſionis.vt in
c.cū ad monaſterium.j.de ſta.re.reliqua ſunt acci
dentalia ⁊ oꝛdinata ad finē illoꝝ triū.vt no. in.c.io
annes.ſ.eo.vnde ſi ꝑ tantū tp̄s de cuius initio nō
ē memoꝛia aliqua accidentalia regule nō fuerūt in
iſto monaſterio ſeruata ſatis potuit ingrediens co
gitare ꝙ ex aliqua cā illud ꝓuenerit cum iſta accidē
talia poſſunt abeſſe ⁊ adeſſe ſtante religione in illis
tribus ſubſtātialib⁹.vnde ſaltē anteq̄ꝫ regula refoꝛ
metur per ſupioꝛem illi qui fuerūt ingreſſi tempo
re quo remiſſius ibi viuebat̄ nō vident̄ peccare. et
ita cōſuluit domin⁹ me⁹ do. Car. vt dicā in.c.cum
ad monaſteriū.ꝑ alle.facit ad predicta.c.tua.j.de
ſpon. ¶Ultimo quero circa predicta nūq̄d maioꝛ
pars conuentus poſſit reformare regulaꝫ antiqui
tus inſtitutā inuita minoꝛe ptē. Inn. dič ꝙ ſic. imo
plus ſentit ſcꝫ ꝙ maioꝛ pars poſſit facere ſtatutum
artando ſingulos ad ſtrictioꝛem regulaꝫ q̄ꝫ fuerat
antiquitus inſtituta.licet enim ſm euꝫ poſſit maioꝛ
pars mutare religionem inuita minoꝛe ptē. vt no.
in.c.pe.ſ.qd̄ me.cā.nō tamen ſtante religione po
teſt indicere vitam auſterioꝛem. ⁊ de hoc ſecundo
videtur multum dubitare do.Pet. ꝙ hec auſteri
tas nouiter indicta cōcernit illos d̄ religione vt ſin
gulos ⁊ non vt vñiuerſos.⁊ ſic non videtur ꝙ ſtri
ctioꝛ modus viuendi poteſt indici per maioꝛē par
tem inuita minoꝛe parte.ſed tu vide glo.in regula
quod omnes.de regu.iur.li.vj.que format queſti
onem in papa.nunquid papa poteſt indicere ſtri
ctioꝛem vitam religionis q̄ꝫ eoꝛum regula exigat.
⁊ concludit ꝙ ſic cum non poſſunt religioſi reſiſte
re ex q̄ ſemel eoꝛū volūtatē tranſtulerūt in ſuperio
rē.⁊ hoc videtur ꝓbari.in.c.vnico.de ſta.re.li.vj.
vbi monialib⁹ fuit indictū vt nō poſſint aliquo cāu
exire clauſurā monaſterij qd̄ nō erat d̄ reg̃la. ⁊ idē

poſſet hodie papa facere in monachis licet videaṫ durũ. vt no. Jo. an. in. c. ioannes. ſ. e. ſ vide glo. i ↄtrariũ in. c. geſta. lxxiiij. di. puto opi. Jnno. ſatis ꝓcedere ⁊ plus exiſtimo ꝙ ſolus abbas hoc poſſit per id qđ habeṫ in regula. nã quãtũcũqꝫ durũ ꝑcecipiaṫ ꝑ abbatẽ nõ valet monachꝰ reſiſtere dũmodo id ſit licitũ ⁊ implebile. ¶ In glo. fi. in fi. no. gl. ⁊ vide qđ no. in. c. legẽ. liiij. di. Jo. An. dicit in hoc ſtandũ cõſuetudini monachoꝝ ⁊ mandato regule ſed ego quãtũ potui ꝑcipere ex tenore regule nõ ẽ de ſubſtantia vt quis ꝓbet regulã in habitu regulari ſed in habitu ꝓprio. vnde ſolũ poſt ꝓfeſſionẽ mandaṫ ingreſſũ indui habitũ regularem. ↄſuetudo ꝗrũdã religioſoꝝ habet oppoſitũ ꝗ̃ ſatĩ videtur laudabilis ⁊ obſeruanda vbi viget talis ↄſuetudo

¶ Tane. Si canonicꝰ regularis fit monachus aut ſtrictioris religionis ⁊ manet monachus aut laxioris ⁊ redire cõpelliṫ. vel ad idẽ ſic. Canonicꝰ regularis põt effici monachus ſi religio ad quã tranſit eſt ſtrictior ſua alˀs ſecus. ⁊ eſt tex. no. Diuidiṫ. nã primo narrat factũ. qđ ſecũdo diſtinguẽdo diffinit. ibi. id tuc ¶ No ta primo ex tex. ibi refugiant iũcto. ꝟ. ꝑmittas ꝙ religioſus fugiens a monaſterio ⁊ tranſiens ad aliđ cã artioris vite nõ cõpelliṫ redire ad primũ monaſteriũ. ⁊ ſic facit i ar. ſin. iſte tex. ꝙ licet a pricipio debeat peti licentia ꝓprij prelati ſi tñ nõ petiṫ ex h ſolũ non reuocaṫ ingreſſus ſcđi monaſterij ⁊ neſcio alibi ita expſſum. tñ glo. no. in. c. mandamꝰ. xix. q. iij. dixit ꝙ hoc. c. in hoc cõtinet diſpenſationẽ. ⁊ pro hoc verbũ ꝑmittas. ſed de materia dic vt latiꝰ dicã i c. lꝫ. j. e. ¶ No. ꝙ canonicꝰ regulari nõ põt indiſtincte effici monachꝰ. oportet enĩ ꝙ cõcurrãt duo vt teneat ingreſſus. primo ꝙ nõ faciat cã leuitatis. ſecũdo ꝙ monaſteriũ ad qđ tranſit ſit artioris religionis. ¶ Sꝫ ↄ̃ ꝑdicta ⁊ ↄ̃ tex. op. nam videṫ ꝙ ſemꝑ debeat tenere ingreſſus ſcđi monaſterij cũ canonici regulares inſeruiant regule laxiori. vt dicit tex. c. qđ dei. de ſta. reg. So. dicit Jnno. ꝙ ad validitatẽ ingreſſus nõ debemꝰ ↄſiderare regulã antiquitꝰ inſtitutã ſ modũ viuendi de pñti. vnde ſi monaſteriuꝫ ſcđm habet regulã ſtrictiorẽ ab antiquo ꝗ̃ tñ de preſenti in multis nõ ſeruaṫ nõ ẽ licitũ tranſire ꝺ vno monaſterio qđ hꝫ regulã laxiorẽ bñ ibi ſeruatã ad ſcđm monaſteriũ vbi regula nõ ſeruaṫ. ⁊ ꝑ hoc faċ tex. hic dũ dicit exiſtit. ⁊c. oportet enĩ ꝙ monaſterium ſcđm exiſtat de pñti in maiori obſeruantia qđ ẽ verbũ valde notabile ⁊ multi in hoc decipiunṫ aduertentes ſolũ ad regulã vtriuſqꝫ monaſterij antiquitus inſtitutã ⁊ nõ ad modũ viuendi de pñti conſiſtentẽ. ⁊ ꝑ hoc facit rõ naturalis. nã tranſitus eſt ꝑmiſſus vt quis ducat vitã ſtrictiorẽ qꝛ ꝑſumiṫ tũc motus ſpiritu dei. vt in. c. licet. j. e. ⁊. xx. q. iiij. in. c. j. ſi ergo in ſcđo monoſterio nõ duciṫ vita ſtrictior ꝗ̃ in primo licet regula ſit ſtrictior nõ videṫ tranſitus licitus qꝛ videṫ iſte moueri cã diſſolutiõis ⁊ nõ maioris religiõis. ⁊ ex his habes primũ intellectũ ad iſtũ tex. ¶ Scđm intellectũ ſenſit Guil. ꝙ licet regula canonicoꝝ ſit laxior ꝗ̃ regula monachoruꝫ tñ poſſibile ẽ ꝙ ꝑ cõſtitutiones ipoꝝ eoꝝ vita ſit ſtrictior. ſicut eſt videre ſm eũ in fratribꝰ ꝑdicatoribꝰ qui licet habeãt regulã auguſtini laxiorẽ regula benedicti tñ ꝑ cõſtitutiões ſuas intantũ ſe artarũt vt eorũ vita ſit ſtrictior vita monachoꝝ. vñ putat ꝙ trãſeuntes ꝑdicatores ad monaſteriũ monachoꝝ non euitant apoſtaſiam. Nec ob. ſi dicaṫ ꝙ cõſtitutiões pñt tolli ꝑ ↄ̃riam ipſorum ↄſtitutionẽ. vt in regula j. de re. iur. ſ regula tolli nõ põt ꝑ cõſtitutionẽ. vt i c. ſicut. j. e. Nam ſm Jo. an. ſatis eſt ꝙ nõ pñt tolli ad hoc qđ le. ⁊ no. in cle. j. de ſup. neg. pla. dic etiaꝫ clarius ꝙ licet poſſũt tolli tñ ſatis eſt ꝙ de pñti i primo monaſterio viuitur ſtrictius. nam ꝓpter ſtrictiorem vitã dũtaxat iura ꝑmittũt tranſitũ. que ratio ceſſat qñ in primo monaſterio viuiṫ ſtrictius virtute regule ⁊ cõſtitutionũ. Et predicta faciũt ad queſtionem quotidianam. nũquid religioſus migrãs ad ſcđm monaſteriũ vbi remiſſius viuiṫ habitum eiuſdẽ monaſterij recipiẽs ꝓprio relicto incidat in apoſtaſiã ita vt ſit excõmunicatꝰ. ⁊ per cõſequens celebrando efficiaṫ irregularis. Ex verbis ſupra ꝑmiſſis videtur dicendũ ꝙ ſic. dum dicit predicatores nõ euadere apoſtaſiam. ſed cõtrariũ ſentit Jo. an. in. c. ioannes. ſ. e. vbi dicit ꝙ non incurrit apoſtaſiã maiorẽ que eſt indiſpenſabilis iuxta ea ꝗ̃ habenṫ in. c. fi. de apoſta. nec excõicatiõis vigorẽ. c. ij ne cle. vel mo. li. vj. ſed bene incurrũt minorẽ apoſtaſiam. qꝛ certũ eſt eũ retrocedere a maiori ſtatu ⁊ priori. Et ex hoc potes colligere nota. intellectũ ad d. c. ij. vt dimittẽs primũ habitũ incurrit in ſententiã canonis. ſecus ſi recipit habitũ alteriꝰ religiõis licet laxioris. qđ etiã ſentit Jo. an. ibi in nouella. nã tex. ibi loquiṫ qñ quis hoc facit cã vagationis que ceſſat in iſto qui intrauit aliã religionẽ. ⁊ pro hoc videtur tex. bo. iuncta glo. in. c. ex pte. de temp. or. et ꝑdicta bene no. ¶ Sed quero pro declaratiõe ꝑdictorum. pone ꝙ religioſus exiſtens in monaſterio vbi tamẽ ſeruatur regula vult intrare aliam religionẽ laxiorem vbi nõ ſeruaṫ regula. ita ꝙ habito reſpectu ad pñtem viuendi modũ ſcđm monaſteriuꝫ qđ eſt religionis laxioris ducit vitã ſtrictiorẽ nũqđ hoc ſit licitũ. Ex dictis Jnno. ſupius recitatis videtur inferendũ ꝙ ſic. ⁊ hanc opi. tenent theologi ſm Jo. an. hanc opi. admittit ipe Jo. an. ſi nõ eſt ſpes reformationis primi monaſterij vel ſi ſaltem in eadem ꝓuincia nõ eſt aliqđ monaſteriũ eiuſdẽ religionis vbi ſeruaṫ regula. nam hoc caſu nõ admittiṫ tranſitꝰ ad laxiorẽ religionẽ cũ poſſit intrare i monaſteriũ ꝓprie religionis. qđ ſatis placet ⁊ vide ad mãm beatũ Tho. in ſcđa ſcđe. q. vlti. ar. viij. ¶ Vltimo ſcias ꝙ Jo. an. tractat hic ſatis plene qõnẽ theologoꝝ que religio dicatur melior ⁊ ſtrictior. ſ tandẽ cõcludit ꝙ de his ſubtilitatibꝰ nõ habent curare canoniſte quo ad materiã noſtrã. qꝛ iura ꝑmittunt tranſitum non reſpectu maioris religionis ſeu melioris ſed cauſa artioris vite. vnde preſuppoſito ꝙ ſecunda religio ſit melior ⁊ fructuoſior reſpectu finis tamen ſi non viuitur ibi ſtrictius non videtur licitus tranſitus. ꝑ hoc. c. licet preualle. ⁊. c. virgines xx. q. iiij. quod bene nota.

S Ignificatum.

Minor. xiiij. annis profitē do non obligaẗ religioni niſi factus maior ratum habuerit. In prima poniẗ cōſultatio. in ſecunda reſponſio. ibi. mandam⁹ ¶ No. primo iuncta glo. j. ꝙ impubes intrans monaſteriū ſine oblatione parentū pōt exire qñcūq; ante ꝓfeſſionem factam. ſed ſi fuit oblatus a parentib⁹ nō poteſt exire ante euentū pubertatis. ꝛ tene menti ad hoc iſtum tex. cum glo. ꝛ vide ꝙ latius dixi in. c. ij. ſ. eo. ti.
¶ Nota ſecūdo ꝙ votū religionis emiſſuȝ ante aduētum pubertatis nō obligat vouentē. ꝛ ex hoc colligē ꝑtātem quā habet eccleſia circa ea que ſūt de iure diuino. nam votum eſt de iure diuino cuȝ ſit dictum in lege. Vouete ꝛ reddite. ꝛc. vt in. c. licet. j. d voto ꝛ tñ eccleſia ꝑ cōſtitutiōes ſuas impedit vires voti ꝛ limitat etates. nā licet eccleſia nō poſſit tollere ius diuinū. xxv. q. j. ſunt quidā. pōt tñ illud interꝑtari ſeu diſtinguere ſicut etiā facit in matrimonio ad hoc. c. j. de vo. li. vj. ꝛ ꝑ Inno. in. c. que in eccliarum. de conſti. ꝛ per legiſtas. in. l. fi. C. ſi ꝯtra ius vel vti. pub. ¶ Nota tertio ibi. xiiij. annū cōpleuerit. ꝛc. ꝙ ad validitatē profeſſionis requiriẗ ꝙ. xiiij annus ſit cōplet⁹. Et ꝑ hanc lrām reprobatur opi. Hug. qui tenuit doli capacē poſſe profiteri vt ſicut malicia ſupplet etatē in matrimonio carnali. vt j. c. de illis. de deſpon. impu. ita dȝ ſupplere in ꝓfeſſiōe ſed cōtrariū eſt verū vt vides. ad idē in. c. ad nrām ſ. eo. nā de maiori ꝑiudicio ſeu obligatiōe agitur ī ꝓfeſſione ꝗ̄ in matrimonio. hic videm⁹ ꝙ vbi ē dura cōgregatio requiritur plena pubertas. i. temp⁹ xviij. annoꝝ. vt in. c. qꝛ ī iſulis. ſ. eo. de materia vide glo. in. c. poſtulaſti. j. eo. ꝛ. xx. q. j. in ſūma. ꝛ fac. c. j. j. eo. ti. li. vj. In glo. in. v. ratam habuit ibi etiā tacite. hodie hec opi. ē dānata. ꝑ. c. j. eo. ti. li. vj. vbi diciẗ ꝙ ad hoc vt ꝓfeſſio facta in minori etate obliget adueniente pubertate requiriẗ ꝙ expreſſe illaȝ ꝓfeſſionē ratificet vel ſaltē perſeueret ꝑ totum. xv. annū vbi habitus ſūt idiſtincti ꝛ dic plenius vt ibi habetur. ¶ In glo. fi. in fi. Inno. intelligit tex. qñ in minori etate qs fecit ꝓfeſſionem. nam tunc de facili ſecū diſpenſaẗ vt poſſit intrare religionē laxiorem. nec ꝑ hoc diſpenſaẗ ꝯtra votū qꝛ votuȝ principaliter cōcernit illa tria ſubſtātialia regule que requiruntur in qualibet religione. qđ debet intelligi qñ iſte allegat ſe nō poſſe auſteritateȝ illius religionis obſeruare. Et no. ſemꝑ hoc dictū ꝙ cū iſtis iuuenibus ꝓfitentib⁹ in pueritia ſeu ante plenā pubertatē eccl'ia de facili diſpenſat vt poſſint intrare religionē laxiorē. nec ꝑ hoc diſpēſaẗ cōtra votuȝ qꝛ votū pricipalr ꝯcernit illa tria ſubſtātialia regule que requiruẗ in qualibet religione. Sed idē Inno. i. c. dilectus. de temp. or. ꝑ illū tex. dixit etiā ꝙ cū maiore poſſit eps diſpenſare vt intret religionem laxiorem ꝛ intellige cauſa ſubſiſtente. ꝛ ſic quatenus iſte tex. ꝑmittit ingreſſum vel tranſitū ad religionem laxiorem debet intelligi diſpenſatiue ꝗ̄ diſpenſatō fit ex cauſa leuiori cum minori. xxv. annis. ꝗ̄ cum maiori. ꝛ hoc idem tenuit hic abbas ꝛ ſequitur Io. an. quod no. ꝛ vide Hoſti. in. c. nō eſt. ſ. eo. vbi tenuit per iſtū tex. ꝙ etiam abbas poteſt diſpenſare vt monachus intret religionem laxiorem ex cā. ſed de hoc dic vt plenius ibi dixi. vel intellige iſtū tex. ſm docto. in caſu. c. conſtitutionem. j. eo. ti. li. vj. videlicet cū ꝓfeſſio fuit tacite facta ꝑ ſuſceptionē habitus ꝓfeſſorū. nā illa obligat religioni in genere ꝛ nō in ſpecie vt ibi. ꝛ iſte intellectus ē clarior.

C Um virum.

Si filia minor. xij. annis a pentibus ī monaſterio tradita maior facta ſponte velletur ad ſeculū redire nō poteſt. vel aliter ſꝛ ſic. Si impubes etiā inuitus a parentib⁹ monaſterio tradit⁹ factus maior ſpōte recipit habitū ꝓfeſſorum ad ſeculum amplius redire nō poteſt. In prima poniẗ cōſultatio. in ſcđa reſpōſio. ibi. cōſultationi. tertio ſoluit cōtrariū ibi. nec obloquiẗ. ¶ Nota primo ex tex. de ſignificato huius dictionis infra. qñq; coniungiẗ certo tempori. nam denotat imꝑfectionem. vnde is diciẗ infra annos diſcretionis cōſtitut⁹ qui adhuc nō eſt adeptus annos diſcretionis vt qꝛ adhuc eſt impubes. Ex hoc ꝛ ex tex. no. ꝙ diſcretio ſolet ꝑuenire in pubertate ꝛ nō ante. hoc tñ aſſumendū eſt ſm ſubiectā materiā. de q̄ vide bo. glo. xxvij. q. j. in. c. j. ¶ Nota ſecūdo ꝙ paterna deuotio multū operaẗ circa ꝓfeſſionis actū vel obſeruātiam religionis. de quo dic vt plenius dixi. in. c. ij. ſ. eo. ti. ꝛ. c. proxi. ¶ Nota tertio ibi euidenter ꝯtraxiſſet. ꝙ tacens habetur pro cōſentiente etiam vbi agitur d obligatiōe perſone. qđ intellige quādo interuenit aliquis actus poſitiuus vt hic in impoſitione veli. ſimile in cle. j. de procura. ¶ Et ex hoc ꝛ ex tex. no. ꝙ ad inducendā profeſſionē tacitam ex ſuſceptiōe habitus profeſſorum nō requiriẗ ꝙ expreſſe petaẗ habitus. ſed ſatis eſt ꝙ accipiaẗ ſine cōtraditione. qđ no. ¶ Nota ibi ꝗ̄ nō niſi in etate tex. ſatis notabilē ꝙ illud qđ cōſueuit fieri in certa etate ſeu tēpore ſi apparet factum ꝛ nō conſtat de tēpore vel etate preſumitur factū in etate vel tēpore cōſueto. ſicut dicimus in ſimili ꝙ ſi quis obligatur ad aliqđ faciēdum ꝛ illud apparet factum preſumiẗ factū ab eo q̄ ad hoc erat obligat⁹. ꝓ hoc bonus tex. ꝛ ibi ꝑ doct. in. l. ij. C. de ali. pu. preſtan. ¶ Et per hoc infero ad vnū notabiliſſimū dictum ꝙ ſi conſtat de profeſſione alicuius ꝛ nō de etate preſumiẗ ꝓfeſſio facta in etate legitima. ita ꝙ alleganti defectum etatis incūbit onus ꝓbandi. Cōtrariū tamē videẗ tenere Io. an. i. c. fraternitatī. de teſti. vbi poſuit illud dictum ꝛ dicit ꝙ etas ineſt profeſſioni. vnde volens probare profeſſionē hȝ neceſſe ꝓbare etatē ſi negareẗ. ſꝫ contra eum videtur tex. hic. nam negabaẗ ħ etas. Item optime facit. c. in preſentia. de probaẗ. ꝛ dic vt latius ibi dico. ꝛ vide quod dixi in. c. j. ſ. eodem.
¶ Item nota. ꝙ ar. a contrario ſenſu licite formaẗ cum princeps hic tali argumento reſpondeat. pro hoc. c. cum apoſtolica. de his que fiunt a prelatis. ꝛ c. qualis. xxv. di. plene no. in. c. publicato. ſ. de ele. ꝛ per Bart. in. l. omnes populi. ff. de iuſti. ꝛ iure.
¶ Item nota text. prima fronte mirabilem ꝙ imperium parentum impedit validitatem profeſſionis in puella. ꝛ de hoc aliquid infra dicetur.

¶ Ultimo no. ex fi. littere a ꝯrio ar. optimū ꝙ ante
aduentū pubertatꝭ cogit̃ fili⁹ ſequi iudiciū paternū
circa religionis ingreſſū. ⁊ videt̃ tex. multū ꝓfacere
cōtra ea que dixi in. c. ij. ſ. c. ⁊ facit. c. pñs. xx. q. iij.
licet loquatur narratiue. ¶ In glo. j. in fi. nō intel
gas glo. ꝙ minoꝛ. xxv. annis poſſit petere reſtituti
onē in integrū aduerſus ingreſſū monaſterij ſed i
alijs in quibus minoꝛ enoꝛmiter leſus repitur etiā
circa beneficialia. de quo vide glo. ⁊ doc. i. c. ex par
te. de reſti. ſpo. nā reſpectu ꝓfeſſionis nō poteſt di
ci minoꝛ deceptus vel leſus cum ſeruiat ei cui ſerui
re ē regnare. ⁊ hoc no. glo. xxvij. q. j. in. c. j. ⁊ vide
glo. no. in. c. pe. qḋ me. cā. ⁊ tenēt hic cōiter docto.
¶ In glo. in. v̄. paterna deuotio facta. not̃. gl. ⁊ ſa
tis ꝓbat̃. j. eo. cum ſimus. ⁊. xx. q. iij. c. pñs. vel ſm
Hoſti. pōt tex. intelligi diſiūctiue vt paterna deuo
tio ſufficiat quo ad hoc vt filius ipubes non poſſit
exire monaſteriū añ aduentuꝫ pubertatis. vt. ſ. c.
ꝓx. Itē ſi filius nō ꝯtradixit tacite videt̃ ꝯſentire ⁊
ſic nō pōt amplī⁹ mutare volūtatē. ſed dic ꝙ ꝓꝑie
in iſtis caſibus ſola paterna deuotio nō facit mona
chum. qꝛ pꝛimo caſu nō efficit̃ monach⁹ cū non ha
beat etatē habilē. in ſecūdo interuenit tacita profeſ
ſio filij. ¶ In glo. in. v̄. recipiūt ibi niſi malicia. re-
feras h̄ ad matrimoniū carnale. nō aūt ad ꝓfeſſio
nē qꝛ in illa requirit̃ etas completa nec malicia ſup
plet etatē vt dixi. ſ. c. pꝛoximo. ⁊ no. j. eo. poſtula.
ſti. ¶ In glo. fi. ibi bñ poſſunt deſerere. vult ḡ glo.
iuncta textui ꝙ ſi puella maioꝛ etate imperio parē-
tum coacta intrauit religionē pōt retrocedere ⁊ ſic
videt̃ ꝙ ſolū imperiū parentis inualidat ingreſſuꝫ
religionis. ſ꞉ cōtra hoc facit qḋ no. Inno. in. c. cām.
de offi. dele. ⁊ Bar. in. l. j. in. §. que onerande. ff. q̄-
rū rex actio nō da. vbi dicit̃ ꝙ ſolū imperiuꝫ mariti
vel epī vel patronoꝝ nō habet impedire validitatē
actus niſi ꝑceſſerint mine vel verbera. Do. An. hic
diſtinguit ꝙ quedā ſūt q̄ requirūt liberā volūtateꝫ
vt ē ꝓfeſſio. ⁊ tunc ſolū imperiū parentū habet viti
are actū cū tollat libertatē ꝯſenſus. ⁊ ita loquit̃ tex.
quedā ſunt q̄ requirūt ſolū cōſenſū nō aūt illā aī li-
bertatē. de qua. ſ. ⁊ tunc ſolū imperiū parentū nō
inualidat actū qꝛ imperiū nō tollit cōſenſū. qꝛ coac
ta volūtas volūtas ē. xv. q. j. in. c. merito. ⁊ ſic pro-
cedat ꝯtrariū. hec diſtinctio licet pꝛima fronte vide
tur applaudere nō tñ puto eā verā. ⁊ allego in ꝯriū
c. vnicū. de deſpon. impu. li. vj. vbi tex. dicit ꝙ ſi pa
rentes cōtrahūt matrimoniū ꝓ filijs p̄ſentib⁹ ⁊ nō
cōtradicentib⁹ obligant̃ filij ⁊ tñ matrimoniū req̄-
rit liberū cōſenſū. vt patet in. c. cū locū. j. de ſpon. ſi
ḡ ſola taciturnitas filij habet̃ ꝓ cōſenſu. cum pater
cōtrahit forti⁹ ſolū imperiū nō habet tollere liberā
volūtatē cōſenſus. ꝓ hoc facit iſte tex. in fi. dū dicit
ꝙ maioꝛ nō cogit̃ ſequi parentū volūtatē. ad idem
vide bo. tex. in. c. inſinuante. j. qui cle. vl̄ vo. vbi di-
cit̃ ꝙ modica coactio nō impedit validitatē ꝓfeſſio
nis. ⁊ facit. c. j. ſ. qḋ me. cā. intelligo ḡ illud. c. puel-
le a cōtrario ſenſu qñ pꝛeceſſerunt mine vel verbe-
ra ſeu pater erat terribilis ita ꝙ puella timebat cōn
tradicere in p̄ñtia patris. ⁊ ꝓ hoc. d. §. que onerāde
vbi dicit̃ ꝙ cā cognita dꝫ reſcindi qḋ factū ē a liber-
to ob reuerētiā patroni nō ergo indiſtincte annul-
latur actus. ⁊ pꝛo hoc facit verbū illi⁹. c. dum dicit
coacti imperio. iudex ḡ ex circūſtantijs ⁊ qualitate
parentū ⁊ verboꝛū habebit arbitrari vtrū imperiū
habeat excuſare puellam. ¶ In ea glo. ibi ꝓfeſſio-
nē fecit. intelligit ḡ glo. ꝙ iſta puella fecit ꝓfeſſionē
ſed intellige tacitā ꝑ ſuſceptionē veli qḋ ſolet dari
ꝓfitentib⁹ vt ſatis colligit̃ ex littera. Ex quo infert
ad no. dictū ꝙ ꝓfeſſio que obligat religioni i gene-
re impedit ⁊ dirimit matrimoniū poſtea ꝯtractum
nā ſuſceptio habitus ꝓfeſſoꝝ obligat religioni i ge
nere vt in. c. cōſtitutionē. j. eo. ti. li. vj. ⁊ tñ hic diri-
mitur matrimoniū poſtea cōtractū. qḋ eſt no. ⁊ te-
net Jo. an. in. d. c. cōſtitutionē. facit ad intellectum
c. vnici. de vo. li. vj.

Porrectum. Monachuꝫ facit ꝓ
feſſio nō habit⁹ tm̄
vel ſic. Ualet ꝓfeſſio facta ſine ſuſceptione
habitus religionis. Cōis diuiſio. ſcḋa ibi inquiſiti
oni. ¶ Nota pꝛimo ꝙ infirmitas coꝛpoꝛis nō impe
dit pꝛofeſſionē. rō qꝛ validas ꝓfeſſionis dependet
ab animo. ſecus i infirmitate animi. vnde furioſus
ſeu mentecaptus nō obligat̃ religioni. vt. j. c. ſicut
⁊. xvij. q. j. in. c. cōſaldus. ¶ Nota ſcḋo ꝙ valet ꝓ-
feſſio facta nō in ſcriptis. vnde ſatis ē ꝙ ꝯſtet d̄ aīo
ꝓfiteri volētis. ¶ No. tertio ꝙ ꝑ hec v̄ba trado me
tibi in monachū ⁊ in fratrē inducit̃ ꝓfeſſio. ¶ No.
quarto ꝙ ꝓfeſſio eſt illa que facit monachū ⁊ nō ha
bitus. ⁊ ad hoc allegat̃ quotidie iſta lr̄a. ex quo īfer
tur ꝙ habitus nō ē de ſubſtātialib⁹ monachat⁹ ſed
accidentalib⁹. ¶ Nota quinto ibi recipit̃ ab abba-
te. ꝙ ad hoc vt valeat ꝓfeſſio opoꝛtet ꝙ recipiat̃ ab
habente ptātem incoꝛpoꝛandi iſtū religioni. Et no
ta ex eodē. v̄. ar. optimū ꝙ receptio monachoꝛum
ſpectat ad abbatē vnde nulla mentio fit hic de con
uentu. licet glo. in. c. fi. j. eo. li. vj. dicat ꝙ de iure cōi
receptio ſpectat ſil̄ ad abbatem ⁊ capitulū. ſed con-
ſuetudo poteſt dare hanc ptātem alteri tm̄. ſed d̄ h̄
dic vt latius dicam. j. eo. ad aplicaꝫ. ¶ Ultimo no
ta ꝙ ſemel ꝓfeſſus licet nunq̄ꝫ intrauerit monaſte
riū nec habituꝫ ſumpſerit pōt cōpelli vt monaſtice
viuat. Et ex hoc ⁊ ex tex. nota ꝙ ad validitatē ꝓfeſ-
ſionis nō requirit̃ ꝙ fiat in monaſterio ſed vbicun-
q̄ꝫ fieri pōt ꝙ latius ſentit glo. ¶ In glo. j. in fi. hec
glo. vult in effectu ꝙ habitus dūtaxat nō facit mo-
nachū ſed tacita ꝓfeſſio q̄ reſultat qñq̄ꝫ ex habitus
ſuſceptione ſeu delatione facit monachū. ⁊ ita de-
bent intelligi iura que fundant̃ ſuꝑ habitus ſuſce-
ptione ſeu delatione. hinc ē ꝙ ſi quis poꝛtaret mul
to tp̄e habitū religionis extra monaſteriū nō cenſe
tur pꝛofeſſus. vt in. c. vt clerici. ſ. eo. ¶ No. glo. i cle.
eos. eo. ti. ⁊ hoc ideo. qꝛ hoc caſu ceſſat pꝛeſumptio
tacite ꝓfeſſionis. nā ſi vellet ꝓfiteri intraret mona-
ſterium. ⁊ ꝓ hoc bo. tex. in. c. vnico. de voto. li. vj.
vbi ſolū fit mentio de pꝛofeſſione tacita et expꝛeſſa.
¶ Scḋo pꝛincipalit̃ vult glo. ꝙ ꝓfeſſio vbicunq̄ꝫ fa
cta obligat dūmodo recipiat̃ ab habente poteſtatē
Et circa hoc inſtat Inno. pꝛimo nunq̄d ad validi-
tatem ꝓfeſſionis requirat̃ vt aliquis recipiat ꝓfeſ-
ſionē vel votū. ⁊ pꝛimo videt̃ ꝙ nō. nā poteſt quis-

emittere votū cōtinētie ad aliud votum abſq; eo ꝙ
ab aliquo recipiat᷑. vt probat᷑ in. c. ex pte. ī. de cenſi.
⁊ in. l. ij. ff. de polli. ⁊ in. c. qđ deo. xxxiij. q. v. Jnn.
cōtrariū cōcludit. mouet᷑ qꝛ ꝑ ꝓfeſſionez quis obli-
gat᷑ ad obedientiā. vt in. c. cū ad monaſteriū. ī. de
ſtatu. reg. ergo opꝰ ē vt ſit priꝰ q̄ hanc obligatiōem
recipiat. nam ſicut inter baptizantē ⁊ baptizatuz ⁊
inſtituentē ⁊ inſtitutū debet eē diſtinctio ꝑſonaruz
qꝛ quis nō poteſt baptizare ſemetipſū nec ſibiipſi
ꝯferre beneficium. vt in. c. debitū. de biga. ⁊ in. c. fi.
de inſti. ita inter ꝓfeſſum ⁊ recipientē profeſſionez
debet eē diſtinctio ꝑſonaꝝ ita nō pōt ꝗs ſeipſū icor
porare religioni. ergo oportet ꝙ prius approbetur
⁊ per habentē ptātem incorporet᷑ religioni. vt in. c.
ad apl̄icā. ī. eo. vbi patet ꝙ monachi nō tenēt᷑ quē-
libet recipere ad ꝓfeſſionē. ⁊ hoc voluit glo. hic in
effectu. cōcluſio ergo ſit iſta ꝙ ad validitatē ꝓfeſſio
nis requirit᷑ vt ſit qui poſſit ⁊ velit ꝓfeſſionē recipe
re ⁊ eā de facto recipiat. nō ob. ꝯtraria. nā fatendū
eſt ꝙ alia vota nō exigunt ꝑſonā recipientez. ⁊ h̄ iō
qꝛ dependet a voluntate ſola vouentis. nā ſolūmō
vouens obligat᷑ deo ſed in voto ꝓfeſſionis ſpecia-
le ē. qꝛ nō ſolū obligat᷑ deo ſed monaſterio. Jtem
monaſteriū obligatur ſibi ad alendū eū ⁊ ꝯſtituūt
vnū corpus ſeu vnū collegiū cū alijs. ad h̄. c. fi. ī. e.
vnde orit᷑ in ꝓfeſſione quedaz reciproca obligatio
que nō pōt fieri ſine cōſenſu vtriuſq;. ſicut dicimus
in alijs ꝯtractibꝰ qui nō poſſunt ꝯſiſtere ex ꝯſenſu
vnius tm̄. l. in oibus. ff. de acti. ⁊ ob. ⁊ in. l. ſicut. C.
eo. ti. ¶ Nunc quero qꝛ. ſ̄. viſum eſt ꝙ ad validita-
tē ꝓfeſſionis requirit᷑ vt interueniat ꝑſona q̄ ipſaz
recipiat nunquid quelibet ꝑſona ſit ſufficiens ad h̄
glo. videt᷑ hic variare. nam primo dixit ꝙ ꝓfeſſio fit
in manu abbatis ſeu alicuius monachi ⁊ ſic tacite ī
nuit monachū poſſe recipere ꝓfeſſionē alicuꝰ abſ-
q; abbate. ſ; poſtmodū ſentit ꝯtrarium dū dicit dū
modo recipiat ꝓfeſſionez ab abbate ⁊ fratribꝰ ⁊ ſic
videt᷑ innuere ꝙ nedum monachus imo nec ſolus
abbas abſq; cōuentu pōt recipere aliquē ad ꝓfeſſi
onē. Jnno. dicit ꝙ ad hoc vt valeat ꝓfeſſio oportet
ꝙ recipiat᷑ ab illo qui h; ptātem incorporādi iſtū re
ligioni vtputa ab abbate ſed nō diſcutit vtrum ſo-
lus abbas poſſit. ſed ego dicā. in. c. ad apl̄icam. ī. e
cōcludo ſic ꝙ debet recipi ab eo qui pōt iſtum incor
porare religioni. ⁊ ſic nō ſufficit receptio ſoliꝰ mo-
nachi niſi hoc faciat de cōſenſu ⁊ mandato illiꝰ qui
poteſt eū incorporare religiōi. ⁊ ſic intellige oīa iu-
ra que q̄nq; faciunt mentionē de p̄ſbytero in rece-
ptione ꝓfeſſionis. vt in. c. cōſuluit. ī. qui de. vl᷑ vo.
¶ Sed dubitat᷑ de epō nūquid poſſit aliquē recipe
ad ꝓfeſſionē. Jnno. tenet ꝙ ſic adeo ꝙ ille erit verꝰ
religioſus licet nō intret monaſteriū nec ꝓfiteatur
certā religionē ſed poterit ſtare ī domo p̄uata ſub
obedientia epī ⁊ ab eo ꝓfitet᷑ ſibi certa regula ſeu
modus viuendi. allegat p̄dictū. c. qđ deo. ⁊. xxvij.
q. ij. c. fi. ſecus dicit in alijs p̄latis inferioribꝰ. nam
iſtis nō eſt tributū a iure vt poſſint aliquē recipere
in religioſum ſed ſolū iura faciūt mentionē de epō
vt in iuribꝰ p̄alle. fatetur tamē ꝙ faciens ꝓfeſſio-
nē in manū alterius vel qui ſe obligat ad intrandū
religionē nō tm̄ adhuc votū eſt ſolennizatū ſed ſim
plex. ⁊ cum his dictis cōiter tranſeūt hic doc. ſ; do.
Ant. ſenſit ꝙ ſi ꝓfeſſio recipit᷑ ab epō votum eſt ſo-
lennizatū adeo ꝙ impediat ⁊ dirimat m̄rimonium
poſt ꝯhendū. per. c. vnicū. de vo. li. vj. qđ mihi ſatl
placet. ſed nō video ꝙ iſte ſit verus religioſus licet
aliud ſentiat Jnno. vñ putarē ꝙ oē votū dicitur
ſimplex reſpectu dirimēdi matrimoniū poſt cōtra-
ctum niſi ꝓfeſſio fiat in aliqua de religionibꝰ appro
batis. vt ī. d. c. vnico. nec video ꝙ illa poſſit fieri ni-
ſi ab abbate ⁊ fratribus recipiat᷑. nā ſolus epūs non
poteſt quē incorporare alicui religioni inuitis fra-
tribus. qꝛ regula approbata per eccl̄iam ꝯtradicit.
vnde putarē ꝙ in materia ſtricta appellatiōe religi-
oſorum nō veniūt iſti qui ꝓfeſſi ſunt in manibꝰ epi
tm̄. ¶ Jn glo. fi. in fi. no. bene hāc glo. nā ponit du
os intellectus ad tex. ⁊ vterq; no. ¶ Primus ē ꝙ iſte
reddendo ſe in monachū ⁊ in fratre in manibꝰ ab-
batis fecit ꝓfeſſionē ſaltē tacitā licet nō expſſerit for
mam cōſuetā. ¶ Et ex hoc intellectu nota ꝙ regula
monachorū ponēs certam formaz circa ꝓfeſſionis
actū nō videt᷑ ponere formā ſubſtantificā. vñ valet
ꝓfeſſio ꝑ quecūq; verba facta nō obſeruata forma
regulari qđ tenebis menti. cū eni obligatio diriga
tur in deum defectus forme nō debet vitiare actuz
ſicut dicimus in excōicatione. vt no. in. c. ſacro. de
ſen. ex. ¶ Scđs intellectus glo. ē ꝙ iſte nō fecit pro
feſſionē ꝑ illa verba ſ; dūtaxat emiſit votū de intrā-
do religionē. ⁊ talis licet d̄ preſenti nō ſit monachꝰ
pōt tm̄ cōpelli vt intret religionē. ⁊ no. etiā hunc in-
tellectum. ⁊ ꝓ hoc videt᷑ etiā tex. in. c. ex pte el. ij. ī.
ti. proxi. ⁊ vide Jnno. in. c. pe. ī. de voto. vbi no. di
cit ꝙ vouēs intrare religionē pōt cōpelli etiā ſi inte
rim factus eſt epūs. qđ no. vide etiam de materia ꝑ
Jnno. in. c. ex parte. ī. de cenſi. ſic ⁊ ad alia vota ex-
equenda pōt quis cōpelli. vt in. d. c. ex parte. ⁊. ī. d̄
voto ꝑ totum. ⁊ in. l. ij. ff. de polli. primꝰ tamē intel
lectus videtur magis cōgruē huic littere.

c Cum ſimus. Si pater ſe cum bo
nis ſuis ⁊ filio ipu-
bere obtulit mōaſterio filius factus maior
exire pōt religionē ⁊ legitimā a monaſterio petere
Cōis diuiſio. ſcđa ibi diſcretioni. ¶ Nota p̄mo pa-
trē poſſe nedū filium ipuberē offerre monaſterio ſ;
etiā omnia bona ptinentia ad eū ⁊ ad filium ⁊ ex ta
li oblatione cogit᷑ filius impubes ꝑſiſtere in mona-
ſterio vſq; ad pubertatē poſtea vero nō cōpellitur
⁊ hoc facit ad declarationē. c. cum virꝫ. ſ̄. eo. ¶ No.
ſcđo ex hoc ⁊ ex tex. ꝙ deuotio paterna nō pōt filiū
ipuberē monachū facere inuitū ⁊ reluctantem. ad
idē. xx. q. ij. in. c. j. ¶ Nota vltimo ꝙ p̄re intrante
religionē pōt petere filius legitimā ſuam ⁊ videt᷑ in
hoc tex. iſte multū ſing. Sed ꝓ declaratione dicto-
rū ⁊ tex. quero iſte miles obtulit filiuz ipuberē ſe ⁊
oīa bona ſua monaſterio in cuꝰ dominio erat legi
tima filij. Jo. an. dicit ꝙ penes monaſteriū ſub con
ditione ſi filiꝰ factꝰ impubes duret in monaſterio.
nota bene qꝛ ex his verbis ſentit ꝙ ſi filius factꝰ pu
bes exit monaſteriū pōt petere legitimā ſuam licet
pater adhuc viuat ī monaſterio. ⁊ idē videt᷑ ſentire

glo.fi.τ ſic tranſeunt cōiter docto.noſtri hic. Addit do.ꝑe.ꝙ ſi filius īpubes remanſit in ſeculo legitima filij debebat ſepari a bonis patris τ dari tutoribus ipius īpuberis.nā paterna ptās ſoluit̄ ſi pat̄ intrat monaſteriū qꝛ cū tranſeat in ptātem abbatis nō poteſt aliū habere in ptātem ſuam.ar.in.l.ſi adoptauero.ff.de preca.τ in.l.arrogato.ff.de adop.le.τ no.xxxij.q.iij.c.vnico.no.Bar.in.l.pri.ff.de adul.τ ſic habent iſti doc.noſtri ꝓ indubitato filiuꝫ poſſe petere legitimā pr̄e intrante in monaſteriuꝫ Sed tu aduerte latius.nā in ꝯriuꝫ videt̄ tex.ī auc. ſi qua mulier.C.de ſa.ſanc.eccl̄.canonizata.xix.q.vlti.ſi qua mulier. vbi videt̄ dicere ꝙ ſi pat̄ habens liberos intrauit monaſteriū teſtamēto nō condito poteſt poſtea inter liberos ſuos bona diuidere cōnumerando monaſteriū in numero filioꝝ.τ ſi prius deceſſerit ꝙ̄ diſpoſuerit liberi capiūt legitimam iure nature reliquis bonis ꝑmanentib⁹ apud monaſteriū.τ ſic apte infert tex.ꝙ filius debet capere ex libera diſpoſitione paterna vel expectare mortē naturalē patris.ad idē facit qꝛ legitima non debet̄ filio niſi poſt mortē naturalē patris.l.j.§.ſi īpuberi ff.de colla.bo.τ per hoc Bar.in.d.auc.ſi qua mulier.tenet ꝯrium dicēs.ꝙ viuente patre licet in monaſterio nō pōt filius petere legitimā.qnimo plus ſentit in auc.idem.C.de bo.que liber. vbi dicit ꝙ cū hoc caſu ſoluat̄ patria ptās ex facto pr̄is remanet medietas vſufructus bonoꝝ aduenticioꝝ ipi⁹ filij penes monaſteriū qꝛ regulare eſt ꝙ vbi patria ptās ſoluit̄ ex facto patris remanet medietas vſufructus bonoꝝ aduēticioꝝ apud patrē.vt in.l.cuꝫ oportet.in.§.cū aūt.C.de bo.que libe. Sed Bal. attingendo ꝑmū articulū in.d.auc.ſiqua mulier. dicit ꝙ de iure ciuili ꝓcedit dictū Bar.ſꝫ de equitate canonica poteſt filius petere legitimā ꝑ iſtū text̄. qd̄ dicit nō eſſe alibi ſed certe iſte tex.nō aperit et libenter viderē integrā.forte eni pateret an pr̄ iſtiuſ hoc tp̄e viueret.nā ſi vixiſſet optime ꝓbaret̄ hic ſꝫ ſi fuiſſet mortu⁹ nihil ꝓbaret̄. ſed ꝓ primo intellectu facit ꝑn.c.vbi recitat̄ nomē patris τ nō dicit̄ quondam.qd̄ ꝟbum ſolet cōiter apponi qñ fit mentio de mortuo.vt in.c.cū cōtra.ē.de pig. In cōtrariū fac̄ finis littere.ibi.ex ſucceſſione.nam.ꝟ.ſucceſſio adaptat̄ ꝓprie ad defunctū.τ ſic videt̄ ꝙ pater erat h̄ defunctus. Itē nō debem⁹ deuiare a diſpoſitiōe illius auc.τ regularū iuris ciuilis in incōmodū monaſterij cū ſepe fiat impropriatio vt faueat̄ monaſterio.vt in.c.in ꝑſentia.de proba.τ in auc.niſi rogati.C.ad trebel. Itē tenēdo illā opi. Bal.oporteret reprobare ſeu tollere aliam opi.Bal.in.d.auc. idē.nā ſi pater reputaret̄ mortu⁹ reſpectu legitime que ē in bonis ſuis fortius deberet reputari mortu⁹ reſpectu bonoꝝ aduenticioꝝ quoꝝ dominiū ē apud filiū.vnde ſatis dubito de deciſione huius.q lr̄a tñ ꝑma fronte videt̄ innuere patrē tūc fuiſſe viuum.τ ſatis equū ē h̄ tenere in fauorē filij ne habeat expoſtulare alimēta a monaſterio ſꝫ cōtrariuꝫ dictū videt̄ verius de ſubtilitate iuris ꝑ ſupradicta.τ qꝛ iſte tex.nō ponit ius de nouo cū r̄ndeat ad ꝯſultationē.vt no.glo.in.c.ꝯſultationi.de temp.or.τ ī c.ex tua.de fi.pr̄ſby.ergo non debem⁹ recedere a diſpſitione iuris ciuilis in damnū monaſterij cū non habem⁹ ius canonicū expreſſum in cōtrariū videnda tamē foret integra huius decre.

Iacit tenor. Furioſus ꝓfitēdo non obligat̄ niſi factus ſane mentis ratū habuerit.primo deciſa ꝯſultatio.ſcd̄o r̄ſiſio.ibi.mandam⁹. No.primo τ tene menti ꝙ licet in petitione alicui⁹ cōtineat̄ quedā ꝯrietas ſeu repugnātia tñ ex quo concluſio petitionis nō ē ꝯria nō eſt petēs repellendus. orit̄ tñ ꝯ eum quedā ſiniſtra ſuſpitio.nam vt hic vides ꝓpoſitū fuit pape ꝙ iſte ſacerdos erat extra ſe τ ꝙ deſperabat de ꝑſenti vita τ querebat̄ nunqd eſſet obligatus monaſterio ex ſuſceptione habit⁹.papa prius mouet ꝯrietatē τ nihilominus poſtea r̄ſidet ad ꝯſultationē τ limitat ea que habent̄ in.c.ſollicitudinē.de appel.τ in.l.vbi repugnātia.de reg.iur. Nota ſecūdo ꝙ furioſus non poteſt aliquo caſu ſe obligare etiā deo cū nihil ſentiat.τ ſic no.ꝙ etiaꝫ benefaciendo nō preſumit̄ ꝙ furioſus ſane ſit mentis. Ex quo infero ꝙ licet furioſus faciat teſtamētū tanꝙ quilibet mentis cōpos nō ꝑ hoc valebit teſtamētū.idē videret̄ ſi daret oīa ſua bona ꝓ anima facit.c.fi.de ſucceſ.ab inteſt.vbi tex. Ultimo colligitur ꝙ ꝓfeſſio facta tp̄e alienationis mētis pōt rata haberi ſana mente redeunte. Sed circa h̄ querit̄ nunqd ſufficiat tacita ratihabitio. Hoſti.h̄ quē vident̄ ſequi doc.tenet ꝙ ſic dicit eni ꝙ ſi fact⁹ mentis cōpos certificatus de ꝓfeſſione facta in furore nō ꝯtradicit ſed ꝑſeuerat in monaſterio videt̄ ꝯſentire.ſed hanc opi.ego nō puto veram ꝑ.c.j.j.co.li.vj.vbi pꝫ ꝙ ꝓfeſſio facta in minori etate nō ratificatur tacite ſupueniente maiori etate niſi ꝑ annū portet habitū indiſtinctū.ergo fortius idē ē in ꝓfeſſione facta a furioſo q̄ nihil intellexit de his que egit. ꝓ hoc facit iſte tex.in fi.qui requirit reſpectu obligationis ꝙ ſpontanea volūtate ꝓfeſſionē fecerit redeunte ſana mēte. In gl.iij.in fi.ſolue h̄ ꝯtrariuꝫ vt dixi in.c.fi.de ſucceſ.ab inteſt.τ ibi de h̄ per glo.

Ad apoſtolicam. Profeſſio nec fieri nec recipi debet infra tēpus ꝓbatiōis ſꝫ facta τ recepta tenet.τ ē caſus no.τ quotidie allegat̄. In prima p̄te ponit̄ duplex cōſultatio deciſa.in ſecūda r̄ſiſio.ibi.qōnibus.ꝑmo r̄ndet ad primā.ſecūdo ad ſecūdā.ibi.ꝓhibendū. No.ꝑmo ꝙ licet cōſtitutio dirigat verba ꝓhibitoria in ꝑſonā tñ ſi conſtitutio cōcernit principaliter fauorē ꝓhibiti tenet actus geſt⁹ in ꝯriū ſaltē quaten⁹ obligatio querit̄ deo.τ hūc tex.adduxi in quadā diſputatiōe ꝯ opi. Bar.in.l.ſi qs ꝓ co.ff.de fideiuſ.vbi dicit ꝙ ſi minor ꝓhibet̄ ꝯhere ſine certa ſolennitate nō valet ꝯctus poſtpoſita ſolēnitate etiā ſi interuenit iuramētū.mouet̄ qꝛ peccat tranſgrediendo ꝓhibitionē ſuperioris.τ ſic nulla dꝫ oriri obligatio.nā in ꝯrium apte facit iſta lr̄a marie iuncto.c.ꝯſaldus.xvij.q.j. hic eni τ ibi dꝫ ꝙ inſtitutio regule τ Gregorij pape interdicit monachū fieri añ ꝓbatiōis annū τ tñ ꝓfeſſio ꝯ hāc ꝓhibitionē facta tenet.nā iurando iuri

ſuo renũciat ſicut hic obligando ſe deo qđ tene mẽ
ti. ⁊ facit qđ. ĩ. dicam. ¶ Scđo no. duplicem cãm q̃
re fuit institut⁹ ann⁹ ꝓbatiõis. nã in fauorẽ ꝯuerſi
ſeu fragilitatis hũane vt pri⁹ experiat̃ vires ſuas ⁊
aſperitates monaſterij ne incõſulte ſe inuinculet.
nam iuxta phm. Velox cõſiliũ ſequit̃ penitentia.
Itẽ in fauorem monaſterij vt monaſteriũ expiatur
mores illius ⁊ hoc bene no. ¶ Ex quo infert̃ ꝙ licite
monaſteriũ põt nõ admittere aliquẽ ad monacha-
tũ ſi mores illius nõ placẽt ⁊ ſic nõ tenent̃ monaſte
ria quẽlibet admittere. nã ſepe experimẽto repꝑtuꝫ
ẽ aliquẽ diſcolũ quietẽ toti⁹ monaſterij ⁊ ꝯgregati
onis pturbare. nã morbida ſola pecus totũ corrũ-
pit ouile. in. c. fi. ĩ. de ſta. re. ⁊ ꝓ hoc ratio naturalis
nam ſi ex poſtfacto ꝓpter demerita põt reijci forti⁹
ante factũ nõ admitti. ¶ Nota tertio ibi abbate ꝑ
ſe vel ꝑ aliũ noĩe abbatis. ꝙ ad hoc vt obliget̃ q̃s re
ligioni oportet ꝙ ꝓfeſſio recipiat̃ ꝑ abbatẽ vel per
aliũ noĩe abbatis. ⁊ facit hec lr̃a in ar. ꝙ creatio mo
nachoꝝ ſpectat ad ſolũ abbatẽ de quo dicã. ĩ. lati⁹.
¶ Nota ibi quoſlibet ꝙ nõ poſſũt p̃lati regulares
quẽlibet admittere ad ꝓfeſſionẽ ante annũ ꝓbati-
onis. ⁊ no. ṽ. quoſlibet. ⁊. ṽ. poſſint aliquos. ꝗ ſub-
ſiſtente cã impune recipe pñt. ad hoc. c. ex publico.
ĩ. de cõuer. ꝯiu. In mendicantib⁹ fratrib⁹ ſequere
qđ hodie habet̃ in. c. nõ ſolũ. ⁊. c. cõſtitutionẽ. ĩ. e.
ti. li. vj. vbi cauet̃ ꝙ recept⁹ ad ꝓfeſſionẽ ante annũ
nõ obligat̃ eoꝝ religioni in ſpecie ſꝫ ĩ genere tñ ita
ꝙ põt intrare quãcũq religionẽ voluerit. ſecus eſt
in religioſis nõ mendicantib⁹. vt hic ⁊ in. d. c. cõſti-
tutionẽ in. §. j. ¶ Nota vltimo caſũ in q̃ q̃s põt re-
nunciare ei qđ ignorat ex quo hꝫ animũ obligandi
ſe in oẽm euentũ. nam ante lapſũ anni q̃s ignorat
aſꝑitates regule ⁊ vires ſuas circa potẽtiam tñ va-
let renunciatio. qđ valet ad multa ſĩlia. ¶ In gl. ĩ.
ibi arbitrariũ. no. glo. ꝙ vbi ad eũdẽ actũ explican
dũ iura ꝯfigunt diuerſa tpa videt̃ arbitrariũ qđ tẽ-
pus ſit obſeruandũ. ⁊ facit qđ no. in. c. fraternitati
xxxiij. di. ¶ Et in fi. glo. Hug. diſtinguebat ꝙ aut
cõditio ⁊ vita cõuerſi ſũt no. ⁊ tũc expectat̃ ꝑ annuꝫ
aut cõditio ẽ nota ⁊ vita ignota ⁊ expectat̃ ꝑ bienni
um. aut cõditio ⁊ vita ſũt ignota ⁊ expectat̃ ꝑ trien-
niũ. ⁊ ſic reducit ad ꝯcoꝛ. iura alle. in gl. ⁊ vide tex.
cũ glo. in. c. legẽ. liij. di. ⁊ placet Hoſti. ꝙ hec iura ñ
ſũt hodie correcta q̃ꝛ cũ non appareant aliqua lege
correcta nõ dꝫ induci correctio ꝑ glo. capitaneã. fa
tetur tñ ꝙ hodie cõiter ſeruat̃ qđ dꝛ hic in fi. vt ſolũ
expectet̃ ꝑ annũ ⁊ ſi hoc habet ꝯſuetudo ſeruanda
eſt. iiij. di. §. leges. ⁊ in. l. minime. ff. đ legi. mihi au
tẽ multũ placet ꝑmũ dictũ gl. vt hoc ſit arbitrariuꝫ
⁊ informabit iudex arbitriũ ſuũ ex his que dixi p⁹
Hugo. ¶ Sed circa predicta quero. pone aliq̃s no
uitius ſtetit in monaſterio ꝑ ſex menſes demũ exi-
uit ⁊ facto aliquo interuallo iterũ redijt ⁊ ſtetit per
alios ſex menſes. q̃rit̃ nũq̄d dicat̃ exp̄ſſe cõpleuiſſe
annũ ⁊ ſic poſſit licite recipi ad ꝓfeſſionẽ. ⁊ hec que
ſtio hꝫ vtilitatẽ reſpectu religioſoꝝ mẽdicãtiũ. naꝫ
ꝓfeſſus apud eos añ ꝓbatiõis annũ nõ obligatur
religioni eoꝝ ſꝫ religioni in genere. vt in. c. nõ ſolũ.
cũ ſe. ĩ. eo. ti. li. vj. ⁊ ſic oꝛit̃ dubiũ nunq̄d tali ꝓ-
feſſus p⁹ annũ ſit obligat⁹ eoꝝ religioni. Jo. Bar.
brixi. diſputauit ⁊ tenuit ħ ſufficere ⁊ ita recitat ⁊ ſe
quit̃ glo. in regula eũ qui certus. de re. iu. li. vj. nã
videt̃ ſatiſfactũ iuri ex q̃ ſtetit in monaſterio ꝑ ãnũ
licet nõ cõtinuũ. ⁊ hanc opi. ſequit̃ Spe. in ti. de ſta
tu regu. in. §. j. ṽ. xxxviij. ⁊ vide Pau. ⁊ Jo. de lig. ĩ
cle. cos. eo. ti. Jo. de lig. tenet ꝯ̃riam ſnĩam q̃ꝛ in-
termiſſũ temp⁹ minuit aſperitatẽ regule. nã certuꝫ
eſt grauius eẽ ducere abſtinẽtiã per annũ cõtinuũ
q̃ ꝑ annũ interpollatũ ꝗ nõ ꝑfecte exptus ẽ iſte re-
gulã. Itẽ iura que faciũt mentionẽ de certo tẽpo-
re debẽt intelligi de tpe cõtinuo q̃ꝛ regulariter oẽ
tẽpus dꝫ eẽ cõtinuũ. vt no. gl. in rubrica. de diuer.
⁊ temp. ⁊ hanc opi. ego puto veriorem. ⁊ eã apte te
net Bar. in. l. interdũ. §. quotiens. ff. de publi. per
illũ tex. qui dicit ꝙ ſeru⁹ dicit̃ nouiti⁹ q̃ nõ ſtetit ĩ vr
be ꝑ annũ cõtinuũ. facit. l. vna. C. de ꝓfeſ. q̃ in vr.
cõſtã. li. xij. facit etiã qđ le. ⁊ no. in. l. vbi fideiuſſoꝛ.
ff. de ſolu. vbi formãt qđ no. pone ſtatuto caueri ꝙ
bãnit⁹ ꝓ. c. libris ſupra poſſit ĩpune offendi. nũq̄d
bannit⁹ ꝓ q̃nquaginta libris reſpectu vni⁹ debiti.
⁊ ꝓ alijs quinquaginta reſpectu alteri⁹ debiti poſ-
ſit impune offendi. ⁊ cõcludit̃ ibi ꝙ nõ. q̃ꝛ ex q̃ ſunt
diuerſa nõ debẽt cõiungi ad faciendũ vnum totuꝫ
⁊ ſic ẽ ibi caſus ĩ q̃ q̃nq̃gita ⁊ q̃nq̃gita ñ faciũt. c. ita
videt̃ dicẽdũ in materia nr̃a. nã propt̃ intermiſſio-
nẽ tpis diuerſificant̃ mores ⁊ opa hominũ. vt in. l.
ſi nõ fortẽ. in. §. libert⁹. ff. de cõdi. inde. ⁊ ħ bñ nota
bis. q̃ꝛ faciũt ad deciſionẽ multaꝝ q̃onum. ¶ In gl.
in. ṽ. ſꝫ etiã monaſterij. in fi. no. bene gl. iuncto tex.
ꝙ vbi ẽ aliq̄d introductũ in fauorẽ duoꝝ nõ poteſt
alter alio inuito illi iuri renũciare. Et ſcias ꝙ q̃ñq
priuilegiũ ſeu bñficiũ cõcedit̃ vniuerſitati ⁊ tũc nõ
põt ſingularis de vniuerſitate renũciare etiã reſpe
ctu fauoris ſui. ⁊ ita loquit̃. c. ſi diligenti. de fo. cõ-
pe. q̃ñq cõcedit̃ plurib⁹ ꝑticularib⁹ vel vniuerſita-
ti ſed principaliter in fauorẽ ꝑticulariũ. ⁊ tũc quili-
bet ꝑticularis põt renũciare fauori ſuo. ita loquit̃
c. dilecti. de fo. cõpe. ¶ Sꝫ ꝯ̃ hoc ⁊ ꝯ̃ tex. op. nã ex
q̃ ius ⁊ regula ꝓhibẽt ꝓfeſſionẽ ante elapſũ annuꝫ
ꝗ ꝓfeſſio in ꝯ̃riũ facta nõ valet. q̃ꝛ geſtũ ꝯ̃ legem eſt
nullũ. vt. x. di. c. vides. ⁊ in regula que ꝯ̃ ius. de re.
iur. li. vj. ⁊ in. l. nõ dubiũ. C. de legi. Sol. dicit Jo.
an. ꝯ̃rium ꝓcedere niſi legi ſpẽali actus ſuſtineret̃
vult ꝗ dicẽ ꝙ ꝓfeſſio eẽt ħ ipõ iure nulla niſi ꝑ iſtuꝫ
tex. hoc ſuſtineret̃. ⁊ ita cõiter hic tranſeunt docto.
ſꝫ certe hec ſolutio ñ ẽ bõa ad iſtũ tex. q̃ꝛ tex. ħ ñ ꝓce
dit diſpoſitiue ſuſtinẽdo ꝓfeſſioneꝫ ſꝫ loquit̃ decla
ratiue pꝫ ex eo ꝙ rñdet ad cõſultationẽ. vt no. in. c.
cõſultationi. de temp. oꝛ. Itẽ papa declarat ꝓfeſſi
onẽ tenere ex rõne antiq̄. ꝗ etiã añq emanaret ħ. c
ꝓfeſſio tenebat. Jdõ ſoluo ꝯ̃riuꝫ alit̃ ⁊ primo ſic. vbi
legis ꝓhibitio nõ hꝫ ꝑpetuã cãm ꝓhibitionis actus
in ꝯ̃riũ geſt⁹ nõ annullat̃. vt no. in. d. c. vides. ⁊ in
c. tua. de ſpon. duo. ꝓhibitio aũt de q̃ ħ ẽ tẽporalis
ſ. vt infra annũ. ⁊c. ¶ Scđo ſoluo ⁊ aliter ꝙ vbi ꝓ
hibitio legis cõcernit ꝑncipalit̃ fauorẽ alterius tal̃
ꝓhibitio hꝫ vim exhortatiõis. vñ tex. hic dic̃ ꝓfeſſi
onẽ tenere q̃ꝛ potuerãt iſti renũciare fauori eorũ. ⁊
no. bñ hãc ſolutionẽ ꝓ qua facit. iiij. di. l. §. hec ⁊ ſi

legibꝰ. Et ꝑ hoc poſſet attentari ꝙ ſi ſtatuto ꝓhiberet mulier ꝯhere ſine cõſenſu duoꝝ agnatoꝝ ꝙ valet ꝯctus in ꝯtrium geſtus. ex quo lex vel ſtatutum ſpecifice nõ annullat actũ. facit. l. ſi qs in cõſcribendo. C. de pac. ¶ Tertia ſolutio põt dari ꝙ vbi prohibitio fit ſimpliciter in fauorem ꝓhibiti nõ ipediť obligatio que queriť deo principaliter ſ; tñ obligatio q̃ queriť hoi. q: in dubio nõ videť lex de h cogitaſſe. ⁊ ꝑ hoc. c. debitores. de iureiur. ⁊ facit qđ. ſ. dixi in nota. ⁊ notabis quãlibet iſtaꝝ ſolutionũ ad ſuſtinendũ actũ ꝯ legem. ¶ In gl. fi. in fi. Hoſt. diť ꝙ hodie imponiť pena. c. nõ ſolũ. co. ti. li. vj. qđ nõ placet doc. q: illud. c. loquiť in caſu ſuo. ſ. ꝯ mendicãtes. iõ in nõ mẽdicantibꝰ ſerua qđ dicit h glo. vt pena ſit arbitraria. ¶ Sz vltra gl. q̃ro de q̃one q̃tidiana nũquid ſolus abbas ſine caplo ſuo poſſit recipere aliquẽ in monachũ ⁊ ſic incorporare eũ monaſterio. So. tex. hic videť ꝙ ſic duz dicit abbatẽ ꝑ ſe vel ꝑ aliũ. ſed Jo. an. videť ſentire ꝙ abbas debz priꝰ ꝯſulere fratres. nã facit hic vnã apoſt illã ꝑuaz dicẽs ꝙ h abbas faciet cõſultis fratribꝰ. ⁊ tranſeũt cõiter doc. cũ illa apoſtilla Jo. an. ſ; ꝯriuz ſentit ipſe Jo. an. i gl. ſua. i. c. fi. j. e. ti. li. vj. vbi tenet glo. ꝙ de iure cõi creatio monachoꝝ ſpectat ſimul ad abbatẽ ⁊ cõuentũ niſi ꝯſuetudo aliud habeat. allegat. c. cãnoſciť. de his q̃ fi. a p̃la. qđ nõ multũ facit q: loquiť in p̃ntatione q̃ ſpectat ad collegiũ. ſ; illã opi. tenuerũt ibi Archi. ⁊ Jo. mo. allegant iura q̃ h nõ ꝓbãt. ⁊ ꝯ eos facit iſte tex. ⁊. c. porrectũ. ſ. e. ⁊. c. nullam. xviij. q. ij. vbi tex. no. dicit ꝙ diſpoſitio tota monaſterij cõſiſtit penes abbatez nec ex regula potuit h apte cõcipere. vñ dicerẽ primo ſpectandũ ẽẽ cõſuetudinẽ vt dicit tex. in. d. c. fi. li. vj. vbi ꝯſuetudo ceſſaret. credo ꝙ abbas dz hoc facere cũ ꝯſilio capituli ꝑ id qđ habeť in regula vbi dr̃ ꝙ p̃cipua dz abbas explicare cũ cõſilio capituli ſ; negari nõ põt creationẽ monachoꝝ ẽẽ qđ p̃cipuũ i mõaſterio ſicut collatio canonicatuũ ⁊ bñficioꝝ in eccl̃ia ſeculari in quo caſu vocanť abſñtes. vt in. c. cũ in eccl̃ijs. de prebẽ. li. vj. Ex quo inferť ꝙ de iure cõi nõ valet monachi receptio ꝑ abbatẽ facta ſine cõſilio cõuentus. nam vbi req̃riť a iure cõſiliũ niſi adhibeať actꝰ ẽ nullus vt ẽ tex. no. iũcta glo. in. c. nouit. de his q̃ fi. a p̃la. fateor tñ ꝙ abbas nõ teneť ſeq̃ ꝯſiliũ eoꝝ ſ; ſatis eſt req̃rere ⁊ expectare rñſum. tũ q: hoc vult regula. tũ q: hoc ẽ de iure cõi. nã vbicũq; qs teneť req̃rere cõſiliũ alicuiꝰ nõ teneť illud ſeq. vt in. c. cũ in veteri de elec. ⁊ vide qđ ibi plene dixi. ⁊ ꝑ Bar. in. l. j. §. ſi plures. ff. de exerci. ⁊ in. c. cũ olim. de arbi. ꝑ hoc iferť ꝙ vacante monaſterio nõ põt caplm aliquem recipe in monachũ ꝓut in ſili dr̃ in collatione beneficioꝝ ſpectãte ad epm. vt in. c. vnico. ne ſe. va. li. vj iuncto. c. fi.

Tiat nobis. Qui ꝓfeſſionem fecit licet in clauſtro nũq; permanſerit ſed in ſeculo et ſuis bonis vſus fuerit ad obſeruantiã regularẽ cõpellitur. h. d. primo cõſultatio. ſcđo rñſio. ¶ No. p̃mo ibi nimia egritudine. ꝙ morbꝰ quãtũcũq; validus nõ impedit obligationẽ ꝓfeſſionis. Idẽ dic in matrimonio carnali. nã quãtũcũq; quis teneať egritudine ſemꝑ põt matrimonium ꝯhere. de quo vide. q. quã ponit Jo. an. in regula ſine culpa. de reg. iur. li. vj. in mercu. ¶ Nota ſecundo ꝙ nõ eſt de ſubã vt quis ꝓfiteať in monaſterio. vñ in lecto ⁊ in domo ꝓpria põt qs effici religioſus. vt hic ⁊ in. c. porrectum. ſ. e. ¶ No. tertio religioſũ nõ poſſe preſcribere ꝯ bonũ obediẽtie q: ſemꝑ ẽ in mala fide. facit l. j. C. de ſer. fu. ⁊. c. fi. j. eo. ¶ Sed quero an ſolꝰ habitus hic ſufficeret ad cõſtituendũ aliquẽ religioſũ So. littera iſta videť aliquãtulũ diuerſa. nam i conſultatione fit ſolũ mentio de ſuſceptione habitus ſ; in rñſione papa videť requirere ꝓfeſſionẽ. ſed dic ꝙ ſi habitꝰ fuerit ꝓfeſſorũ tũc ſufficit ſine ꝓfeſſione vt in. c. ad noſtram. ſ. eo. ſi fuerit nouitioꝝ vl̃ diſtinctus tunc requiriť ꝓfeſſio. ⁊ q: forte pape nõ conſtitit de qualitate habitus iõ rñdet requirendo ꝓfeſſionẽ ſed intellige tacitã vel expreſſam. ⁊ ſic intellige dicta doct. hic. ¶ In glo. j. in fi. no. fi. glo. bñ. q: timor mortis aie nõ excuſat nec dat cãm retractãdi actũ. ſecꝰ in timore mortis corporis. rõ diuerſitatis ẽ q: timor mortis aie nõnũq; incutiť a deo vt quis ducať ad cõuerſionẽ ⁊ ſic talis timor eſt appetẽdus xvj. q. j. in. c. reuertimini. ſed timor mortis corporis fit ab hoie ⁊ talis timor ẽ fugiendꝰ tanq; violentus ⁊ iniuſtus. Et cũ queritur nũquid timor mortis excuſet. ſic diſtingue poſt doc. aut ẽ timor mortis naturalis aut accidentalis. primo caſu nõ excuſat. exemplũ in grauiter infirmo vt hic. ſcđo caſu ſubdiſtinguo. aut ẽ mors accidentalis caſualis aut ẽ violenta. exemplũ primi caſus in timẽte ꝑiculũ naufragij vel incẽdij vel hoſtiũ. ⁊ iſte timor nõ impedit actum neq; inualidat ꝓfeſſionẽ ꝑ rõnem ſupredictã. nã deus aliq̃ñ incutit talẽ timorẽ vt hõ cõuertatur In ſecũda caſu pone exemplũ in eo qui timet mortem violentã ſibi iminentẽ ab iniquo homine. naz ſi propter talẽ timorẽ qs ingrediť religionẽ non tenet ingreſſus ex quo fecit vt euaderet morẽ violẽtã. nã deus reſpicit cor ⁊ vult volũtariũ militem. et ita loquiť. c. j. qđ me. cã. ⁊ predicta potes adducere generaliter ad validitatẽ vel inualiditatẽ cuiuſlibz voti. ¶ In glo. iij. in fi. de hoc vide qđ pleniꝰ no. in c. vnico. de langui. ꝑ Inno. in. c. cũ olim. el. ij. d̃ priuil. ꝑ Archi. xviij. q. ij. abbates. ⁊ per Vin. hic qui tenet ꝯ hanc glo. dicẽs ꝙ negligentia abbatis non debet obeſſe monaſterio. vnde monaſterium poterit bona illius vendicare qđ ſati placet. ⁊ dic vt plenius no. in locis ꝑalle. ¶ In glo. in. v. tanto tẽpore. no. ex gl. qđ dixi in tertio nõbili. ſ. ꝙ ꝯ obediẽtiã nõ currit p̃ſcriptio q: tanto ſunt grauiora.

Licet Poteſt religioſus zelo ſanctioris vite ad religionẽ tranſire ſtrictiorẽ petita prius licẽtia p̃lati ſui lz nõ obtenta etiã ſi p̃mũ monaſteriũ ſit priuilegiatũ ꝙ de illo ad aliud etiã artiꝰ tranſire nõ poſſit. h. d. vſq; ad fi. ⁊ ẽ caſus no. ⁊ q̃tidie allegať. Diuidiť p̃ncipalit in duas ptes. In p̃ma exordiũ ex q̃ ſcđo factum diffinit. ibi. cũ q. p̃ma facit q̃nq;. nã p̃mo ponit formam priuilegij. ſcđo ipſius interp̃tationem ⁊ interp̃tationis cãm. ibi. q: tñ. tertio illam fortificat. ibi. cũ etiã.

q̄rto illā reaſumendo ſpecificat.ibi.quo circa.q̄nto
ſpecificatonē determinat ibi.illa. ¶ No. primo ꝙ
vbi priuilegiū iuri diuino ſeu inſpirationi diuine i
aliquo poſſit p̄iudicare eſt ſtrictiſſime intelligendū
vnde nō debem⁹ interp̄tari etiā vt aliquid opetur ſi
nō pōt illō opari ſine derogatione iuris dīni ſeu li-
bertatis ſpūs qd̄ eſt valde no.nam iſtud priuilegiū
de quo hic parū ⁊ nihil opatur ſed qꝛ ſolet pl⁹ time
ri.⁊c.j.de here.aduerſus. ¶ Nota ſcd̄o interp̄tati-
onem ad auctem apl̄i vt quiſqꝫ dꝫ eē cōtent⁹ ea vo-
catione qua vocat⁹ ē dꝫ intelligi niſi inſtinctu ſpūſ-
ſancti ad ſanctiorē vitā inducatur. ¶ No. tertio ali
am auctem apl̄i ꝙ vbi ſpūs dei eſt ibi libertas. ⁊ ꝙ
lex nō eſt impoſita iuſto. Sed aduerte.nō eni intel-
ligas iuſtū nō eē ſub ſupiori ſuo.nam quilibet quā
tūcūqꝫ ſanct⁹ recognoſcit in hoc ſeculo ſupiorē licꝫ
ſupioris ptās ſit ligata reſpectu iuſti. eſt ergo iuſt⁹
liber a lege peccati nō aūt liber a ptāte ſupioris.ita
notanſ determinat glo.in cle.ad noſtrā. de hereti.
vbi latius vide ⁊ tenebis menti illā gl. ⁊ vide Inn.
in.c.paſtoralis.poſt prin.de offi.ordi. ¶ No.q̄rto
duo req̄ri ad h̄ vt religioſus licite poſſit trāſire ad
aliā religionē.p̄mo vt ſcd̄a religio ſit ſtrictior.ſecun
do vt nō tranſeat ex temeritate aut ex leuitate ſ̄ ʒe-
lo ſanctioris vite.nō ergo licet in odiuꝫ p̄mi prelati
tranſire ad religionē alteri⁹ ſtrictiorē.tertio extrin-
ſecus requirit̄ vt petat licentiā tranſeundi a p̄lato
ſuo. ¶ No.quinto duplicē eē legē. quedā vero dr̄
priuata altera publica.lex priuata dicit̄ ſpēalis iſpi
ratione diuina. ⁊ dicit̄ priuata.qꝛ non cuilibet acci
dit.lex vero publica eſt ius cōe qd̄ oībus pꝫ.lex aūt
priuata tanqꝫ dignior p̄fert̄ cōi.d̄ quo vide pulchꝛ
tex.in.c.due ſunt.xix.q.ij. ¶ No.ſexto ꝙ vbi dubi
tatur an ſecūda religio ſit ſtrictior vel an ex temeri-
tate fiat tranſitus nō ſtat̄ verbo volētis trāſire nec
p̄lati denegantis ſed ſupioris iudiciū ē requirēdū
⁊ dicit Inno.illū hoc caſu eē ſupiorem ad quem ap
pellaretur ſi iſte religioſus grauaretur.qd̄ not. nō
eni ſ̄m eū debet ꝓprius p̄latus eē iudex in cā ſua.
¶ Et no.bene ex hoc dicto ꝙ vbi orit̄ cōtentio int̄ reli
gioſū ⁊ ſupiorem ſuū nō dꝫ eē ſupior iudex i cā ſua.
ſed debet adiri ſupior imediat⁹. ⁊ no.ꝙ dicit̄ cā pre-
lati lꝫ cā cōtingat rōne ſupioritatis. facit ad h̄ glo.
no.i.c.ſtatutū.in p̄n.de reſcrip.li. vj. que dicit ꝙ lꝫ
al's iudex poſſit inter ptes cognoſcere an ſua ſit iu-
riſditio tn̄ ſi iudex ptinaciter defendit ſuā iuriſditi-
onē videt̄ ſuſpectus vt nō poſſit recognoſcere an
habeat iuriſditionē. ⁊ pōt adduci ſingu.iſte tex.ad
q.nunquid iudex ꝓcedens ex officio poſſit cogno
ſcere an ſit ſua iuriſditio pte negante. de q̄ remitto
ad no.in.c.ſup lr̄is.de reſcrip. ¶ No.ſeptimo ibi re
gula inuiolabiliter obſeruata.ꝙ q̄nqꝫ eſt regula q̄
nullā patit̄ exceptionē ⁊ videt̄ ꝯ no.ꝑ glo.ſuper ru
brica.de re.iur.li.vj.que dicit nullā eē regulā q̄ nō
patiat̄ exceptionē. ¶ No.octauo ꝙ ep̄s non poteſt
deſerere ep̄atū vt tranſeat ad religionē nec ſufficit
ſibi petē licētiā trāſeūdi.vn̄ nec ipē petē nec ſupior
cōcedere dꝫ ex q̄ pōt ſuis ſubditis ꝓdeſſe.rō qꝛ vi-
ta actiua ē fructuoſior vita cōtemplatiua. vnde do
ctrina labor ⁊ ſollicitudo ep̄i p̄ferunt̄ ſilentio ꝯtem
plationi ⁊ quieti religioſoꝝ.hinc ē ꝙ religioſus po-
teſt ꝓmoueri in ep̄m. ⁊ ſic ceſſare a ſilentio ⁊ cōtem
platione ꝓpter bonū publicuꝫ.vt in.c.qd̄ dei.j.de
ſta.regu. ⁊.xviij.q.j.c.vnico.ſ̄ ep̄s non pōt mona
chari.nā plus eſt illuminare qꝫ lucere.vita tn̄ ꝯtem
platiua ē tutior.de quo vide tex.in.c.niſi cū pridē.
de renū. ¶ Nota.ix.ibi vitā duceret artiorē.ꝙ trā-
ſitus pmittit̄ vt q̄s ducat vitā artiorē.non ḡ ſufficit
ꝙ ſecūda religio habeat ſtrictioreꝫ regulā niſi actu
ducat̄ ibi vita ſtrictior. ⁊ in h̄ multi decipiunt̄. ⁊ vi-
de qd̄ latius dixi in.c.ſane.ꝯ.c.ti. ¶ Ultimo no.ꝙ
charitas ē fons ꝓpri⁹ cui nō cōicat alien⁹. ⁊ hec au-
ctoritas ſolet multis modis exponi ſ̄ ad ꝓpoſitum
pōt dupliciter intelligi.primo ꝙ ſi dubitat̄ q̄ conſcia
iſte tranſeat relinquendū ē cōſcientie ſue qꝛ ex quo
extrinſeca ſunt bona p̄ſumēd⁹ eſt bon⁹ anim⁹. iux̄
illud euāgelij. Ex fructib⁹ eoꝝ cognoſcetis eos.j.d̄
re.iur.in.c.eſtote.nam charitas nō pōt ꝑ extrinſe-
cas ꝓbationes liquidari qꝛ eſt fons ꝓprius cui ali-
enus nō cōicat.i.extrane⁹ in eo nō habitat. ¶ Scd̄o
dꝫ intelligi ꝙ nō dꝫ iſte cōpelli ad redeundū qꝛ ma-
gis tenet̄ q̄s ꝓdeſſe ſibi qꝫ ſaluti alteri⁹.eſt eni cha-
ritas fons ꝓprius cui nō cōicat alien⁹. ¶ In glo.i
v̄.licentia.ibi de elec.cū in veteri.illud.c. facit in cō
trariū.qꝛ habēs requirere cōſiliū tenet̄ debito tem
pore expectare reſponſū.hic aūt dicit̄ ꝙ ſufficit pe-
tere licentiā. Sed ſolue.nā hic nō dicit̄ cōtrariū ſ̄m
doc. ⁊ bſi.debebit eni iſte poſt licētiā petitaꝫ debito
tpe expectare rn̄ſum. ¶ Sed quero extra glo.quid
ſi prelatus deneget vel nō rn̄deat vel allegat cauſā
denegationis iniuſtā. So.dicit Inno.ꝙ in caſibus
iſtis ⁊ ſimilib⁹ pōt ſubdit⁹ incōtinēti tranſire nō ex-
pectato alio tpe ex quo ꝯſtat de ꝓteruia denegatōe
prelati ſed ſi p̄latus allegaret aliquā iuſtā cauſā vel
veriſilem denegandi licentiā nō dꝫ ſubdit⁹ trāſire.
ſed inſtare apud ſupiorē vt decernat an p̄latus ha-
beat iuſtā cām denegandi. ¶ In ea.glo.ibi cōſue-
uit dici ꝙ nō.no.glo.vult eni ꝙ licet ſubdit⁹ teneat̄
petere licentiā ſi tn̄ nō petijt reuocandus nō ē ex q̄
iuſta cā motus tranſiuit. ⁊ hanc opi.tenet Hoſ.ꝯ.c
ſane. ⁊ facit multū bene ille tex.ꝓ hac opi.idē tenu-
erunt hic Pe. ⁊ Abbas.ſ̄ ꝯriam opi. tenēt glo.i.c.
intelleximus.de eta. ⁊ qua. ⁊ glo.in.c.mandamus
xix.q.iij. Et ad.c.ſane.rn̄det̄ ꝙ loquit̄ diſpēſatiue
vt ibi dixi.hanc opi.ſequit̄ hic Hoſti. Jo.an. ⁊ mo
derniores p̄ter Jo.cal.qui diſtinxit an monaſteri-
um ad qd̄ quis tranſiuit ſit priuilegiatū ꝓut hic dr̄
in prin.an nō.primo caſu dꝫ reuocari vt priuilegi-
um aliq̄d opet̄.ſcd̄o caſu ꝓcedit opi.ꝯria.ſ̄ h̄ opi.n̄
placet dn̄o Gaſ.ei⁹ filio nec mihi qꝛ h̄ p̄uilegiū non
oparet̄ hunc effectū vt pꝫ ex lr̄a. Sꝫ ꝓ opi.ꝯtraria
vt iſte ſit reuocādus adduco rōnem lr̄e dū dicit pe-
tendā eē licentiā ne bonū obedientie contēnere vi-
deat̄.ſi ḡ ex nō poſtulata licētia p̄ſumit̄ cōtemnere
bonū obedientie.ḡ nō pōt dici ꝙ inſtinctu ſpūſſan-
cti tranſiuerit ſed poti⁹ p̄ſumit̄ cā leuitatis. nā obe
dientia in religioſo eſt vnū de principalib⁹ regule.
eo ḡ cōtēpto nō eſt aliquid boni preſumendū.et ꝑ
hanc lr̄am ⁊ ipſius rōneꝫ cōfundit̄ opi. Pe. ⁊ Abb.
hic.qui dixerūt hāc licentiam petendam ex debito

honeſtatis ⁊ nõ ex neceſſitate. ⁊ mouerũt ſe ex illis
auctoꝛitatibus vbi ſpũs dei ẽ. ¶ Concludẽ ergo iſtuƺ
reuocandũ ad primũ monaſteriũ. ¶ Et ex predic. et
ex tex. no. ꝙ vbi in aliquo caſu requirit̃ licentia nõ
ſufficit eã petere ex poſtfacto ſed debet peti a princi
pio qð no. ¶ Et in fi. glo. dicũt tñ doc. ꝙ ſi ex tranſi
tu iſtius grauiter lederet̃ vel infamaret̃ primũ mo
naſteriũ dƺ reſtitui primo monaſterio. ꝑ hoc text.
iſte ibi in iacturam. ⁊c. nam ſi eccl'ia petit reſtitutio
nẽ cũ grauiter ledit̃ in tẽpoꝛalibꝫ. vt i. c. j. de i inte.
reſti. fortius debet reſtitui cũ ledit̃ in ſpũalibus et
in alienatione ꝑſone. Ego dubito an hoc dictuƺ ſit
verũ ꝑ rõnem littere in fi. qꝛ charitas eſt fons ꝓpri
us. ⁊c. nõ eni propter leſionẽ monaſterij debet im-
pedire ꝓpoſitũ diuinitꝰ inſpiratũ. nota tñ in practi
ca dictũ doc. qꝛ multũ ſtringit iſtã litteram ¶ Extra
glo. queritur quid de abbate vel alio prelato exem
pto nũqd poſſint trãſire ad aliã religionẽ ſtrictioꝛẽ
ꝑlaturi dimiſſis petita licẽtia ⁊ nõ obtẽta. Hoſt. fuit
i opi. ꝙ ſic. ſ. vt opoꝛteat habere licẽtiã ſicut dicitur
in epiſcopo ⁊ hoc propter vinculũ ꝑlature. tu vide
hanc qõnem pleniꝰ examinatã in mercu. in regula
cum nõ ſtat. li. vj. vbi Jo. an. cõcludit ꝙ ſi iſti ꝑlati
inferioꝛes habẽt ſupioꝛẽ citra papaƺ ſufficit petere
licentiã licet nõ obtineat̃. Nam hec lr̃a ponit ſpeci-
ale de ep̃o. ꝗ̃ ſecus in ꝑlatis inferioꝛibꝰ. ar. in. c. nõ-
ne. de ꝑſump. ⁊ hec rõ placet. ꝑ hoc. xvj. q. vltima
cõgregatio. ſed ſi ſunt imediate ſubiecti pape non
poſſũt tranſire papa denegante. eo vero nõ reſpõ-
dente valet tranſitus in eoꝝ preiudiciuƺ. papa tñ
poteſt illos reuocare. ⁊ rõnes vide ibi. ⁊ videtur ex
predictis papam poſſe impedire ingreſſum religio
nis. facit qð habet̃ in. c. vnico. de voto. li. vj. ¶ Ul-
terius querit̃ quid in ſeculari clerico nunqd põt in
trare religionẽ nõ petita licẽtia ab ep̃o. Jnn. tenet
ꝙ ſic. ꝫ ſi eccl'ia grauit̃ lederet̃ eẽt reuocãdus. ar. i. c
admonet. de renũ. ⁊. vij. q. j. c. ſiq̃ vero. ¶ Extra gl.
querit̃ pone petita licẽtia ⁊ nõ obtenta ſubditꝰ trã-
ſiuit ⁊ ꝓfeſſus eſt in ſecũdo monaſterio ꝑmꝰ abbas
ꝓtendit tranſitũ iniuſtũ ⁊ vult eũ reuocare. dubita
tur de duobꝰ. ꝑmo qua actione aget iſte abbas. ſe-
cundo apud quẽ debet iſte cõſiſtere lite pendente.
¶ Circa primũ dicit Jnno. hic ꝙ poterit agere rei
vendicatiõe. ⁊ no. hoc dictũ ꝙ abbas põt vendica-
re monachũ ſuũ licet rei vendicatio nõ cõpetat niſi
dño. vt in. l. in rem. ff. de rei ven. ſed dic ꝙ iſta ẽ lar
ga rei vendicatio ⁊ ꝯpetit pro homine libero ſuppo
ſito alterius poteſtati adiecta tñ cã. vnde ſicut pat̃
vendicat filium adiecta cauſa de iure romano ita ꝑ
latus vendicat ſubditum adiecta cauſa de iure ca-
nonico. ita leg. ⁊ no. in. l. j. §. per hanc. ff. ð rei ven.
Nunquid autẽ maritus poſſit vendicare vxoꝛem
adiecta cauſa de iure diuino canonico vl' ciuili. ple
ne dico in. c. illud de preſump. ¶ Jtem ⁊ ſcðo pote
rit agere iſte ſupioꝛ cõditione ex canone. xix. q. iij.
ſtatuimus. Jtẽ ⁊ tertio põt imploꝛare officiũ iudi-
cis. ¶ Quo ad ſcðam. q. dicit Jnno. ꝙ conſiſtit pe-
nes ſcðm monaſteriũ cũ ſit i poſſeſſione iſtius. ar.
in. c. ex litteris. de probati. ff. de lib. cã. l. oꝛdinata.
cum ſi. quia etiam in primo retinet poſſeſſionẽ ⁊ ſi

declarabitur iſtũ iniuſte migraſſe reducetur ad pri
mum monaſterium ſub competenti coertione. al's
autẽ ꝑſeuerabit in ſecũdo monaſterio punito ſupe
rioꝛe de ſua proterua denegatione.

Veniens. Coniuges religionẽ pro
fitendo adinuicẽ dimitte
re pñt aliter ſi ſe abiurãt ⁊ nõ ꝯtinẽt illicitũ
eſt iuramentũ. prima ꝑs ponit petitionẽ mulieris.
ſecũda ꝓuidet ⁊ iudicem dat. ibi nos ergo. ¶ No.
primo ex iſto tex. ꝙ affinitas cõtrahit̃ etiã ex illicito
coitu potens impedire ⁊ dirimere m̃rimoniũ poſt
cõtractũ cũ affine. ad hoc. c. diſcretioneƺ. j. de eo q̃
cog. cõſan. hoc impedimẽtũ allegabat vir iſte dicẽ-
do ꝙ prius cognouit amitã vxoꝛis ſue. nam ſi hoc
fuiſſet verũ fuiſſet cõtracta affinitas inter iſtum vi-
rũ ⁊ oĩs cõſanguineos mulieris cognite. vt in. c.
qð ſuper his. de cõſang. ⁊ affi. ſed hoc nõ fuit ꝓba-
tum in iudicio nec extra. ¶ Scðo no. ꝙ põt q̃s ſe fa
cere includi in arto loco ad ꝑagendã penitentiam.
facit. c. qui vere. xvj. q. j. ⁊ facit ꝑ his mulieribꝰ que
faciunt ſe includi rome in eccl'ia ſancti petri in artiſ
ſimo loco. ⁊ in hoc tene menti iſtum tex. ⁊c. No.
vltimo ꝙ maritus ⁊ vxoꝛ nõ poſſunt cũ iuramento
etiã ſine cã honeſta dimittere ſe abinuicem. ꝑ hoc
bo. tex. in. c. tua. ð. de iureiuran. vbi latꝰ dicet̃ cuƺ
glo. ¶ Jtem no. ⁊ tene ſemꝑ menti tex. ꝙ etiaƺ vbi
fuit volũtaria ſeꝑatio mariti ⁊ vxoꝛis põt nihilomi
nus hoc nõ obſtante alter cõiugũ repetere etiã pe-
tendo reſtitutionẽ que dƺ fieri nõ admiſſis excepti-
onibꝰ cõcernentibꝰ ꝓprietatẽ monaſterij. ⁊ habes
caſum in quo ille q̃ nõ fuit ſpoliatus põt petere re-
ſtitutionẽ. Sed diceres tu qua actione iſte aget. di-
cit Jnno. ꝙ poterit iploꝛare officium iudicis vel in
tentare cõditionẽ huius decre. plus etiam dicit ꝙ ſi
alter cõiugũ vellet redire ⁊ nõ admittit̃ põt petere
reſtitutionẽ. ar. in. c. lr̃as. de reſti. ſpo. ⁊ dic hãc eſſe
rõnem. maritus ⁊ vxoꝛ nõ pñt diſſoluere matrimo
nium etiã quo ad thoꝝ ſine legitima cã. vnde coꝛpo
ꝙ alter vult redire ⁊ nõ admittitur intelligitur ſpo-
liari. qꝛ q̃ſꝫ retinet quaſi poſſeſſionẽ matrimonia
lem etiã in abſentia. ⁊ idẽ qð Jnn. hic ſenſit ſimpli-
citer glo. in. ð. c. litteras. ¶ Jn gl. in. ꝟ. illicitũ ibi ꝓ
pter cõtinentiam. Nota ſemper iſtã glo. ꝙ maritus
⁊ vxoꝛ etiã nõ intrando religionẽ poſſunt ſtando i
hoc ſeculo viuere ⁊ ſeꝑari quo ad thoꝝ dũmodo h
faciãt ꝓpter ꝯtinẽtiã obſeruãdam. ſecus ſi ex ira vl'
ex indignatiõe h faciãt ſic̃ iſti fecerũt. vide ad mate
riã glo. in. c. noſſe. xxx. q. j. ⁊ dicã poſt Jnno. i. c. du
dum. de cõuer. cõiuga. Hoſt. tñ limitat hoc primũ
dictũ qñ cõiuges nõ ſunt ſuſpecti de incõtinentia.
puta qꝛ iuuenes. nam tũc nõ poſſunt ſe ſepare pre-
textu cõtinentie niſi ambo intrent religionẽ. ar. c.
cũ ſis. ⁊. c. vxoꝛatus. j. ti. pri. quod ſatis placet. Et
in glo. in fi. nota hanc caudã glo. q̃ tñ nõ cõtinuat̃
ad ꝑcedentia. ⁊ facit vt nullũ iuramẽtũ poſſit liga-
re eum qui ſoluit vſuras quo minꝰ peccatuƺ vſura
rarij denũciet eccl'ie. idem ſentit glo. in. c. ad nr̃am
el. ij. de iureiuran. plenius dico in. c. j. eo. tit. ¶ Jn
glo. in. ꝟ. prefatam. in fi. hec glo. videtur difficilis
iuuenibꝰ. ꝫ ꝑ declaratione op. de. c. ſignificaſti. de

diuoꝛ. vbi maritus nõ artaꝛ ad recipiendũ vxoꝛẽ.
ſed hic mulier cõmiſit adulteriũ qꝛ illicite tranſiuit
ad ſecũda vota. ꝗ marit⁹ nõ debebat cõpelli ad reci
piendũ eam. Io. cõtrariũ ꝓcedit qñ alter tantum
fuit adulteratus ſꝫ hic vterqꝫ fuit adulteratus. ⁊ ſic
vnus nõ poteſt obijcere cõtra alium. c. penul. ⁊ vl.
de adulte. vnde hic habebat locũ illud tritũ ꝓuerbi
um. Nil tu mihi nec ego tibi. nil catelina cetego. nã
catelina ⁊ cetegus fuerũt ambo ciues romani ⁊ ſo-
cij cuiuſdã cõiurationis. nã ambo cõſpirauerũt cõ
tra vrbẽ vt habeꝛ plene in Saluſtio catelinari. ⁊ in
inuectina ciceronis cõtra catelinã. quaſi dicat glo.
ꝙ ſicut iſti nõ poterãt adinuicẽ ſibi iproperare deli
ctũ cõſpirationis ita nec iſti cõiuges delictũ adulte
rij. ¶ In glo. fi. in fi. Io. an. dixit glo. ꝓcedere ſi iſta
vxoꝛ aſtrinxiſſet ſe voto ſed lati⁹ Inn. diſcutiꝛ hũc
articulũ ⁊ multũ variat. ⁊ p̃mo. videꝛ velle ꝙ inuita
cõiuge nõ põt iſte marit⁹ intrare religionẽ. ⁊ ſic dꝫ
intelligi qñ vxoꝛ nõ ꝯdicit. poſtea Inn. videꝛ tran-
ſire ad aliã opi. dicẽs ꝙ ea inuita põt religionẽ itra
re qꝛ ex quo mulier iurauit non debet audiri cõtra
iuramentũ ſuũ ex pſona ſua. ar. in. c. ſi vo. de iure-
iuran. ſed hic fuit audita in fauoꝛẽ mariti vt marit⁹
eripereꝛ a peccato adulterij in quo iacebat. h opi.
mihi nõ placet. qꝛ iuramentũ illud fuit illicitũ quia
nõ poſſunt ſe marit⁹ ⁊ vxoꝛ abiurare ex cã inhone-
ſta. vt eſt tex. clar⁹ in. d. c. tua. de iureiur. Iõ ſic cõ-
cludo ꝙ aut iſta mulier faciendo ſe includi ad peni
tẽtiam agendã emiſit votũ ꝑpetue cõtinẽtie ſaltem
ex propoſito ⁊ tũc ꝓcedit dictũ glo. nã quo ad ſe va
luit votũ. vt in. c. quidã. j. ti. proxi. ⁊ ſic nõ põt reſi-
ſtere marito volenti intrare religionẽ. aut nullum
votũ emiſit ⁊ ꝓcedit prima opi. Inno. vt ea inuita
nõ poſſit maritus intrare religionem qꝛ illa ſepara
tio nõ valuit. vt in. d. c. tua.

¶ Conſulti. ¶ Qui ad monaſteriũ con
uertiꝛ ſumẽdo habitum
nouitij poteſt infra tẽpus ꝓbationis redi-
re ad ſeculũ niſi appareat eũ vitam voluiſſe mutare
oĩno. Hõis diuiſio. ſcða ibi. licet. in quo diſtinguit
duo mẽbra. ſcðm ibi aut ſi. ¶ Primo no. ex iſto tex.
ibi nouitij. qđ ẽ dare habitũ diſtinctũ nouitioꝝ ab
habitu ꝓfeſſoꝝ. in quibuſdã tamẽ locis habit⁹ ẽ in-
diſtinctus qꝛ idẽ daꝛ nouitijs ⁊ ꝓfeſſis. i quibuſdã
vero habit⁹ eſt indiſtinctiſſim⁹. qꝛ nõ ſoluꝫ ꝓfeſſi et
nouitij eo vtunꝛ ſed etiã ducẽtes cõem vitã cuꝫ eis
vt ẽ tex. in. c. j. eo. ti. li. vj. ⁊ vide bo. glo. in cle. eos.
eo. ti. ¶ Secũdo no. ex hoc ⁊ ex tex. ꝙ licet in regu-
la ſancti benedicti expreſſe nõ caueaꝛ de habitu no
uitij tñ põt aſſignari certus habit⁹ ꝑ nouitijs ex cõ
ſuetudine vel ſtatuto religionis imo in iure dubi-
tatur vtrum quis debet expiri religionem in habi-
tu ſeculari. vt no. in. c. ſup eo. s. eo. vbi dixi. ¶ No.
tex. ſatis notabilẽ ꝙ habitus nouitioꝝ ſeu ipſius aſ
ſumptio cum ꝓpoſito mutandi vitam ⁊ relinquen
di ſeculum obligat quẽ religioni ſaltẽ i genere. vn-
de nõ poteſt amplius redire ad ſeculũ. An aũt iſte
ſit verus monachus vt nõ teneat matrimoniũ po-
ſtea cõtractum ⁊ eſt difficilis queſtio. ⁊ noꝛ. Inno.
ſentit ꝙ matrimoniũ nõ teneat ⁊ per cõſequens ꝙ

iſte ſit verus religioſus. moueꝛ qꝛ illud ꝓpoſitum
mutandi vitam cũ ſit quoddã votum ſolennizatuꝫ
per ſuſceptionem illius habitus. ⁊ clarius h tenet
hoſti. ⁊ Gof. Dicũt eni hoſti. ⁊ Vin. ꝙ ſi iſte habu
iſſet vxorem incognitam potuiſſet ilico vxoꝛ alteri
nubere quaſi per hoc propoſitũ ſolennizatum cuꝫ
ſuſceptione illius habitus fuerit diſſolutum ipſum
matrimoniũ nõ cõſũmatũ ac ſi vere religionẽ fuiſ-
ſet profeſſus. ⁊ dicit Io. an. hoc ſati probari exp̃ſſe
in. c. beneficiũ. j. eo. ti. li. vj. vbi tex. dicit beneficiuꝫ
illius qui ſuſcepit habitũ nouitioꝝ poſſe alteri con
ferri ſi appareat euidenter eum voluiſſe abſolute vi-
tam mutare. ſimile dicit Inno. in eo qui renũciauit
ſeculo recipiendo habitũ religionis vel ſi renuncia
uit ꝓprijs vel emiſit votum cõtinẽtie. ſecus ſi vouiſ
ſet nõ comedere carnes vel facere aliquã abſtinen-
tiam. nam hoc caſu per ſuſceptionẽ habit⁹ nouitio
rum nõ ſolennizareꝛ votuꝫ. ⁊ ſic ſenſit in effectu ꝙ
votũ alterius ex tribus ſubſtantialib⁹ regule ſolen
nizatur per ſuſceptionẽ habitus nouitiorum vt ſic
amplius redire nõ poſſit ad ſeculum. ⁊ cũ hac opi.
tranſit hic Io. an. ⁊ fere oẽs ſcribentes preter do.
Car. qui tenet iſtos nõ eẽ veros religioſos q̃uis nõ
poſſũt redire ad ſeculũ. ⁊ per cõſequẽs mr̃imoniũ
teneret cõtractũ per iſtos mouetur qꝛ ꝑ ſuſceptio-
nem huius habitus nõ fit ꝓfeſſio tacita vel exp̃ſſa.
ergo votũ nõ eſt ſolennizatum quo ad dirimendũ
matrimoniũ poſtea cõtractum. vt in. c. j. de vo. li.
⁊ ita refert ſe cõſuluiſſe in facto. nõ ob. c. non ſoluꝫ
eo. ti. li. vj. vbi eſt tex. multũ ſtringens in materia.
qꝛ equiparat ꝓfeſſum tacite vel expreſſe ⁊ iſtuꝫ qui
ꝓpoſuit vitam abſolute mutare. qꝛ ille tex. ſolũ eq̃-
parat quo ad hoc vt neuter poſſit redire ad ſeculũ
vnde fatendũ eſt iſtũ de quo queriꝛ non poſſe ſine
periculo anime redire ad ſeculũ ſed debet intrare
religionẽ ſaltem laxioꝛem. vt hic in fi. tamen ꝑ hoc
nõ ſequitur quin matrimoniuꝫ ꝯtum teneat licet
penitentia ſit ſibi imponẽda de trangreſſione voti
tollitur eni primum votuꝫ tanq̃ ſimplex ꝑ mr̃imo-
nium ſequẽs tanq̃ ꝑ fortius vinculũ. vt in. d. c. j. ⁊
facit in ſimili. c. penulꝛ. j. eo. li. vj. hec opi. mihi ſati
placet. ⁊ adduco vnã rõneꝫ ad quã nõ video reſpõ
ſum. votũ nõ ſolennizaꝛ. vt. s. dixi quo ad dirimẽ
dũ matrimoniũ poſt cõtractũ. niſi ꝑ profeſſionem
exp̃ſſam vel tacitã factã alicui de religionib⁹ appro-
batis. vt in. d. c. j. de voto. ſed certum eſt ꝙ iſte qui
ſuſcepit habitum nouitioꝝ nõ fecit hãc ꝓfeſſioneꝫ
ergo nõ eſt votũ ſolennizatũ. minoꝛ ꝓbaꝛ qꝛ ꝓfeſ-
ſio nõ põt fieri ſine cõſenſu monaſterij ⁊ conuerſi.
vt in. d. c. ad apoſtolicam. s. eo. nam oportet vt in-
terueniat cõſenſus illius qui poteſt iſtum incorpo-
rare religioni. vt dixi in. c. porrectũ. s. e. ſed mona
ſteriũ dãdo habitũ nouitioꝝ non intendit iſtũ reci
pere ad profeſſionem imo vult experiri mores pri-
us. ergo nõ poteſt dici iſtum feciſſe profeſſioneꝫ ex
illo ꝓpoſito cũ iſta ꝓfeſſio ſit quidã quaſi cõtractuſ
⁊ inde oriaꝛ reciproca obligatio nõ põt cõſiſtere ex
ꝑte vni⁹ tñ. l. i oĩbus. la. ij. ff. d act. ⁊ obli. ⁊. l. labeo
ij. ff. de. v. ſig. optime facit. c. ſi tibi abſenti. de p̃bẽ.
li. vj. hinc no. tex. in. c. nõ ſolũ. ꝑalꝛ. ponit iſtũ caſũ

de quo queriť ſepatum ab eo in quo ꝗs fecit ꝓfeſſi
onē expreſſam vel tacitā. Ex hoc etiam inferť ꝙ iſte
nō ſit verus religioſus ex ꝗ ꝓfeſſio ſua tacite vel ex
preſſe nō fuit recepta a ſupiore vt in. d.c. ad apliċā.
ſ. eo. a cōtrario ſenſu. Cōclude ergo ꝙ iſte de quo
queriť ⁊ ꝯſiles nō ſūt veri religioſi ſed peccant mor
taliť ſtādo in h̄ ſeculo ⁊ nō intrando religionē ex ꝗ
ꝓpoſitū habuerūt mutandi ꝑpetuo vitam. rō q꜡ ex
tali ꝓpoſito videť deo vouiſſe ⁊ ſic venit contra vo
tū ſtando in ſeculo nō tamē obligať ad intrandum
eandē religionē ſed poteſt intrare laxiorem. vt hic
notāter probať. hec ꝓcedūt cuꝫ quis ſuſcepit habi-
tum nouitiorū. Sed dubitať quid de eo qui re-
cepit habitū ꝓfeſſorū infra annū ꝓbationis. dubi-
um ē notabile ⁊ cauſať ex. c. nō ſolū. ⁊. c. cōſtitutio-
nē. j. eo. li. vj. vbi diciť ꝙ talis obligať religioni in
genere ⁊ nō in ſpecie. ⁊ ſic videť ꝙ cū nō ſit interim
monachus alicuius mōaſterij ꝫ debet compelli ad
intrandū aliquā religionē ſi interim cōtrahat tenet
matrimoniū. Sed cōtrariū tenet Jo. an. in. c. cōſti-
tutionē. ⁊. c. vnico. de voto. li. vj. ⁊ ſpe. in ti. de ſta.
reg. ꝟ. xliij. moueť Jo. an. ⁊ bene q꜡ iſte fecit ꝓfeſſi-
onē tacitā in certa religione. vnde licet ex certa cau
ſa nō obligeť alicui religioni in ſpecie tm̄ ꝓfeſſus fu
it in ea religione approbata. ⁊ ex hac rōne pōt infer
ri ad id qđ. ſ. dixi cōtra Jo. an. hic ⁊ Inno. ꝙ cum
iſte qui ſuſcepit habitū nouitij nō fecerat ꝓfeſſionē
ergo nō pōt dici religioſus nec debet impedire ma
trimoniū ſequēs. ⁊ hec nota q꜡ ſunt quotidiana.

In glo. iij. ibi videť habere locū. vult ergo glo.
ꝙ hoc. c. hodie corrigať ꝑ. c. ſtatuimus. qđ nō proce
dit. nō eni corrigiť ſed declarať. vel dic ꝙ illud. c. ꝓ
cedit quo ad eccliam q꜡ ecclia nō cōpellit ipſuꝫ niſi
euidenter appareat ꝙ voluerit vitaꝫ mutare ꝫ quo
ad iſtum ingreſſū nō ē neceſſe ꝙ appareant h̄ ſigna
nam ipe ſibi cōſci⁹ eſſe debet vtrū ꝓpoſuerit muta-
re vitā vel nō. ⁊ ſic ꝓprie loquiť iſte tex. In gl. in
ꝟ. ſeculariť. in fi. vult glo. ꝙ iſte pōt ſe conformare
alijs ſecularibus ex quo nō ꝓpoſuit vitā mutare ꝫ
debet viuere diſſolute. Ex quo inferunt doc. ꝙ ve-
ſtes ſeculares poterit deferre. naꝫ regula ſancti be
nedicti diſponit vt in eo habitu quo intrauerūt re-
deant. vt in. c. ſup eo. ſ. eo. dicit tm̄ Jo. an. ꝙ ſi ꝑmo
veſtes erant nimis laſciue honeſtum eēt vt illas de
ponerēt in ſignū antique religionis. ar. i. l. ſeruos.
C. de queſti. ego puto hec oīa ꝓcedere ex honeſta-
te ⁊ nō ex debito. q꜡ in nullo obligať iſte vltra alioſ
ſeculares ſed exhortatiue fuit dictū vt non viuat ſe
culariter. In glo. in. ꝟ. remeare. ibi. ꝗ tm̄ ſub cō
ditione. ⁊c. no. glo. nā ſentit ꝙ vbi intraſſet cū pro-
poſito mutandi vitā nō valeret mr̄imoniuꝫ poſtea
cōtractū. ⁊ ſic ſentit illā opi. Inno. ⁊ ſequaciū. de ꝗ
ſ. ⁊ dic latius vt. ſ. dictuꝫ ē. In glo. fi. in fi. ⁊ hoc
vult opi. ꝓbať hodie. j. e. c. ſtatuim⁹. ⁊ in. c. nō ſolū
j. e. li. vj. ibi recipiēs nouitiorū habitum libere pōt
infra annū ad ſeculū redire niſi appareāt ſigna eui-
denť ꝙ voluiſſet abſolute mutare ſeculum. puta q꜡
ipemet fuit ꝯfeſſus vł nūc ꝯfiteť. vt dic Inno. ⁊ ho
ſti. j. e. c. ſtatuim⁹. vł dimiſit bn̄ficiū ſuū vel fecit te-
ſtamentū vel ꝗd ſile. vt no. in. d. c. nō ſolū li. vj.

Poſtulaſti. Qui infra annū ꝓba-
tionis nō facta ꝓfeſſio
ne redit ad ſeculuꝫ licite pōt ad ordines et
bn̄ficia ꝓmoueri. h. d. Cōis diuiſio. Scđa ibi nos.
Nota primo ꝙ recedēs de religione infra annū
ꝓbatiōis nō inhabilitať ad ordines ⁊ bn̄ficia ſecula
ria ꝫ illa pōt licite poſſidere ſicut quilibet ali⁹ cleric⁹
ſecularis. Sed quero ꝗd ſi iſte propoſuit abſolu
te mutare vitā nunꝗd poſſit ꝓmoueri ad beneficia
ſecularia. In hoc dubio diſtinguerē. ꝙ aut illo tē
pore voti vel ꝓpoſiti erat maior. xiiij. annis. ⁊ tunc
nō poteſt habere i ſeculo bn̄ficiū ſiue beneficia imo
ē cōpellendus intrare religionem. vt. j. c. pxi. in fi.
aut erat minor ⁊ tūc libere pōt ꝓmoueri. q꜡ an̄ pu-
bertatē nō obligať quis ad votū religionis. vt i. c.
ad noſtrā. ſ. eo. ⁊ clari⁹ in. c. j. j. eo. li. vj. vbi diciť ꝙ
etiā ſi expreſſe fecerit ꝓfeſſionē non obligať niſi ma
ior fact⁹ ratā habeat illā ꝓfeſſioneꝫ expſſe vel tacite
ꝑ delationē habit⁹ infra annū continuū. In gl.
ibi ⁊ iura. intellige de Inn. iij. huius decretalis au
ctore q꜡ in hac qōne rn̄det hos pueros nō miniſtra
re poſſe rite in illis eccleſijs ſi malicia ſupplebat eta-
tē. q꜡ intrando religionē ſimpliciť ſine ꝓteſtatōe vi
detur abſolute vitā voluiſſe mutare. Sꝫ hec verba
fuerūt ſublata in cōpilatione huius voluminis. q꜡
ꝑ ea fouebāť due falſe opi. Prima opi. Hug. ꝗ vo
luit ꝙ malicia ſuppleret etatem quo ad ingreſſuꝫ re
ligionis. cuius ꝯrium tenēt cōiter doc. ⁊ videť pro
bari in. c. ad noſtrā. ſ. c. vbi requiriť ꝙ ann⁹. xiiij.
ſit cōpleť. ad idē. c. j. j. e. ti. li. vj. Nec ob. ꝙ diciť ꝺ
matrimonio carnali q꜡ nō tm̄ ꝗs obligať in illo ſic
in ingreſſu religionis. ꝓ hoc. c. q꜡ in inſulis. ſ. eo.
vbi propter durā obſeruantiā reqriť etas. xviij. an
norū. ⁊ ſic ingreſſus religiōis nō ꝓcedit pari paſſu
cū ꝯtractu matrimonij. nō ob. ꝙ doli capax ſe pōt ob
ligare diabolo. nā diabolus nō querit deliberatio
nē hoīs ꝫ caſum. nā ſemꝑ parat inſidias ad hoīes
callide decipiendū. vt dicit tex. j. c. viſis. xvj. q. ij. ꝫ
deus qui nemini inſidiať querit deliberationem.
vult eni militē volūtariū. vt in. c. nō ē. xv. q. j. vnde
apl's. Que nō cepit deliberet. ꝗ ingreſſa ē perſeue
ret. vt habeť tranſumptiue. xxvij. q. j. c. nuptiaꝝ. ⁊
de hoc arti. vide qđ no. xx. q. j. in ſūma. ⁊. c. cum vi
rum. ſ. eo. ⁊ gl. bo. in cle. eos. e. ti. ⁊ i h̄ tene ſemper
menti iſtā gl. Scđa opi. falſa que fouebať ꝑ illa ver
ba Inno. ē q꜡ ex illis inferebať ꝓteſtationē fore ne
ceſſariā in aſſumptione habit⁹ nouitioꝝ qđ falſum
ē. vt in. c. ſtatuim⁹. j. eo. ⁊ in. c. nō ſolū. e. ti. li. vj.

Ex parte. Qui vltra annuꝫ portat
habitū monachalē i mo-
naſterio vbi ſūt habitus diſtincti cenſetur
ꝓfeſſus. h. d. Cōis diuiſio. ſcđa ibi. ideoqꝫ. No.
ꝑmo ꝙ monaſteria ſubſūt epō loci de iure cōi. ad h̄
c. abbates. xviij. q. ij. ⁊. c. monaſteria. No. ſcđo ex
h̄ ⁊ ex tex. epm̄ poſſe ꝯpellere religioſos ad profi-
tēdū expſſe ⁊ ad carētiā ꝓprij ⁊ alias obſeruantias
regulares. Vltimo no. ꝙ habit⁹ monachalis hꝫ
votū annexū. nā ſine expſſa ꝓfeſſione ꝗs cenſeť re
ligioſus ex delatione habit⁹. qđ intellige vt. j. ſubij
ciam. In glo. fi. in fi. dic clari⁹ cum queriť an ex

aſſumptione ⁊ delatiõe habitꝰ ꝗs debeat cenſeri ꝓfeſſus. eſt enĩ triplex habitꝰ. quidã diſtinctus. vt qꝛ alio habitu vtunť nouitij. alio ꝓfeſſi. aliꝰ indiſtinctus. vt qꝛ profeſſi ⁊ nouitij vtunť eodẽ habitu. quidam enĩ ẽ indiſtinctiſſimꝰ. vt qꝛ nõ ſolũ nouitij ⁊ ꝓfeſſi ſed etiã ducẽtes cõem vitam cum eis deferunt eũdem habitum. ⁊ potes ponere exemplum ĩ iſtis fratribus ſancti Antonij vel ĩ alijs qui ſolum deferũt crucem in pectore. ¶ Primo caſu cũ habitus eſt diſtinctus ſubdiſtingue. nam quedam eſt diſtinctio latẽs. vt quia habitus ꝓfeſſorũ ſolũ bñdicitur quedã eſt diſtinctio patẽs vt ĩ colore ſciſſura ſeu forma. primo caſu deferẽs illũ habitum in religione ꝑ annũ ipſo facto cenſeť profeſſus ſi erat maior .xiiij. annis vt eſt tex. in cle. eos. eo. ti. ⁊ ſic ẽ caſus in quo delatio habitꝰ nouitiorũ obligat quẽ religioni ĩfra annũ. ſecũdo caſu cũ diſtinctio eſt patẽs mõ predicto nõ obligať religioni quãtocũꝗ tpe talẽ habitũ ꝗs defert. ar. in cle. eos. ⁊ in hoc caſu intellige dictũ Inn. ⁊ Abba. qui dicunt hic etiã ꝙ ſi quis ꝑ .xx. annos defert talẽ habitũ nõ cenſeť ꝓfeſſus. ⁊ dic abbas ſe vidiſſe ſup h̃ lr̃as abſolutorias pape. Scđo caſu principali cũ habitus eſt indiſtinctꝰ ꝓcedit ꝑncipaliter hec littera vt deferẽs ꝑ annũ cenſeatur ꝓfeſſus nec ꝓcedit ꝓteſtatio in ꝯtrium. vt in. c. j. e. ti. li. vj. Idem dic in tertio caſu cũ habitus eſt indiſtinctiſſimus dũmodo fuerit aſſumptꝰ a maiore. xiiij. annis. nã ſi a minore nõ obligatur qꝛ põt ꝑſumere illum habitũ portare ſicut alij qui nõ ſunt religioſi ſed ducũt vitã cũ religioſis. probať in. c. j. e. ti. li. vj ⁊ dic plenius vt ibi no. ⁊ in. d. cle. eos. e. ti. Ubi vero habitus ꝓfeſſorꝝ ẽ diſtinctꝰ tũc ꝑ ipſius delatiõẽ ꝑ triduũ ſcienter factã cenſetur quis profeſſus ſed obligatur religioni in genere ſi talẽ habitũ aſſumpſit infra annũ probationis. vt i. c. ꝯſtõem. §. j. e. ti. li. vj.

Statuimus.

Infra ꝓbatiõis annum libere ꝗs redit ad ſeculũ niſi ꝓfeſſionẽ fecerit tacite vel expreſſe vel appareat eũ vitã mutare voluiſſe. h. d. primo. ſcđo dicit ꝙ ad hoc vt dinoſcanť nouitij a ꝓfeſſis debet habitꝰ ꝓfeſſorꝝ benedici in locis vbi habitus nõ ẽ diſtinctꝰ. duo ſunt dicta. ſcđm ibi nihilominus. Scđm ſubdiuidiť. ꝑmo ſtatuit. ſcđo excipit ibi niſi. tertio rñſionẽ ſubdit. ibi. ꝙ cum. ¶ No. primo regulã ⁊ ꝗttuor caſus exceptos. Regl̃a enĩ ẽ ꝙ nouitius põt libere redire ad ſeculũ infra annũ ꝓbationis. ⁊ põdera. v̄. libere. ¶ Ex quo inferť ꝙ de neceſſitate nõ teneať petere licẽtiã ab aliquo. nam de ſignificato huiꝰ. v̄. libere ẽ vt nõ requirať alicuius licẽtia. vt no. in. c. licet eps. de preben. li. vj. ⁊ in c. de multa. eo. ti. ad hoc tene menti iſtũ tex. qui nõ ſolet ad hoc allegari. ergo nõ põt dici nouitiꝰ fugitiuus ſi receſſit a monaſterio ſine licẽtia abbatis dũmodo nihil abſtulerit a monaſterio. ¶ Caſus excepti ſũt quattuor. ¶ Primꝰ ſi ꝓfeſſionẽ fecerit infra annũ. hunc tamẽ caſum diſtingue ꝓut habeť in. c. cõſtitutionẽ. §. j. e. c. nõ ſolũ. eo. ti. li. vj. ¶ Scđs eſt ſi infra annũ ſuſcepit habitũ ꝓfeſſorꝝ. vt in. d. c. cõſtitutionem. ¶ Tertius caſus ẽ ſi euidenť apparuit eũ abſolute voluiſſe vitã mutare. ⁊ intellige hũc caſum ꝓut plene dixi. ſ. e. in. c. cõſuluit. ¶ Quartꝰ caſus colligiť a ꝯtrario ſenſu vt poſt annũ non poſſit redire ad ſeculũ. iſte caſus procedit intelligẽdo quãdo habitus nouitij nõ eẽt patenter diſtinctꝰ ab habitu profeſſi. nã ſi eẽt patenť diſtinctꝰ poteſt redire ad ſeculũ etiã poſt annũ. vt dixi. ſ. c. pxi. Itẽ nota valere cõſuetudinẽ vt habitus nouitij nõ diſtiguatur ab habitu ꝓfeſſorꝝ. ¶ Ex quo colligi põt ꝙ iuſte põt nouitio dari habitꝰ religionis. ¶ Ultimo no. ꝙ vbi nõ ẽ diſtinctio habitꝰ debẽt benedici veſtes que danť ꝓfeſſis nõ autẽ ille que dantur nouitijs. ¶ In glo. j. ibi. infra annũ. dic latius de iſto habitu an ⁊ qñ obliget. vt. ſ. dixi in. c. ꝓcedenti. ¶ Et in fi. glo. tene hanc opi. vlti. que ẽ hodie approbata ꝑ c. beneficiũ. j. eo. li. vj. ⁊ ſatis glo. ponit diuerſitatẽ inter matrimoniũ carnale ⁊ ſpũale. nam in carnali nõ põt ꝗs ſeruire ꝑ aliũ merito ſtatuiť terminꝰ breuior. vt in. c. ex publico. j. ti. proxi. ſed in ſpũali põt ꝗs ſeruire ꝑ ſubſtitutos idõ nõ debet auferri bñficiũ anni indultũ a iure. Sed querit hic Hoſti. quid de alijs bonis. pone ꝙ aliqua donauit vel legauit añ ingreſſum. nunquid illa bona recipiet ſi infra ãnũ egrediať. rñdet ꝙ ſi fecit ꝓteſtationẽ ꝙ intendebat ꝓbare regulam recupat illa bona qꝛ videť donaſſe cã mortis. ⁊ ſic cã nõ ſubſecuta recuperat bona. ar. in. l. mortis cauſa. ff. de dona. cau. mor. facit. l. non ois. ff. ſi cer. peta. Si vero nõ fecit ꝓteſtationẽ non ẽ querendũ de recupatiõe. qꝛ preſumiť ꝙ abſolute voluit vitã mutare. ex quo prius diſpoſuit d̃ bõis. ⁊ hec nota. ¶ In glo. in. v̄. euidenť ibi dicat vel faciat. no. glo. ⁊ idẽ vult hic Inno. dicẽs ꝙ ſi iſte fuit cõfeſſus vl̃ nũc ꝯfiteť ꝙ aſſumpſit vel aſſumere vellet habitũ nouitiorꝝ aĩo mutandi vitã ſufficit h̃. idẽ dicit ſi fecit priꝰ teſtm̃ vel donatiões. vt. ſ. dixi. vel reſignauit bñficiũ ſuum vel quid ſimile.

Ne religioſi.

Religioſi fugitiui. annuatim ſũt requirendi ⁊ cogendi vt ad monaſteriũ reuertatur. h. d. diuidiť. ꝑmo poniť ꝯſtõnis cã. ſecũdo conſtitutio ſubmittiť. ibi. ſtatuimꝰ. que duo facit. ꝑmo prouidet circa eiectos ⁊ fugitiuos ſecũdo circa inobediẽtes. ibi ſi x̄o. No. ꝑmo ꝙ religioſi faciũt capitula generalia ſeu prouincialia. qđ itellige ſm id qđ habeť i. c. i ſingulis. j. de ſta. reg. ⁊ in tali caũ cõſtituũť aliꝗ ꝑſides. de ꝗbꝰ loquiť iſta lr̃a. No. ſcđo ꝙ huiuſmõi ꝑſidentes hñt ꝑtãtẽ excõicandi. No. tertio ꝙ abbas generalis ſiue prior generalis habẽ ꝑtãtẽ excõicandi tã abbates ꝗ̃ inferiores totiꝰ ordinis. ⁊ intelligiť lr̃a ſm ꝯſuetudinẽ ſeu ſtatuta ꝗrundã religioſorꝝ q̃ ab oli vniuerũt ſe faciendo vnũ caput ſup totã religionẽ. vt ẽ vidẽ in ciſtercienſibus ⁊ cartuſiẽſibꝰ. ſ d̃ iure cõi qđlibꝫ monaſteriũ hꝫ regimẽ de ꝑ ſe nec abbas ſubijciť alteri abbati ſed epo loci. xviij. q. ij. abbates. ⁊. c. mõaſteria. Itẽ no. vnũ hodie ꝓuiſũ ꝑ hanc cõſtitutionẽ ꝯ vl̃ ſupra regulã religioſorꝝ. nam ĩ certo caſu fugitiui ⁊ eiecti non debent recipi amplius ĩ eiſdẽ monaſterijs. pone exẽplũ in ordine ſancti bñdicti. nã ter fugiẽs nõ ẽ amplius recipiẽdus. ſ iſte tex. ꝓuidet ne habeat occaſionẽ vagandi ꝙ recipiatur ĩ proprio monaſterio. nõ tñ ꝙ viuat cum alijs ſed ſtabit in arto loco vt in

ergaſtulo ſeu in arta camera. ¶ Vltimo no. ꝙ ab-
bas pōt excōicare monachū ⁊ qđ plus ē poteſt face
re denūciare excōicatum ab eccliaꝝ prelatis ſi ē fu-
gitiuus ⁊ remanet extra monaſteriū. ¶ Sed quia h̄
fit mentio de fugitiuis ⁊ eiectis quis dicaꝛ fugitiuꝰ
So. dic h̄ ſm Jo. an. fugitiuū eſſe qui moraꝛ extra
monaſteriū ⁊ celat ſe ſuo abbati. ꝓ hoc. l. qđ ſit fu-
gitiuꝰ. ff. de edi. edic. ⁊ dic vltra eū ꝙ corpo ꝙ religi
oſus recedit a monaſterio ⁊ nō eſt ſub obedientia
ꝑlati eſt apoſtata. no. Inno. in. c. ſi. de renū. Quid
aūt ſi intrat aliud monaſteriū. dic vt no. in. c. ex pte
de temp. or. ⁊. c. ioannes. ē. e. Eiectus vero diatur
qui a ſuo ſuperiore fuit eiectꝰ a monaſterio culpa ſua
forte exigente. ¶ Scđo queriꝛ quid ſi fugitiuꝰ vel
eiectus aliquid acqrit extra monaſteriū. Dic reſpe
ctu fugitiui ꝙ aut nō mutat ſtatū ⁊ tūc acqrit mona
ſterio. vnde abbas pōt eū vendicare cū omnibꝰ ac-
quiſitis ſicut ſeruus acquirit dn̄o. vt ē caſus in. d.
c. abbates. vide Inno. in. c. cū olim. j. de priuile. fa
cit. l. j. ⁊. l. poſſideri. ff. de acqui. poſ. Aut mutat ſta
tū. ⁊ hoc pōt dupliciꝛ cōtingere. aut ꝓmoueꝛ ad ec-
cleſiā ſecularē aut intrat aliud monaſteriū. ꝑmo ca
ſu ea que acquirit intuitu eccle cedūt eccle. vt. ſ. c.
cū in officijs. de teſta. ⁊ in. c. relatum. eo. ti. Aut ac-
quirit intuitu pſone ⁊ acquirit monaſterio. quia re
manſit monachus ſui monaſterij ex q̄ nō fuit legi-
time ꝓmotus ad eccliam ſecularem. ſecꝰ dic ſi fuiſ-
ſet legitime ꝓmotꝰ. nā tūc nullā habet cōionem cuꝫ
monaſterio. xvj. q. j. c. ne pro cuiuſlibet. ſed acqrit
ipi eccle ſeculari ad quā legitime fuit ꝓmotꝰ. xviij
q. j. c. j. Aut dubitaꝛ vtrū acquiſiuit intuitu pſone.
aut eccle ⁊ tunc recurrendū ē ad cōiecturas vtruꝫ
habuerit a ꝓpinquo aut ab extraneo. vt in. c. requi-
ſiſti. de teſta. Si vero intrauit aliud monaſteriū. et
tūc aut minꝰ legitime ⁊ reuocaꝛ cū oībus acquiſitꝭ.
vt in. c. ioannes. ē. e. aut trāſiuit legitime ⁊ ea que
acquirit ante ingreſſū ſecūdi monaſterij cedūt pri-
mo monaſterio qꝛ ante ingreſſū ſecūdi remāſit mo
nachus primi monaſterij. ar. xxj. q. ij. ſi qs iam. qđ
ꝓcedit ſm doc. etiā ſi habuiſſet licētiā intrandi aliđ
monaſteriū. qđ no. ſed poſt ingreſſū ſecūdi acquiri
tur ſcđo monaſterio. ar. in. d. c. ſi quis iam. ⁊. d. c. j
Circa eiectos vero dic vt no. in. c. j. j. de langui. ⁊ i
d. c. abbates. xviij. q. ij. vide qđ dixi in. c. ſicut nob.
ē. eo. ¶ Sed quero circa ꝑdicta. qꝛ tex. loquiꝛ de ꝑ
ſidentibꝰ patribꝰ abbatibꝰ ⁊ ſuperioribꝰ quid de infe
rioribus vł de his qui nō habēt patres abbates vt
cōmuniter reperiꝛ in ordine ſancti benedicti. Sol.
iſte tex. nō aperit intellectuꝫ nec doc. ſed pōt dici ꝙ
ſi iſti cōgregāt caplm ſui ordinis tūc preſidentes h̄
habebūt facere qꝛ hec lřa nō ſolum dat ptātem ab-
batibus generalibꝰ ſed etiā preſidentibꝰ capitulo ꝟ
vbi nō facerent caplm nunquid quilibet abbas ſui
monaſterij poſſit facere cōtenta h̄. dic ꝙ pōt ⁊ dꝫ re
uocare fugitiuos. vt in. d. c. abbates. ⁊ credo eum
peccare niſi reuocet ꝗuis regula hec nō patiatur.
qꝛ mēs huiꝰ cōſtitutiōis vendicat ſibi locū in quoli
bet monaſterio. ſed iđ h̄ papa facit mentionē de ge
nerali abbate. qꝛ abbas ſpēalis non curabat qnq̄
reuocare monachos fugitiuos ⁊ eiectos. Item ab-
bas ſpecialis nō poteſt cōpellere monachos alteriꝰ
monaſterij ad recipiendū iſtos q̄ nō poſſūt colloca
ri ſine ſcādalo proprij monaſterij. ꝟ hoc faꝛ abbas
generalis auctoritate dn̄i pape. ⁊ ſic tanq̄ delegatꝰ
ipſius vt pꝫ in tex. ibi auctoritate noſtra. ꝓ ſignifica
to iſtorū verboꝝ vide texꝛ. cū gl. in. c. j. de de. egro.
li. vj. ⁊ in. c. cū aliquibus. de reſcrip. eo. li. ⁊ ponde
ra. qꝛ hec verba fuerūt adiecta ſolū in eo caſu q̄ nō
poterāt iſti recipi ſm prouiſionē regule. vnde fuit
opus ꝙ auctoritas pape intercederet. reliqua vero
puto ꝙ iure ipſorum pn̄t ſuperiores h̄ facere per iura
ſuperius allegata ⁊ ſic tēpera dicta doct. hic. ¶ In
glo. ſi. in ſi. vel diſtingue latius ſm hoſti. ꝙ aut iſte
obtulit bona monaſterio ſufficientia ⁊ tunc ex illis
bonis ſuſtentabiꝛ. ar. in. c. de lapſis. alle. in gl. aut
nulla obtulit aut nō ſufficientia ⁊ tunc ſi vtrūq̄ mo
naſteriū ē ſufficiēs teneꝛ primū propter memoriaꝫ
priſtine fraternitatis. ar. in. l. ſeruos. C. de queſti.
aut ſecūdū tm̄ eſt ſufficiens ⁊ illud teneꝛ. ar. ſ. c. pa-
ſce. lxxxvj. di. aut neutrū eſt ſufficiēs ⁊ teneꝛ proui
dere eps qui habet ꝓuidere omnibꝰ indigentibus
nō valētibꝰ ſibi q̄rere victū. lxxxij. di. ſ. §. j. ⁊. c. ij.

¶ De conuerſione coniugatorū. ℞ica

¶ Supra viſum eſt de regularibus in genere ſed
qꝛ cōiugati qnq̄ intrāt monaſteriū ⁊ dubitari poſ-
ſet de coꝝ ingreſſu iđ ad clariorem doctrinam au-
ctor poſuit ſpecialē rubricā. đ materia habeꝛ. xxxiij
q. v. ⁊. xxvij. q. ij. c. ſunt qui. cum. ix. c. ſe. ⁊ cōuenit
j. de rap. c. penultimo.

p **Preterea.** Si vir de vxoris
licentia profiteꝛ
vxor ipſa ſuſpecta nec cōtinētiam
vouet nec religionē ingrediꝛ eps
vxori virū reſtituet. h. d. iuxta litte
ram. nā habet varios intellectꝰ. vt
j. videbimꝰ. Cōis diuiſio. ſcđa ibi dicimꝰ. ¶ Nota
ꝑmo ꝙ ꝓfeſſio fit ſacerdotibꝰ ⁊ monachis pn̄tibus
dic tm̄ meliꝰ ꝙ h̄ recitaꝛ factū vł ſolennitas facti. ſed
de iure ad ſubam ꝓfeſſionis h̄ nō ē neceſſariū. ſed
ſatis eſt ꝙ recipiaꝛ ꝓfeſſio ab habēte ptātem incor-
porandi religioni. vt ſ. c. ad aplicam. ē. ti. px. ⁊ no.
in. c. porrectū. e. ti. ¶ No. ſcđo ibi. igrante epo. arg.
ꝙ piuꝝ nō dꝫ intrare religionē igrante epo. rō qꝛ cū
ex h̄ ꝯtingat mrīmonij q̄ ad thoꝝ ſepatio nō dꝫ hoc
fieri cū ſit ſacrm̄ in eccla dei ſine licētia epi q̄ in hoc
ē vicariꝰ xp̄i. xxxiij. q. v. c. mulier. ſi tm̄ hoc fiat ſine
licētia epi q̄ in h̄ ē vicariꝰ dei tenet ingreſſus. vt cla
re ꝓbaꝛ in ſi. littere. ⁊ tenēt doc. ſequiꝛ etiā Fre. ꝯſi.
xxxvj. ⁊ vide gl. no. xxvij. q. ij. c. ſi vir ⁊ vxor. ¶ No
ta ꝙ ſola mulieri licētia non ſufficit vt mariꝰ intret
religionē. ꝟ oportet vt ipa voueat ꝯtinētiā vel etiaꝫ
intret religionē. ⁊ dic vt. j. latiꝰ dicā. ¶ In gl. ſi. ibi
ꝟ tene primū. vult ꝗ gl. ꝙ ſola vxoris licētia nō ſuffi
ciat vt teneat ꝓfeſſio mariti. ego putarē ꝙ vbi vxor
fuiſſet certificata ſeu fuiſſet iuris conſcia. quia tunc
dando licētiā tacite videꝛ vouere ꝯtinētiaꝫ ⁊ ſic nō
reuocareꝛ ingreſſus mariti. rō qꝛ q̄ vult vnū videꝛ
velle omne id ꝑ qđ perueniꝛ ad illud. c. prudentiā.